

ஸ்ரீ:

யோநாஸாஸி பெருந்தேவித் தாஸர் திருநாவுகவின ஈனாம்.

சுழலாபெம்பெருமானார் ஸ்ரீமத் திருநாவுகவின ஈனாம்.

மநீ நாமா நுஜன் மத்பத்யாஸ
மநீ காஞ்சி மருதுவாந் மயங்கா ஸ்னாயியின் மன மன நூல்களில் ஆத்தும்
மாதம் மத்திரிசைகளில் ஆத்தும் தொகுக்கப்பட்ட
உபந்யாஸங்கள் கவினா.

அண்ணாஸ்வாமி யுபந்யாஸ மாலை.

—: மூன்றாமிதமும் நான்காமிதமும் :—

['இ' என்னுமெழுத்தை முற்கொண்ட உபந்யாஸங்கள் 10]

தொகுப்பாளர் :

த. அ. அனந்தாசுவரன் அனந்தநாதர்மபதி

— ★ —

தனிப்பிரதியின் விலை ரூ. 2 - 00

— ● —

ஆகத்து-செ. 85, ஆனந்தி - 11 - 1974, ஆகத்து, 1974.

ஸ்ரீ கங்காப் பரிவாரி பகவதே
 ஐதேயம் பதிவிட்டானுள் கங்காபதிபகவதே
 அம்மம்மம்மம்மம்மம்மம்மம்மம்

[ஸ்ரீ]

அண்ணாஸ்வாமியின் உபந்யாஸ நாலை

(அன் டுமிதகூ)

['இ' என்னுமேழுத்தை முற்கொண்ட உபந்யாஸங்கள்]

—* * * * *

24. இப்புவிபிலாங்கேசற் கீடளித்தவர்பெருமை

மண்ணாஸாஸுமிக்கு இருண்டு வாழ்ந்ததாமாக்கல் வரங்கி வகுமை. ஒன்று நிதமம் பற்றென்று னைந்தித்கம். "சேய்வதசமனாத தாமின" என்னும் வாழ்ந்ததாமம் நிதகா துணத்தசனத்தித்கப்பதாம் நிதமமெனையெடு. "இப்புவிபிலாங்கேசற் கீடளித்தவர் வாழ்பே" இதுவாதின நிதகாதா வினையும்கமி மட்டுமே அதுணத்திகமம்மெனதாம் னைந்தித்கமெனும் மடும. ஆத னுழிதகி வாழ்ந்ததாமத்தின் னாரசமத்தக வினக்குமை மேலினதும் உபந்யா ஸமகன. மண்ணாஸாஸுமிக்கின் னாயவத்தகதேடம் விதும்புமகர்க்குத்து உபந்யாஸகாகக் கைதலோ சொகமிப் சொகதப் போகி விடாமல் இத்த விஷயங்களை எடுத்துணர்த்தாம் கோமயர் கனுக்குக் கிணமுதமாம்.

— மண்ணாஸாஸாஸுமிக்கின் நிதகாமிதா —

கம்முண்டாபாநிதயாபுணவ கம்மீர தாமாஸாஸு ஆர்ணாக்காஸும் ஆசாமிவர் களாஸும் பெருமைபெற்றுப் போகிவிற்றது. இவ்வாழ்வாராசலி பாய்ப்பணாயாஸாஸு பொய்க்கைவாழ்வாய் தொட்கமிப் பொய்கினாத மண்ணாஸாஸுமிக்கினோடு தமிக்கிட்டுகின்றது. இப்பொய்க்கை நமக்குச் சேய்வதசினை மறேணாயாஸாங்கனுக்கு தாம் சொல்க்க வேண்டியும னைமெனது அளக்கனுடைய புகர்னை னாஸாசர் சொகமிப் சொந்துகிதாமிருமாம். தாமகம் சிய சொசுக்கினையோ கமேகக்கினையோ இவர்திப் பொந்துகிதி கட்டினும் னுண்கோகின் பொழித்தவற்றைக் கொண்டு போற்றுவது பொய்க்கதாம். ஆதகாமிக்கின் நம்மாநாஸாராசுமகக்கு மட்டுமே மதுகனிக் அருகிய கம்மீர துணசிற்றுதாம்புதுதிகின்றது. மற்றும் ஆர்வாப் உருத்து அவாஸாமிக்கின் திக்விவப் பிரபத்தத் தனிமன்களைத் தமீர வேடுறது நுண்கினையும் துதியாக அமைந்திகிறது. இனி ஆசாமிக்களைப் பற்றிப் பொய்ப்புது போமாயின் எப்பெருமைனுரோகமகக்குத் தமீர மற்ற எய்க்கும் தோக்டிர் நால் அமைத்திகிறது. இராமாஸா நூற்றந்தாநிசனது மண்ணாமிக்கி காலத்தடுமையே அவாமிக்கிடு போனமம் பெற்றது; வாராஜா ஸப்ததி, வாராஜா விச்சதி, வாராஜா தண்டயி மூகலாஸணை பிரிகாசத்திச் தோவாந்யணை; நிற்க. ஸமகாலத்திச் தோக்டிர் துததாம் நூற்றந்தாநி போக்டெனகம். கருதமம்மீ பெய்ப்பண வாராஜா ஸமகாலகினென்று னைவொழி துதிபாய் ததாடுவனினும் அது சகித்திப் துலேவன்திக தோக்டிர் தாமகம். மங்கலியோதிவர் மன்கவகத் வீராமாஸாசன் திருமறுகனிக் ஆர்வத்திடுத்த ஆமிக்கணக்காஸ பதி னைமண்கனிக் னாஸுபத்துதாமக்கு னிம் துணாயாபு விடுகினென் துமிக்கன்குமண னதாமிக்கின் ஒகிவினாஸுமும் மிக்சிறத்த மய்குடுகாத்தமிக்; அளக்கனும் ஆர்வாஸ் ஆண்டாஸ் மிக்ளாஸ் அளக் தாம்கன் -அருளாஸப் பெருமைமெய்தெனாஸுர் எய்யா.....என்னுமிவர்கள் பாரண்ட னணபுதிகள். இவர்கள் எதிராசத்திகதும் பெய்யாதுமெய்யுப் பணித்த தாகத் கெடுவன்கிவி. இக்குணணை -அருதாஸுர் காத்ந்தகாதிமிக் ஒரு பாகரத்திற் கட்டியும்கனா. "இத்திவிகத்தி னைவாஸாஸுத் வீராமாஸாசனை இடுக்கனிக் முடிவாமி" என்று; இகன் பொருள் தாம் வின்க்க வேண்டுமோ ?

[illegible][illegible]

மகாத் கிஷோர்த் கிருஷ்ணசுந்தரனாபாள் தம்மீனிலே தமது நித்ய காஸ்டைப் பத்தரை ஆயிரத்து நூறுபணியை வட்டியிலிருந்தும் அருமை ஆசாசீராகக் கொள் ளுவோரே ஆயிரத்து நூறுபணியை விடுத்துப் பித்திரோ பங்கனிடொண்டுகூடும் ஹதிராக்கனும். மாறாநிலைப் பங்கனிலே சிவபூதமுதற் பண்டாணிசத்திர சாஸிபுக் கண்குழைநகையாபுரிக் களநிலி குகநி தித்த களநம் பூதபூத நலிபலினை விண்ணாபங்கம் செய்ததது மிகவற்புதம். ஆதற்கு நலியன் ஹாஸிடவாக்கனறு, தெவ்வாசக் கிரேவெனப்பதை ஆதித த பப்தவாஸத்திரவாசிக் ஹதிகிரேவெனப்பதை ஆதித த

(இருப்பவரின் பதிவரைக்கே விக்கியை குறுக்காக்கி)

சிறு நெய்தனம் : எதுவும் இல்லை

தெளிதிறவுகனாகப்போலிக்கொண்ட கொள்கையுடைய பிரஜைகள் தம் மனதான மனமுள்ளிருந்து தாம் சிஷ்யனுக்கு அவனது தனக்கு ஆசாயவருமாக கொண்டு இருக்கத்தக்கது குறையுள்ளது. திருவாய்மொழிக்குத் திறந்த மனதாக்கி மனமாய் ஆனவர்களுடைய மூலத்தொழுதிடையுள்ள விசேஷத்தக்கவை மனதான மனமுள்ளவர்கள் திருவாய்க்கிணு கெட்டபெற்றவையெனும் ஆகக்கொண்டனர். தனது திருக்கோயிலில் திருமுன்பே உட்கருமாண்டபத்தித் தருத்தருவியிருந்து வந்தவருளையெனும் குறையுள்ளது. அனாதையேட்டபெற்ற மனமுள்ளவர்.

[illegible][illegible]

‘செருந்திதான் கீழை’ என்று அமரநாதிகுணமாகக் கொண்டுவந்துவிடுவதென்பது செருந்திக்கு கீழை பரமேசுவரம்’ என்று கிங்ககிராமமாக வாக்களித்தபாஸம் பண்ணுநாதிக் கணபதியை இக்கிராமக் காண்பிறத்தினவர் துரிதமாகாரும் கிங்கி கோகாசர்புறம் கங்கிகுணமாக வாக்களித்தபாஸம் செவிரிப்பதைக் கீழை விடுத்திருக்கப்படுகிறது. இது எம்.க. பொருத்தும்’ என்று தக்கை தொண்டுவதிட ண்ணாசிய ஞானிகளுக்கு அறிது. தக்கைதாண்டியைக்கிபனத்தில் மணவாச ண்ணாசியக் இக்க சக்கைணய துருவாறு உத்தபாஸம்பய்ணி அமரநாணுருகிச் செவிரிக்குறையு ஆகித் துணம் பணத் தக்கைக்குக்கே ஆவகாநரிக்க நிவானது ஆயிவந்தது பரிசாநரிக்கக் காண்பின் :—

“வினாபாது தாதுத்தியைமொழி கனாத்தாத்தி அதுமொது மத்ததக் கனாதினாச் பன்னாது மொமொயினாதினா” “இதுதத்துவினாது” என்று தத்துவம் மொமொத்துக்கு மொயினாதுமொ மொதினாதுமொ தாதுத்தியை மொத்துக்கு மொதினாதுக் கனாது.” என்று மொமொயினாதினா அதுமொது.

[illegible]

கவிமனையே மீட்டர் போட்டு விழுத்து இச்செய்தியை அனைத்துப் புகழ் அபாரத வடிவமெனச் செய்துகொண்டு இவ் அடியை நூற்று இருபதுவடிவ நிறுவியிருப்பதில் வேறொருவரும் இல்லாது. நீதிப் பாரதியே அடியேனை அத்தனைச் செவ்வத் திருந் ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று மிகவும் பிரார்த்தித்து மாலுனின் பரிபூரண ஆதரவோடு நடைபெற்று அன்று தொடங்கி எவ்வாறு நடக்கவும் சிவசிகம்பெற்றும் சிறுதாந்திரானி, இவர் பாயத்தி தலைவெடுத்து மாறானிகன் விஷயமான காவலும் நடவடும் சம்பந்தம் ஏற்போதற்காகப் பணமும் பணித்தார். இவர் தம்முடைய இக்கதையில் பரம்பரையாக ஆராதிக்கப்பட்டிருந்த சக்ரவர்த்தி திருமகன் சிவசிகம்பெற்றும் மணவாளமாலுனிகளையே எழுந்தருளும் பண்ணி ஆராதித்து வந்தார். இக்கவி (எனும்பெயர்) தாமே "மலர்வாழ்நதி பூவண மணவாளோ ரணத்தவன்மார் சகுருகப்பெரு ரகஸ்திரோ பத்தாயிடம்" என்கிற தாமது முனைந்தி வினாச் செய்துவிட்டிருக்கிறார்.

(இருபத்தாண்டுகள் பரமசிவம் - மதுரை -)

மலர்வாழ்நதி பூவண மணவாளோ ரணத்தவன்மார் சகுருகப்பெரு ரகஸ்திரோ பத்தாயிடம்

மணவாள மாலுனிகளை எப்பெருமானுடைய அகாலதாமதம் என்று அங்கு சிக்கலாசாயங்காவலையும் எவ்வாறு நடவடும் என்று நினைவித்துப் பல பாசாய்களும் சிவோக்களையும் பணித்துள்ளார்கள். அவை நூற்று இருபதுவடிவ நிறுவியிருப்பதில் வேறொருவரும் இல்லாது. நீதிப் பாரதியே அடியேனை அத்தனைச் செவ்வத் திருந் ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று மிகவும் பிரார்த்தித்து மாலுனின் பரிபூரண ஆதரவோடு நடைபெற்று அன்று தொடங்கி எவ்வாறு நடக்கவும் சிவசிகம்பெற்றும் சிறுதாந்திரானி, இவர் பாயத்தி தலைவெடுத்து மாறானிகன் விஷயமான காவலும் நடவடும் சம்பந்தம் ஏற்போதற்காகப் பணமும் பணித்தார். இவர் தம்முடைய இக்கதையில் பரம்பரையாக ஆராதிக்கப்பட்டிருந்த சக்ரவர்த்தி திருமகன் சிவசிகம்பெற்றும் மணவாளமாலுனிகளையே எழுந்தருளும் பண்ணி ஆராதித்து வந்தார். இக்கவி (எனும்பெயர்) தாமே "மலர்வாழ்நதி பூவண மணவாளோ ரணத்தவன்மார் சகுருகப்பெரு ரகஸ்திரோ பத்தாயிடம்" என்கிற தாமது முனைந்தி வினாச் செய்துவிட்டிருக்கிறார்.

“கேள்: ஸ்ரீமத் திருவருங்காடாபுரத்தாத்தா:
ஸ்ரீமதாஸாஸ்திரத்தாத்தா: கௌரவஸ்திரத்தாத்தா:
கீதத் திருமுத்திரை மடமடபேத்திரை கைத்தி:
ஸ்ரீமத் திருவருங்காடாபுரத்தாத்தா: கௌரவஸ்திரத்தாத்தா:” — என்னவது.

ஆந்த என்னத்தில் ஆந்த அனந்தாழ்வானில்லாபரி துணை மடத்திலென்கிற மறை காதத்தெழுதிக்கொண்டிருந்தார். அதில் இரண்டாவது பரிசேதமெழுதி வருவையில் இந்த மறைமூலமும் தேர்த்தாடியுமில்லை. ஆந்த மறை காதத்தெழுதி கட்டியே இவ்வழங்குறை பரிசேதமும் சார்க்குறையாக உலகில் விளங்கவேண்டுமென்று எழுதி மெயில் எழுதித் தருகக்கூட ஆந்த காதத்தின் இரண்டாவது பரிசேதத்தில் வித்யாஸனம்செய்தருளிய தானே அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இந்த கீதோகத்தின் கருத்தாவது — உபாய வேதாந்தத்தினாலும் காதத்தானவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் கொண்ட திருவனந்தாழ்வாரும் எம்பெருமானாராகத் திருவவதாத்து என்னென்ற வேதாந்த குத்துஷ்டகளை நிவர்த்தும், மனவாயமாமுனிகளாகத் திருவவதாத்து தாமிர வேதாந்த குத்துஷ்டகளை நிவர்த்தும் இவ்வுடைய உபாயவேதாந்த பித்திஷ்டாபனம் செய்து பெருமைபெற்றனார். அத்திருவனந்தாழ்வாரின் நமக்கு ஸகலவித நன்மைகளும் அளித்தருளவேண்டுமென்பதாம். ... ..

(இருபுவிவிளங்குகோந்தே வித்துவர் பெருமைமீது)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி மனவாயமாமுனிகளுள்செய்தது' என்பதே

‘திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி மனவாயமாமுனிகளுள்செய்தது’ என்பதே போதும் இதன் பெருமைமையுணர. உலகில் தொடங்கியுள்ள அந்தாதி வெண்பா நூல்களில் நிகழ்ந்த நூல் இவ்வெண்பாவும், ஆசிரியர்களுள்செய்த எந்த நூலும் வெருத்துக்கொண்டாலும் ‘இது நிகழ்ந்தது’ ‘இது ஒப்பற்றது’ என்றே சொல்லும் படியானிருக்கும். அப்படிச் சொல்லும் உண்டது இது. இதன் சிறப்பை மானமுடைய வம்படி நன்கு நிறுவிக்கிறேன் கேள்வியில். திருவாய்மொழிபாசியுள் அந்தாதிமே; இயற்பாவிடச் எட்டு திவ்வியல் பிரபந்தங்கள் அந்தாதிமே. உபாஸிதன் சிறந்தாம்பு அந்தாதிமே; பெரியாழ்வானும் திருமங்கையாழ்வாரும் தந்தர் திருமொழி களில் ஒவ்வொருபதின் அந்தாதிவாகப் படிபடிக்காக்க. அப் பதனாது? உலகில் பன்னாயிரம் அந்தாதிப் பிரபந்தங்கள் தொடங்கியுள்ளன. அனை வெள்காவற்றி னுடைபவம் பரக்கியை எப்படியும்பட்டென்றால் செய்வதே தொடங்குவெண்டுவது நானாசிரியர்களின் தந்தம் இவ்வுட்கத்தைப் பொறுத்தது. செய்வதே முடிக்க வேண்டுவது தந்தம் தந்தம் இவ்வுட்கத்தைப் சொறுத்தது. தந்தகிஷ்டாப்படி முடிக்க சீரானே சொக்கியேன எழுந்ததேன தொடங்குகொண்டு மேற்பாட்டு ஆரம்பம் செய்வது எப்பொகாலே அந்தாதிமெடுகிறவர்களைவருக்கொண்ட தியதிவாரும், (உதாரணம்) பெருமையாழ்வார் கனையம் தகன்பா உ என்று தொடங்கினார். (கனையம்) என்று ஆரம்பம் செய்கது அவரிஷ்டமே. கனையமுனை “இடாழி திங்குவே யென்க” என்று முடிந்தார். இதனால் அவரிஷ்டமே. அவர் “இடாழி திங்குவேனென்க” என்றுமே கேள்வியில்லை. அந்தாதிமெடுவார் வெண்பாவினே கட்டிக்க கவித்துறையினோ முடிக்குஞ்சொல்லே அவரவர் கவிஷ்டப்படி பாடலாம்—பாடியிருக்கிறீர்கள் என்பது நினைவதம்.

இனி மனவாயமாமுனிகளின் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியின் அமைப்பைப்பற்றிக்கேள்வியில். தம்மையார் “உறுவது” என்று திருவாய்மொழி தொடங்கியபடியால் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு “உலகினே பாண்டியை” என்று தம்முடைய

அந்தாதினைத் தொடக்கினார். (திருவாய்மொழியில்) அருக்க பதிகம் (விழுவின் முற்றமும்) என்று தொடங்குவதால் (மாழனிசன் துர்மனைய, அருக்க) அந்த மேலும் சேரும்படி “மேலாகவே விளையும் வீதி” என்று (விதி) என்னையென வலுக்கேற்றம் வைத்துப் பகராததை முடித்தார். அதற்கு மேற்பெயர்ச்சைத் தன இங்குப்படி தொடங்காமல் தமது றாஜாங்கம் அந்தாதினைவடி துன்பமடங்கு (விடுசெய்து) என்றே தொடங்கினார். தாறு பாட்டும் இத்த திபத்தனைக்குத் கட்டுபட்டே அவதரித்தான். செவ்வறுக்குரிய மேலானின்மேலும் எதுவைவிடமுன் கூட தம்பிஷ்டத்தைப் பொறுத்ததவிசெய்யப்படாத உற்றுநோக்கவேண்டும் (விதி) என்றதற்கு மேலே சேரும்படி (மேலாகவே) என்ன மேலாகிறது (மேலாக) என்றதற்கு எதுவை சேர்வாபடி முன்னடியில் (வாராய்சி) என்ன மேலாகிறது, இவ்வையோடுகூட ஒவ்வொரு பதிகத்தின் னாந்ததையும் ஒவ்வொரு வேலைப் பணிய் அடக்கவேண்டிற்று. பட்டுத்தொடரும் தம்மாழ்வார் திருநாமமும் தவறுது வாய்வையாயதாயிற்று. இத்தலை திரிபுத்தங்களைக்கொண்டு பாயுன அந்தாதி தான இவ்வொன்று தனியே மாதிரித்திக்கெழுந்து விடாமறுது உண்கெ னின் காட்டலாம் “மாழனிசன் திருவாய்மொழிக்கு இவ்வயை நூற்றத்தாதி அவைத்தாதி தாம் பெரிய திருவொழிக்கு இவ்வயை ஒரு பிரபந்தமிடுவோம்” என்று எங்கற்பித்து ஒரு கவி முயல்முடி அப்போதுதான் இதை அருமை பெருமை தெரிவர். *

(திரைப்) மாழனிசன் மேற்கோள்களின் பெருமையின்)

மாழனிசன் மேற்கோள்களின் பெருமையின்

மாணவாசனமாழனிசன் அருளிச்செய்த நான்கு நூல்களை விளக்கியோன்களின் ஆளவந்தாதிமுதல் வாதிகேளரி அருங்கமனவாசன சேரிய (மேல்கள்) வையாதிமுதல் அசைவந்தகின் லீலாசுத்திகை மேற்கோளாக அருத்துக்காட்டியிருக்கிறபின்னின் விவரணம். மேற்கோள்களுக்கு மாழனிசனாழ்வாருளின் விவரணங்கள் இங்கு காட்டல்களே.

1. ஆளவந்தாதி மாழனிசன்களின்

(மூலவாசனம்) துணை 152. * அந்தந்தாதிமுதல் மாணவாசன ஆளவந்தாதி வசனத்தை வகுவிச் செய்கிறார் * ந தென்த ந மாஜி.....*

(மூலவாசன) 269. “ஆளவந்தே நாதமுனிசுறுகையா திவ்ய வையாதினை வகுவிச்செய்த ஆளவந்தாதி * அந்நிவந்தாதிமுதல்குது னையாப்பாடு— அபத பங்குபதி வித்தனை * என்றாதிச் செய்கிறது.

(மூலவாசன) 323. * மாது தீது னாநாதி தவய விதி: * என்று றாஜாதிமேகக் கவிமயம், என்ன என்று அருக்க ன்கை கதந்தத்தானே லுத்தே தேவாபாஸாதி மைய மெடுத்து இவ்வையம் அழ்வாதிருங்கு களை வெய்து..... இவ்வந்தத்தாதிப் பரமசாரியான ஆளவந்தாருமருளிச்செய்தாசெய்க்கை.

(மூலவாசன) 380. இப்படி ஆழ்வாருளிச் செய்த இவ்வந்தத்தனை * நாமகின் யம் த நாமத்தினே.....என்று ஆளவந்தாருமருளிச் செய்தாடுறே.

(நகல்தராய) துணை 3. * திந்திவந்தாதிவாசன * என்று ஆளவந்தாருள்.....

குறிப்பு 182, 254. எவ்விவடி துருக்குத் எக்கங்களைச் சாய் அந்தந்த காதற்களினுள்ள துணைகளுக்கீட்டுருக்கிற எக்கங்கள். ஆங்கங்கு மாணவாசன மாழனிசனின் விவாக்கியோன்குத்தே இவை காண்க.

மாகவுத் பவகால் நடந்து துணைப்பண்ணி துது(து)றா கொண்டு நாளைப்பவாளைக் கொண்டு அருணமப்படுத்தியருளில் செவ்வருளிற்று.

(പ്രതിബന്ധം ന്യായം) 78-ൽ അംഗീകരിക്കുന്നു.

1. *What is the purpose of this study?*

(மீதிவர நி.ந.) 95 = கனடா ஸ்தலத்திலிருந்து வந்த ௧ எக்டரிக்கு கட்டிய பணியைப்பற்றியும் அதற்குத் தண்டிக்கப்பட்ட பணியும்; 96 = அதற்குரிய பணியைத் தராத பணியும் ௧ எக்டரிக்கு பணியைப்பற்றியும் சொகுத்து.

[illegible]

.. 180. ....பாஷ்பகாரி கதம்பத்தில் உத்தர கண்டாரத்தான் அழகுத்தித்
தகவிலை நாரந்திமே...

150. உத்தரவாக்கத்தில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருந்த இடைச்சுவரான ஸ்போடிக்ஸெக்ஸ்பர் தன்னுள்ளுள்ளேயுள்ள பிளாஸ்டிக் + பிளாஸ்டிக்ஸ் : உள்துறைத் துறையின் மூன்று குடும்பங்களான ஸ்கைப்பிங், திசுநுத்தியைமற்றும் பல்புல கருவிகளின்மீது.

12. 234. கான்சு. [முல்லை '2, பெரியநீர்" என்றதன் கீழ்க்கொணரூக்கான்சு.]

274. பாண்டிச்சேரிக்குக் கன்னையப்பா காரையூர்ச் செவ்விரணித்தலிக்குப் பணி
தாக்காயனத்தோடுகே னது அது அணி மத்தி ௪ லன்றிறே பெரிய பெருமானூர்ச் செவ்விரணி.

866. “பாண்டிபுரம் காவத்திலே ஒருநாள் பெருநாள்” இப்பாதி.

(தத்துவம்) 8 + அசோஷியேஷன் + சேஷ்டிணை + என்று + என்று + என்று + என்று

10. இதுகூறிய பாவப்பத்திரிகை 8 ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் : .....

.. 16. (இதுதான் உறுதுணிவோடும் உன்சிற ஸர்தார்த்தம்.) “யா அந்தே மகாபாபாபுத்திரே: .....பாபாபுத்திரே! சிதார்தம்” என்றே இலங்கு அன்பாம்.

18. “சிவநாதராமோபாசாத் காமாதரீ அங்குதம்.....” இது அங்குதம்: “ அங்குதிரே”

.. 04. இதெல்லாம் * கித்து அத்தாப்து எத்தாது * என்பதற் றுதார்த்தமே பூரிசையா எத்தெனத்த றுபேண பாஷைமொர் தாமெ கித்தறேண வருநிச்செய்தார்.

11. 55. * கீழ்க்கண்டவற்றில் நூல் எழுந்திருக்காதது எது? இதைக் கண்டறிவதற்கு உதவியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

37. “தந்தையாப்பயிதாய் து.....ச.நாதரீத * எவற்றே தீயதெனே டனல்
வரவுமருளிச்செய்தது.

[illegible]

(குறுக்காட்டில்) 07. தலைமுறைக்கொருவர் — ஆயுண் திட்டமிடுதல்
மாதிரியைத் தரவில்லை.

19. 1891. அனாபந்திர தவச விவரணமான பத்பாத்திரை.....இதன்படி சூர்ணா
வாசின பதஞ்சனசபத்த நிர்வாகத்தினையொழி வாய்மையாகப் பாராதித்திருக்கிறது.

.. (ஏம்ப்லே, அம்மாநக.) இதைப் பற்றி கேட்டதாகக் காண்பதோ என்ருமாயுப் பரிசெய்துப் பள்ளாள் திருத்தியபட்டத்துப் பள்ளாக்கள் எழுத்துநூல்.

5. (அகேயோபியோ) : "அவரது துன்பத்தைத்தான் அந்தக் கொலையுத்தரணம் ஒத்ததெ வெளிவிட்டது. மறைத்துக் கொண்டு போந்தார்கள் எவ்வெவ்வாறாக இருப்பினும், எண்ணெயின் துக்கம் கண்டு பொறுக்கமாட்டாது. கீதனை உணர்வதற்குத்தகையதே அந்தக்கின் சீர்மை யானதே அந்தத்தந்தையே எப்படுத்து வெளிவிட்டது. இனி எம்மெவ்வாறும்."

245. உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்துக.

274. ததவாதிஸையி பஸிணனி உ சிவககிணாஸடர் பததிதிஷ்டபாஸிஞ்
 ஸபாபாஸே அஸனே பிபுபதிதிஷ்டபாஸிண பஸிணபிஷேதபிஷேதே அஸகுஞ் இதி
 (ராம) சீரணாத்தத்ததை யமுசரிசெய்தவையணிகே அத்தததிதிதி அமுபவா
 ஸிஞ்ஞத்தது. அகிஞ்ஞர் அத்ததை விடஞ் இத்ததைப்பற்றத்ததக. ருசி எனக்கிசிகே என்ன.
 "விதவா ஸஸையாஸே அத்தததுக்கிணாஸதபாஸிண பவயித பிணாஸை
 ருசி பிஷேதகிசிகே" என்று அபிவிஷயைக் கண்டவையா அமுசரி செய்வதாதித்தது.

19. (ஆசார்யந்ருத்யம்.) 88. அடிமார் தொண்டரெகத்திற் பார்த்துநதங்கொக்குக
கா ன் கி...பர்வெயாது முதலான ஆசார்யர்களுக்கும்.

9. இ. யாழ்ப்பகாரி ஸ்திரீயாகியவர் பன்னவருணம்மேபுது சங்கத்தினரால் காவலில் வைக்கப்பட்டதாக அந்ததொலைநிலைப் தீர்மானத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டு உள்ளிருந்து வந்தவரிடமிருந்து.

ஆ. இ. பாரதிமாரர் அங்கே செங்குறுதுணைக்கட. ௪ மீதும் 1 கைத்தாள் தந்தே
மரீயா தாழ்மாரி: ௪ மீதும்..... இவ்வாறாகப் போகிவாதினையை சாதித்தாய்கள்
தான் மரிசெனிலுமதாய் பரமசாஸ்திரன் ஆனவர்க்காரதலிச் செய்த வலையி,

3. 65. தீயாசனம் உடையவன் பெருமான் போனாலும் திருவானை உடையவன் எவ்வாறு பெருமான் என்று ஆதாரமாக நின்ற திருக்கல்பத்தினையே அமைத்தோர் தமரான உடையவன் ஆவார் தீய தீய உடையவன்.

10. (ஆக்டோபர், மேஜை) மாகாணத்தின் பரம்பரை திருவிளக்குத் தளத்தில் சிம்லை உருவகங்களிலிருந்து வர்ப்புச் செய்து கலவரத்திட்டுவதன் மூலம் உணவுப்பொருள்

91. [கவிஞர் செஞ்சேரலே ஸாஸ்திரம்.] இவர்தாம் ஸாஸ்திர மயிதலம் பெற்றவராகையாலே “கவிஞர் செஞ்சேர” என்று திருமங்கலையாழ்வார் உறுமணி யோகியார் ஆவதற்குத் கவிஞருமெனவரும் கருதினென்று மெய்யுறுபெயர்ந்தது கவிஞருந் செஞ்சேரலேமே.

(ஹைகோர்ட்.) 20. * அனந்த அனந்தத்தி * என்றும் * வித்தாழ்வாய அனந்தம் * என்றும் சொல்லுகிறார்கள். “சுந்தரன் அனந்தசுந்தரன்” என்று எதிரொலிக்கும் அனந்தசுந்தரன் என்பது மனசுபாசுரர் அருளிச் செய்தாரிறே.

21. இராமானுஜனுடைய சென்றே திருமகனாய்வு * ஸுடையன்குறிய * பாத்திராசன ஆழ்வாய் அண்டைய * மயம் அருகாசனம் பெருமாளெம்பெருமானார் முகசுரனாகச் சொல்வதைக் கவியென்றும் புதுவெள்ளையும் குளியென்றும் சொல்லும்.

22. எம்பெருமானார் பொருவானா நெடுமென்று சொல்லும்.

23. பாசுபாசுரர் பக்கவீதியே வேடாத்தாந்தரம் கேட்டு சிஷ்யனாய் “நானும் நம்பிராமானுஜனேஷவமோம்” என்றுவாய்கேட்டு வைபவனாவதற்கென்கொண்டு திருமாமனம்.....

24. இந்த ஆடிகாரம் பராமம் அனந்தம் துக்கதினவையாத்தது * மயே தித்தருளும் சிவபாசுராய் * மயம் அருகாசனம் அனந்தத்துய்த்ததான் * என்று திருமக மயிருக்குமெம்பெருமானார் குறியெ.....

25. புராணவித்தாராசனையே பெளரணவிகாசன மனசுபாசுரர் கதவத் திரை இக்காநாநாக்கினவையே தமது துக்கவிகாசனம் தமது துக்கவாயான சரண வரணத்தைப் பண்ணுதலானார்.

26. இது. * விநாயகபூசுந்தரனையும் பக்திபரமாகி மேலுத்தருளின எம்பெருமானார் திரைதாதுக் கட்டினையாய் பிடித்தருளிச் செய்தார்.....இது எம்பெரு மானார் மேலுத்தருளியாய் பின்புணர் கொள்ளாமருளினச் செய்துகொண்டு மேல்க மயபாசனையென்ற.....

27. * அனந்தவித்தாந மனசுத்திரை சிவபாசன் மயம் துருக்க * என்று மயார்க் தித்த பாசுபாசுரனாக் கூறித்தது கார்த துருதநாசன பொருதினா திரைமயையன் ஸ்கமஸ்கம என்று சொல்லுகவகிஷனவனருளினச் செய்த துருதநாசன பொருக் கவயனத்தான். ... .. *

7. அம்மயம்.

(ஹைகோர்ட்.) 28. “அனந்தனாய் இவ்வனத்தத்தின் ருசி விவரணக்கரு ஸுடையனாய் உதித்தித்தம், நான்தினனாய் நசித்தமொழிய நருளிக் திரைமெய்யெ வென்று மட்டருக்கு கையம் அருளின்கொடுத்த வார்த்தை.”— இவ்வனத்தத்தின் [சாமர்தியை காத்தத்தின்] அனந்தருளவன் பகவத்பரமாவதத்தாய் இது கதவ மென்று அனந்தனாய் இவ்வனத்தத்தின் ருசியும், இது கதவமென்கிற விவரணமு முண்டலனாய் உதித்தித்தம், சனந்தமென்கிறன சொகு தவியும் இது ஒரு தவியு ளாய் இப்படி விருவமென்கிற ருசியே வென்று நான்தினனாய் இக்கரு அனந்தித்த நசித்தகித்தமொழிய நருளினருளிக் கித்தமென்று ஸகசனத்தா வித்தனாய் மட்டருக்கு அனந்தனான எம்பார் அருளின்கொடுத்த வார்த்தை.

8. அனந்திப்பாத்தருளார்.

(ஹைகோர்ட்.) 29. இக்க நான்திரைகம் அருவாநத்தினுடைய மேலு வினென்கொண்டு கூடுதலான வகிவிப்பாத்த நம்பியருளின்கொண்டும் கார்த்தை.

[illegible]

(ஆசாயத்தி) கயிதின் தந்தை என்ற பட்டத்துடன்) பரிசுதம் தம் கொண்டு.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

11. *What is the purpose of the study?*

மேலும் விவரமாகக் காண்க: கிருஷ்ணமூர்த்தி (1975, 2013), 64, 283. ஆதர்சமாதாரணப் பிழைகள் க.

யோக்யானுக்கு அயோக்யதை எம்பாதிக்கவேண்டா; அயோக்யானுக்கு யோக்யதை எம்பாதிக்கவேண்டா; தின்ற தின்ற நெகனென அதிகாரிகளாயித்தனை” என்று ஸ்ரீமதன் மருவிக்செய்து வந்ததை.

(ஸ்ரீமத பு.) 347. * மண்ணும் மின்னணுமெல்லா முடனுண்ட * என்னை விடத்தின் “ரகசனம்” அவனுக்கு தாவுமாயிருக்கையானேதான் னிட என் திறது; இக்கோயாவின் கங்கும் என்ன வணமவும்” என்பதே ஸ்ரீமதன் மருவிக்செய்தது.

(ஆசார்யமற்று.) 85. ஆய்வாகவந்த வாக்யமான ப்ரணாகஸீகாரத்தில் பின்னை வேறுதிருவையார் தலை! கரணபரிசுத்தானே ஆத்மபந்தி பண்ணின் நுட்பின்கையம். ... ..

19. சூதபிரகாரிகா ஸட்டி.

(ஸ்ரீமத பு.) 351. “தீ இதி ஆப்ராக்குதம் சந்தாநுரஹித. த்ரிபத் ததூ.....ஸம்பஸதி” என்று சூதபிரகாரிகையினே ஸட்டிமருவிக்செய்தவையே.

(தத்தவசப.) 49. இதுதான் சூதபிரகாரிகையினே ஆதிபத சந்தாநுரஹித கயாக்கயானோப ஹத்திமே * ப்ரதாநததூ த்ரிபத் ததூதம் த்ரிபத் ஸட்டிப்ரதாநதம் * என்று தொடங்கி ஸ்ரீமதன் கயாக்கயானோப ஹத்திமே ப்ரதாநத பாதிக்காமட்டது.

” 59. * துத்யாய வணமபிவ ஆத்மா முகவந்த துத்யாயின்.....அப்தா ச்ரதாநிபா ஸுதா த்ரி கிணை * என்று ஸாபகோபநிஷத் கயாக்கயானத்தினே சூதபிரகாரிகையார் இந்நுத்யாய அவஸ்தா விசேஷங்களை ஸாஸ்பக்டயாக மருவிக்செய்தார்.

” 103. ....ஸங்கடப சந்தத்தானே தக்காணமான மதவிஸு மவநிக்கமிஹி திறதென்று ஸாபகோபநிஷத் கயாக்கயானத்தினே சூதபிரகாரிகையாரானே கயாக்கயானமயிற்ற.

” 109. இதுதான் ஸாபகோபநிஷத் கயாக்கயானத்தினே * க்ரானுத்யாய இத்ரிபதூதம் த்ரிபதூத * என்று சூதபிரகாரிகையாரானே அறிந்தமாயிற்று.

” 116. சூதபிரகாரிகையார் கயாக்கயானத்தினே * நேதோஸிப்தூதம் யதாநித்யாக என் நிறைந்த [கிணை] — பக்யபஸ்யமிச்சகணம்] என்றுகிறே.

” 143. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் * கயாக்கயானோபநிஷத்.....அப்துநேசத்தம்! அப்தி யதே * என்கிறவிடத்துக்கு கயாக்கயானம் பண்ணுகிற சூதபிரகாரிகையார் அகவநிகாநிபவதத்தானே திக்கவந்ததரை கயாக்கயானத்தின்கொன்று முத்தர கொரு யோனதுகயண்ணி.....க்யா — நியமம் என்பதே இதுக்கும் சூதபிரகாரிகையார் கயாக்கயானம் பண்ணிற்று. ... ..

20. ஸட்டிசூதபிரகாரிகையின்.

(ஸ்ரீமத பு.) 443. “ப்ரதாநானுத்யாய ஆசார்யன் இவன் நம்முடையவ என்று அபிமானித்திருக்கும் அபிமானமொழிய வேறுகதூரிகையோபாபவிக்னை பென்று ஸகல சாஸ்திரவாதத்தினாரான நம்மிக்கி திருவகையினே பழக்க வேண்டித் தடுக்கவரத்தத்தராய் ஸகல சாஸ்தா துத்யாயக்கையம் அவரானார் செய்கக் கேட்டு தத்திஷ்டாநிக்குத் தம்முடைய ஆசார்யானே தீகித் தடுக்காகப் பணமனுவிச் செய்கக் கேட்டிருக்கையானிருக்குமென்றுவு.

(ஆசாரியரு.) 238. .... ஸ்ரீமதாசாரியார் பரதாரியோதுகையாகியிருக்கும்து.....
 *வணக்கமுடையதெனினும் மென்மீது போத்தியானாகவும் ஒரு மெனதுரை அடியேனே
 தொன்றியிருக்கலாமே.

21. பெரியவாச்சான் மீக்கியும்.

ஸ்பஷ்டமாகத் திருநாமம் தெனியாத ஆசாரியர்களும்.

(மீவசத 12) 88. ஸ்பஷ்டமாகத் திருநாமமாகையோ அந் தெனியுங்க
 லுக்கு இக்காயத் தோற்ற தாகுணத்தை மீது, மீளட்டியாகத் தோற்ற
 பெருமையோடு தானை தன்னை தோற்றுகே, தோற்ற தாகுணம் மீளட்டியோ
 விஜயந்தையிற் பெரியவாச்சான்* என்றே அத்திருநாமத்து விவரங்களை
 பன்னிருவருக்கு ஆசாரியர்கள் ஆளுகின்றனர்.

.. 321. அசாரியருக்கு: * என்மீதுக்கு 'மீது' கொள்ளையுண்டப
 உத்தரையோடென்று பொருது' என்றிறே மீதுகள் ஆளுகின்றனர்.

.. 323. இக்கதைதான் * தருதுயாத்தாயோ * என்றிற பாட்டின் விவரங்
 க்கானத்திறே ஸ்ரீமதாசாரியர்கள் ஆளுகின்றனர்.

† (தருதுயா.) 100. பெரியவாச்சான் மீக்கியும் இப்படியே [அங்கோசே
 உத்தரத்திரை] ஆளுகின்றனர்.

(ஆசாரியரு.) 1. மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானத்திக்குத் தோற்ற.

20. மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம் பன்னிருவருக்கு ஆளும்.

228. மீதுக்காய்ந்த, மீதுக்காய்ந்த, மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம்.....

(மீவசத 12) 307. "இக்கதைதான், இன்னம் * மீது" என்றைக்கு வந்திறே.

309. * என்மீதுக்கு * என்றிறது ஆவதாரியாக என்னுண்டாரியோ
 மீளட்டியானத்திறே ஸ்ரீமதாசாரியர் இக்காய்ந்த மீளட்டியானம் வந்திற்
 கொள்கிறார், அந்மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம் வந்திறே மீதுக்காய்ந்த.

(தருதுயா.) * இன்ன மீளட்டியானம் மீளட்டியானத்திறே, * மீளட்டியானம்
 தோற்ற மீளட்டியானம் * என்றிறே, மீளட்டியானத்திறே மீளட்டியானம் வந்திறே
 கொள்கின்றவர்க்காய்ந்த.

(ஆசாரியரு.) 21. "அடியுப்பொன்றியோடு மீதுக்காய்ந்த; பன்னிருவரு
 யோடு மீளட்டியானம்" என்றைக்கு வந்திறே.

.. 23. "ஆனந்தம் ஆவன் மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம்" என்றிறே மீது.

.. 30. மீளட்டியானத்திறே 'மீளட்டியானம்' என்றிறே 'மீளட்டியானம்
 மீது' என்ற பாட்டின், இக்கதைதான் * மீது' என்றிறே மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம்
 வந்திறே மீளட்டியானம் வந்திறே மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம் வந்திறே மீதுக்காய்ந்த
 மீளட்டியானம் வந்திறே மீதுக்காய்ந்த மீளட்டியானம் வந்திறே மீதுக்காய்ந்த

.. 104. "இன்ன மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம்
 மீளட்டியானம் இக்கை வந்திறே மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம்
 இவனுக்கு மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம்
 மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம்
 மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம்

† பெரியவாச்சான் மீக்கியே மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம் மீளட்டியானம்

(தத்துவம்.) அனாதாஸ்தாசு — தனதில் திருநீதிப்பெயரோடும் ஆர்ச்சு
பெயர் மூலமான பூர்வாசாரியர் கருணையுடைய பரபுத்த நிர்மாணத்தாலும் கருத்து
இருக்கிறது.

21. கி. நடுவில் திருவிதம்பிள்ளை பட்டமும் ஆர்.சான்சீனியோஸ் முதலான ஆர்.யர்கள் தலைதராமையுடன் செயல்பட்டதில் அபி.நா.கீழாமமாக அருளிச்செய்தார்கள்.

27. 85. “திருவருடைய புத்தியாலான பரவத்தந்தரையெகித்திடு சுமையன் ஆனந்திதானம் படைப்பான்மையானே” ஆகத் திவ்யாதிபத்தி என்ன புனைபாயங்களுமே திருவருக்கேயாகிறது” என்று கவியான கீழ்க் ஆசான் பிள்ளையார்.....

³⁹ 108. “காரியை நயத்தவர்களைத் தத்துவங்கள் மையமவைதா என்று சொல்பவர்கள் கொண்டு. உத்தராதிக்ரிதநெடு நுகர்ச்சியேனாது.” எனது தத்துவப்பார்வையைத் திரிவிட ஆட்சாண்டிக்கோ.....

(அங்கேயே, மேயே) “இது தய்யாரா விவானத்தின் ஆசனம் பிள்ளை மார்பிச்செய்த தய்யம்.

(அங்கேயே, இங்கே) தத்துவநாயகிகளானதில் தற்போதத்திலுள்ள ஆவணம் சொன்னபோது...

²² 124. இதுமீதே, தத்துவதரக விவரணத்தில் - ஆட்சான் - இம்மீது பிரதானமேயு
ஆகியுள்ளது.

¹⁹ 142. .... ஒரு வேதனையுமுண்டாகியிருக்கின்றதென்றே தஞ்சையிலுள்ள பிள்ளை நாதராய அரங்கப்பெருமாளிடமிருந்து.

32 148. "எம்பெருமானுடைய தீயதன்மை அனைத்தாவன — துறாநகரத்தையறிவுடன்குணங்கையும் ஆதிலேயே பிறந்த நோவசீயத்திலும்" என்கிற இவ்வாக்கத்துக்கு அந்தமொழிநாடு வணக்கம் "ஆதிலேயே பிறக்கவாயது — ஸாஸ்தாதிஷ்டாபனத்து உடன்குணங்கையுடன்குணங்கையானது" என்கிறேன் வியாசனிடமிருந்து அச்சுரமேயிடுகின்றேன்.

181. ....இது காசு நோய் பரவாமலிருக்க உதவக்கூடிய நிகழ்வு. (அ) விருத்தம் என்னும் அறிவு கிடைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதுவே சரியான பதிலாகும்.

(முறுகலுக்கடி.) 12. “அட அடவி கிளையாப் பதா தத்தெனிகளும் கிளையாப் பதா தத்தெனிகளும்.....அவற்றிற்சாங்கில் இவர்க்கு அத்தெனிகளெல்லாம் சித்தையான ஆதிசபையன்” என நுடையாய்வு செய்து அந்தச் சாங்கி கிளையா பதா தத்தெனிகளே.

¹⁹ 177. இதுதான் நடுவில் திருவிழப்பிச்சை மட்டம் ஆகவேண்டுகிற நிலை
கொளுத்தியேய்த பரபந்தங்களிலே ஸாஸ்பனிடல்

(ஆர்.வேலு, பேரவை) “உறுப்பினராகத் தகுதி வாய்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களைப் பின்பு அங்கீகரிக்கவேண்டும்.”

(அங்கேயே, நேரவே) “பழந்தோய்நின்று, நாளைநாளைப் பழையதற்குப் பழையா தன்மைபெறுதலும்” என்றே ஆட்சாள் பின்னை மூலமிச்செய்தது.

(அப்போதே, மேலே) “குணநயாந்நிகை யானைமேலே ஏறுவர்க்குநிதர்
வழிநாந்நிகையாந்நுத்தும்” எனந்நீடு ந்துத்தும். ஆதலால்ந்நீடுந்நிகையானைமேலேந்நிகை

(அங்கேயோ, மேலே) “அநோயாளியை விபாகங்கள் அநேக மானவாயே காலமும் காலநிலைகளையெடுத்து” பக்தியே இதுக்கும் ஆசான் பிள்ளை யாகிச் செய்தது.

“ 99 “தன்முனைக்கவிரையே சுடாரை வளரிக்ஞாயே நுடும்பவையிடுவோனும்; ஆனவாயே அநவந்தாதுக்கொளார்” என்று இதுதன்னை எழுப்பியுடைய ஆசான் பிள்ளை அருளிச் செய்தாரே.

(தவம்பரவுறுவதுவானை.) ஆசான் பிள்ளை தீவிர மூதலானும் இந்த பரகாரியே அருளிச் செய்தது.

(ஆசாப்பற்ற.) 99. (விவேகாவரணத்தில்) ஆனவாரே “விவேகமாவது * ஆனவார்த்தனை எந்தவாக்கி” என்விரவுவே அந்தவானை கதிர்க்குடிவான அந்த கதிர்வென்று ஆசாபிரிவினாரளிச் செய்தது.

21. அருகிய மனவானப் பொருளின் தாமதம்.

(மீள்கை 1.) 100. “உத்தரவாக்கத்தானே பரம்பரே சொல்லுகிறது, பரம்பரத்தாத்தற்கு அன்றென்னை” இத்தரவியானே மூலவுடம்படியிலும் இவர் தாயேயுளிச் செய்தாரே. “ * திருமங்கை கைதொழுவ * அடியானைச்சேத்தல் தீர்க்குத் திருமங்கை * என்விரவுவே புதுவாரை மூன்றாம் பற்றி பரவானைக் களைக் கொண்டவாரே அனந்தவையிடுது ஒன்றொடியாகத் திருமங்கைவான மான தேர்ந்தவையானைப் பெற்றென்று கிழ்ச்சொன்ன உபாபலகத்தைக் காட்டு கிறது பிற் கூறு” என்றே இவர் திருத்தவியானும் அருளிச்சொல் அறம்பற்றி யுளின் செய்தது.

(கதவாய.) 48 இவருடைய திருத்தவியானும் ஆசாப் பொருளத்தினே அறிவகையானை அநாதைத்தவம்பற்றி மென்று அருளிச் செய்தாரே.

(மூலவுடம்பு.) 129. “.....கிளைவதரியாதே மூலவானுக்குத் தோற்றுச் சொல்லுநீராமவையிற் பொறுக்கிக் கென்னுடிக் சொல்லவேண்டா விடு” என்று இதுதன்னை இவர் திருத்தவியானும் அருளிச்செய்தாரே.

(ஆசாப்பற்ற.) 108. இந்த பொருளத்தைப் பற்றவும் பூர்வியாரையே இன்னுடைய பட்டியலையான என்னுக்குச் சேருவது.

.. 118. இந்த பொருளத்தை இதன் பட்டியலையான கருத்தத்தில் இவரின் பெற வியானைக்குச் செய்து.

.. 127. மீர்த்தவென்வென்றுக்கு இவ்வுடம்புக்கவானம் பண்ணிற்று இவ்வாட் பட்டியலையானதே “உறுமியென்று திவ்யத்தருவான வென்று மூன்று கொள்வையு வளிக்கத்தவானுக்கும்” என்று மீர்த்து என்னெருகான மூண்டவையிடுக்கு இவ்வுடம்பு தவிரச் செய்தவையையானே.

22. பொருத்ததேசம்.

(கதவாய.) 30. (இவ்வுடம்பு தவிர வளர்க்கவியானும் கவியானும் கவியானும் தரிக்கு வென்னுடிக் அறிவுத்தானே கைத்தானே பரிபாதிக்கப்பட்டது. என்விரவுவென்னிடு” “கவியான தன்வையுப் திருவகர்த்தவையுக்கும் .....என்வியி யாரிற் கென்னக் கவியு” என்றேயு மூன்றாம் பற்றில் பரிபாதிக்கவையே.

“ 50. * இவ்வுடம்பு இவ்வாட் கைத்தானு * என்றே அறிவுக்கும் சொல்கிறது.

.. 82. இதுதான் அகியுத்தராவே விந்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எவ்வளவு பெண்ணில், தரிசிதாசேதருக்களென் றெடுத்தது.....பரண ப்ரதி ப்ரதாதித்தத்துக்கு யுத்தி விசேதம் சொல்லவழிப்பே" என்றிப்படி சதஸ்யதாச னாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாவே.

16. விக்கிபுத்தாரிபரணர்.

(ஆசர்யங்கு.) 82. திருவடிக் திர புத்தரினே விக்கிபுத்தாரிபரணரென்ப றோருவர். எவ்வளவுபொருதுதலையிலே அதுஷ்டாணம் பண்ண, தாம் தவிரிய ஒது துறையிலே அதுஷ்டாணம் பண்ணுவாராய், ஒருதாம் அதுஷ்டாணம் பண்ணியோ திருச்செய்தே இருத்த ப்ரதாதிபரணர் 'ஜோசா' எவ்வளவு துறையிலே அதுஷ்டாணம் பண்ண வாராதெழிபெ ரென்? என்று; "விக்கிபுத்தா னம் பூம் ப்ரதாதிபரண விந தியின; அங்காம் தானத்துத்தாரி புக்யாமி தாக் திபயது" என்ற துறை வேறிட்டுப் பொறுப்பிற்று.

17. வேதாரணியரட்டி.

(ஆசர்யங்கு.) 83. வண்க. ["வேதருகுவிசம்" என்ற மூலம்.]

28. ஸாதிசேணரி அருவிய மணலானக் சேர்.

(புதிவச பு.) 8. மற்றுப் பிரட்டமாய்க்கும் ஸாதிசே னருகான கதிவர்க ளும் இவர் ஸம்பந்தமடிவாக வருகிற புருஷகாரத்தையிரெயுள்ளது; இவரோப்பேயிலே ஸ்வதஸிந்திதமன்றே. ஆகையிறே "சத்தஸாபேஷஸம்பந்தாத் அக்பேஷாம மஸத்தமாயம், தேவீ ஸாதிசேருகுணாபிசு கூடாதவம் ததுகிவது" என்று தீபஸங்க்ர ஹத்திலே ஜீவரகுளிச் செய்தது.

.. 831. "இத்த விபூதித்தவா விஷயமான மாத சந்தரம் தீபஸ்சந்தரம் அக்பதவ னருகத்தவங்ககுக்கு உபயஷண மித்தகரிபெய்ளிய பரிச்சேதபரமன்று; விசாவிபூதிசேணடங்கத்தானே அஸங்க்ரஹதங்கனாரிறே வருப்பது" என்று தீபங்காரத்திலே ஜீவரகுளிச் சொன்னவாவே.....

(ததார்த்தம்.) 85. "இப்படி கத்தருக்கவம் பரமாத்மாவத்தமனானும், ஸங்க்ர ஹருத்திகளினும் சேதநனூடைய ப்ரதஸ்ப்ரயத்தத்தை அபேஷிக்குக் கொண்டு பாமாதா ப்ரவர்த்திப்பிரா திருக்குறையுதையித்து" என்று தீபங்காரத்திலே ஜீவரகு மருளிச் செய்த அத்தத்தங்க இயலிடத்திலே அதுஸத்திதவங்க்கள்.

.. 103. தகவிரிபுணத்திலே ஜீவரகுளிச் செய்ததுபொரு க்ரமமுண்டு; அதுவது — பூதாதிசிய திள்ளும் சந்ததந்தாநா ரெக்கும்.....

(அக்பேயே, மேனே) * பூர்வபூர்வதந்தந்தாரம் உத்தரேந்தா தந்தந்தாத் ததயும் தத் விசேஷத்ததயும் ஆவரிக்கும்" என்று ஜீவரகுளிச் சொன்னவானும்....

(அக்பேயே, மேனே) ததவிரிபுணத்திலே தந்தந்தா தத்விசேஷங்க்களிரண் டுக்கும் ஆவரணம் சேங்குவிருவண்கிசு.....

(முறவுஷ்டப்படி.) 78.....என்று தீபங்காரத்திலும்.....என்று சதஸ்யதா யாதித்த விவரணக்ரமமருளிச் செய்த ப்ரபத்தத்திலும் விவரண வடிவத்தை ஜீவரகுளிச் செய்தாரிறே.

(திவயப்பாஷணதாசினக.) ஆசர்யன் பித்திர ஜீவச் சதனானும் இந்த ப்ரகாரமிறே அருளிச்செய்தது.....காதுவினம் பெற்றோங்க்கிக்கு ப்ரதீர்த்த.

இதழ் பெயர்: பஞ்சமயநம்பம்.

42

இருவரின் கையொப்பம்: அ. சி. சிவசுப்பிரமணியன், இ. சி. சிவசுப்பிரமணியன்

100

அதன்கா லிலைக்கியானவர்கள் அனாதாபாஷனுமிருந்ததையும் "தம்புரணமடவ ஸ்ரீராமபெரிய
காவியங்கள் உவமத்துவர் பெரிதும் பயன்படவிரிவேயே" என்று அவர்களைக்கூடும்
கனிப்பென்றேயே குன்றியிருந்தார்கள்; அம்பிசெயுமாறு திருவகாசுரித்தவன்கே "இனி
முற்பாஷையு பவகத் விஷயம் திருத்தவன் ஒழிவி விளக்கப்பெறுமா தலைய துறக்கத்தொரு
குறையுண்டியே; தாம் செங்கிசுத்த காவியக்கொன்றாய் மதாக்காவல் பணிக்கொம்ப
பாண் பாக்மென் னாய்க்க குறையாக வந்திட்டது" என்று துணித்த அன்னவர்கள்
அனாதாப ஆதர்த் பெருந்த தெய்வகீர்த்தி. "தென்குறைய வன்னை வரட்டையா
வன் பாயிரிங்கற வாய்க்கது" என்று அறந்ததுரும். அன்றமும், அம்பெருமான
தான் பாயாத்ததில் பரமான்னேகனாக வீர்த்தித்து வறவரும் தனித்தேவன்
செழுத்தெய்திருத்தெய்திருப்பினும், திருப்பாற் ற சிவ ஸ்ரீராமர்க்குத்தொக செளிப்பெறுமா
"மென் நீசெய்வன் தன்வினையென்குறாய்ணா பெருந்தவாக வித்திருத்து அனாதாபு
புறங்கட்டு தானை குழப்பினைகொ சிவபாதகீர்த்தி தெளித்திட்டு சகல
வாழ்விக்க ஈமகீருக்குறதி விபரணமடவர்க்க செங்குடாற்றினும், வகுதிரை வர்த்தி
யிராய்க் காத்தென்கும் படித்துறையாழ்வாரினும் துருதி பெருமே போலிக் திருவாரி
பெருமான் போலிக் திருவாயாணமுற் றகவன் திருப்புகளிலே காரியனுண்
னையென்று சொழிவாய் கூத்தித் தானவையிருந்நும். அங்கத் திருப்புகளில்
திருத்திப் பனர்க்கெனவாசிக்கவணையாள் அச்சாவகாறும் பவனற்றதா க
ஆய்விட்டே! என்றவரு தெனென்குளிருத்ததனம்பியபுறாணன் திருவவதரிப்பாத்த
ருகமனே; இப்பெரியார் தீவ்வென்கின்ற போத்தவன்கே—"அங்கிதா தானபேஷ
அம்பாபுறத பாய்கியா, சமாதாழ்வாய் தீவ்வன்குறா வந்தகவாய்க்கொத்தவன்.
சமாதாழ்வாய் தீவ்வன்குறா பாய்கியா ஸ்ரீராமனா, தீவ்வன்குறா பாய்கியா தவ
போகவருதவன்கே" என்று தீர்த்துழி தாடென்குள் போற்றப் படிவன்குற வன்கு
தென்குறவன் அருடபவான தீர்த்துத்தவன்குற வன்குறவன் அரிருத்ததன்குற இனி
தொய்க்குமென்று துணித்து அரிவருமா; அம்பிபுருமன்க்கு குறா தீர்த்து மலித்த
தொடக்கினர். ஆக இவ்வனன் போதவேதாதவன்கு கனிபுறமன்கு, கனிபுறமன்கு
தேய்வருமன். மனமாது மலித்துவரும், பூருவர்க்கு யாகனாகுக் கொலிவருமன்.
என்பெருமான் தானும் இன்புருவன் ஸ்வமத்த வன்மும் சித்தினாய்க்க செப்ப
திருவாசினா கொன்கேயுமன்.

இத்திரு நன்னிலை கோவரிய மோகிபர் ஆதிகோஷணம். உ அவதா
மென்றும் பஞ்சாபுதாழ்வார் கவிப் பரதார்ப்பாவமென்றும் விசுவங்கோசனகுடைய
அவதாமென்றும் இவ்வளம் மஹாபூஷம் செரிசார் பணிப்பர். நூற்றாண்டிலிக்
“அனுபவம் கமலதரமார்த்த மேதவம் வைபவம் விஸந்தி படைமோகு தரித்த
கமம். பட்டதனமும் ஒன்றாங்க விக்கும் பூதமார் புரிவனமும் இத்தர் தூதனம்
காங்கதற்கென்றிடைய இராம நாமநிவாசின விதிபித்தே.” என்னும் பாசாக்கி
ளும், “பாதகம் விசுவங்கோவிசுவ பாவம் பூபூசம்த பரிசுணியை லதிந்தார்,
அமுத்தக் பரிபூத்த பஞ்சபாகனம்; வங்குருத பஞ்சபூபுதம் நூரார்” என்ற
பரிசுணியைத்தாசைத்தொள் “எம்பெருமானார் பஞ்சாபுதாழ்வார் கவிர் அவதாரம்”
என்னும் விசுவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. “விசுவ தாரும் விசுவபிதமும் கங்குருதி
தாரும்” எனக் கவிசுவங்கோசனோ லதிபதிபூத்த கோதாராவம் தரித்தனட;”
என்ற பரிசுணியை காட்டுகிறார் “கதி கோன்றில் விசுவங்கோதாராவமென்னும்
விசுவம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

திருவனந்தாபுரமானுடைய திருவயதாரென்னும் விஷயத்தைப் பற்றிய ஆசிரியர்கள் பேச்சுள்ளார்கள். அக்கேச சேஷாவதாரச் சிறப்புநூலில் விஷயவரையேகோம், அங்கே காட்டு கொள்கிறது. என்னுடையதும்கூடப் பற்றியது.

பாத்திரதாரர் அளித்திருந்த தேவதூதரோடு கூடுபட்டிருந்த மதராஸாதினாரான கர்ட் வந்தான் பண்டிதர் பணித்த திவ்ய வர மிகுதியென்றும் மதராஸாதினாரின் பதினேழாவது ஸ்க்கத்தில் ஸ்ரீராமாதுஜா ஸ்வயம்புரி கொடுப்பதற்குத்திட்டது “பொதுநம்பம் வரையறைய சேஷியோகீ யத்தையும் தீர்ப்புநகர்திரை ஜனம்” என்று பணித்திருப்பதும், உண்மையானது அந்தரங்க சிஷ்யர்களின் ஒருவரான வரிக நம்பி பணித்த யதிராஜ ஸ்வயஸ் கிருத்திதம் “வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸந்தித்ததைய பாஸ்யாத்தாரோத்த மதாபுத்தத்தையும், செஷம்சாக: கோவலாஸ்வ தேவஸாப் தேஜோ நிதி: ஸித்த கச்சித்தாஸ்வரோசி” என்றிருந்து முக்கியமாக இவ்வு அனுஸந்தேயம்.

இவையாது நூற்றத்தந்தியின் “கங்காப் பரவலிராம நான்” என்ற எண்பதாம் பாசாத்தின் விவரக்கிரகத்தின் — “அத்த: ப்ரதம ரூபம் ஸக்ரணைந்து தத:பரம், பஸ்யதாஸ் திருதிய ரூபம் ஸக்ரணைந்து தத:பரம்” என்ற ஆசிர வசநம் உதாஸ்திரகமாகக் காண்கிறது. இந்த சமோகத்தில் “கங்கா கச்சித் பஸிஷ்யதி” என்ற பாடமாகவு் கட்டபடி காண்கிறது. இப்பாடமே பொருத்தமானதென்பது.

இப்போசியருடைய ப்ரபவ விசேஷங்களைப் பார்க்குமிடத்து, திவ்யமுத்திர களையையும் திரைநிலைநு திருவாசுத்திரத்தோடு என்றும் சங்கிக்காவிடுங்கும். ஆசிரிசேதய ப்ரபவங்கள் யிருந்த இவ்வாசாரிய சிகாமணி தம்முடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் சிஷ்யர்களானவர்க்கும் உத்தியைதம் தந்தாஸியது போலவே தமது திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் முற்பட்ட ஆசாரியர்களுக்கும் உத்தியைதம் தந்தருவியதாக அங்கங்கத்திலிருந்த மதராஸிகள் உபநிசந்தித்தாஸ்தாரர்கள். இதைச் சிக் ஆசிரியோக் திவ்யஸ் துக்காஸ்தாரமும் அங் பணம் சிறப்பித்துக் கூறுதற்கு ஏற்ற பெருமென்ற இப்பெரியார் பங்கத் திரையெழுத்தென்கு கொள்ளத் தட்டும்பே.

என்பெருமாளுருடைய திருமேனியிற் தோற்றமே அப்பவ ரணிக் கணத்தத் தேனும் பாதுமறையாக உள்லுத்தேனா முள்ளம் தித்திக்கும். “காணினுமுப் பொணர்” என்றும்படி யோதின்ற யதிகளின்படி யாத்தியை எம்பெருமானுருடைய பரம விஷணுமான திவ்ய மங்கல விசேஷ ஸந்தித்யோ அஸத்தியை “காணாய சோபி கமதிபகித்யேவஸம் தண்டாபயோஜித்யவகரம் விவஸோபயிதம், உத்பத்தி தேசதிப முல்லஸதாச்தவ புண்டார ரூபம் தவஸந்திபதிராஜ! திருவோர் மணக்கோ” என்றும், “உபஸித்தாஸ்தவ புண்டாவத்தம் தீர்த்தம் புண்டபவம் திர்தண்ட ஸஸ்தம், சாணாககண! ததவாஸுயிதே சிவம் சேகரிணம் பதிரயத்தாம்” என்றும் ப்ருவர்கள் ப்ரஸயோகம்மமாகப் பேசி யதுவந்திதுப் போத்தார்கள். இவ்வடிவமு விஷுணாக இச்சுணவிய ஸுபெருத்ததாய்படி எம்பார் அருவிபுள்ள மாகம்,

“மற்றொருத்திர ஸங்களுதம் பங்கவியிதம்
மணபெரு வந்தமுடின. பதித்தாருங்குதும்
தும்புந்ருசாதி ஸங்கவியேத்த ஸ்க்காத்தெனதும்
தும்புனத்தித்ரு பெருகத் திரைத்தித்ரு ஸுணத்திசையுதம்
தற்பவியேதி ஸுணபெருத்தித்ரு ஸங்கவியுதம்
காத்தித்யுதம் துடிபுடிபுடி கணத்திசையுதம்
எம்பெருமும் பதிசையுதா கென்னதாதுதம்
இப்பெருகத்தி சங்கவியுதத்தி சங்கவியுதத்தி” என்றாம்.

26. இராமாநுசன் திருநாமனைப்பவம்.

உலகுக்கு ஒருபிரானை எப்பெருமானுமுண்டா? திருக்குணங்களைப்பற்றியோ நின்று சேவித்துணைப்பற்றியோ, அல்லது ஸ்ரீ னாதேவிகளினுள்ள விசேஷங்களைப் பற்றியோ ஏதேனாவொரு வகையில் அளவுகடைய எண்பத்தமான அனுபவம் நுகர்ந்து பரம பரித்திரமாதலால் இப்போது அவருண்டா? திருநாமத்தைப் பற்றின சித்தியை விடே இழிக்கிறோம்.

இவ்வாசிரியர் திருத்திருநாமம் உதவுந் துபெட்டதென்ற ஆராயுமனையில், முன்னோர்களுண்டாய நூக்களிலிருந்து இங்ஙனே ஆரம்பமாகிறது;— பரீராம! துறுனைக்கொழிபொடி பரீராமயிரானுண்டா? தம்மிடையிலும் பொருள்பொலியா? து. தரகா கிழறுகுண்ட இராமயிரானுக்கு இவ்விரானுக்கு அளவற்ற கண்ணுள்ள என்ருடி. இவன் இவ்வளவுதான் தக்கவரெனவே போதுமிடக்காக இத்தகைய போனைவாயி உடையவரும் தைக்கசியத்தெனவே பொருள் சேர்க்கணக்கிட்டு எண்ணுருக்கப் போகிறதென்கிறது. அததார ஸமயக்கிரமமே போகக்குடியிருக்கிறதென்ற கருவும் இவர்தமக்கு மாதமுமுள்ள திருமேனியைப்பிரியானு மாகியும் இவர்க்கு பரீராம! துறுனைக்கு நாமமுனைகு சேர்த்தருகின்— எவ்வாறு.

பரீராமயிரான் தைக்கசியின் வரம்பாத்தரினவை; நெருமைநிலம் விவந்து மாகக் கானக்கு சேக்காய் புறம்பதிப்போது இவ்விரானுண்ட இவத்தரானைத் தானும் நிப்பந்தித்துத் தன்னையுண்டதையுறத்துச் சேர்த்து;— யோவடிவனக் கானும் காட்டுக்கு கடி விருப்பியது எதற்காகவென்கின்— “யொன்றிது எது கனத்தின சிவனடி” மனத்தி, ஆதம் கியம் கித்தாய் துத்தக் கியபுரத்தி” என்பது அப்போது இவ்வினைய பொருமானுண்டாய வாந்ததையாக பரீராம! வணத்திக் உலகதீய நித்திரா சீரணைகம். “தேவரீரீ பிராட்குயோடுபட சித்திராபடத்தாரணை முதுகானகிங் கனிக் இன்புறப்போது அடியேன்” குறியில்காணென்கையுடனும்கன்கி வறுமிகா வடிவைகச் செய்யப்போ தென” என்பது மேலே கூறிக் கொண்டிருக்கின்ற கருத்து. “அப்படியே அக்கவினையேன் தன்னுண்டாய வாழ்தான் முழுவதையுர் அடிமை யெனும் அக்காணிக் கோவக்கு செய்தி வந்ததென்” அதுமே மேலே சொல்லி உண்டாயவரும் தம் வாழ்தான் முழுவதையுர் தொண்டிருப்பிட வந்ததருகின்ற பொது அடியாது நின்று சேவிதாரினுள் மிகப் பிரசித்திபெற்ற விஷயம். “தென்னரங்கம் செவ்வம் முற்றும் திருத்தவையத்ததும்” மாறணுண்ட செய்த தமிழ்நாளை வளர்த்ததைய நுகரானவை ஒவ்வாள்வற்ற தைக்கசியங்கன்கிறே. ஆக இக்காரணமபற்றியே கவ்யாமிக்கு சாமுதருகின்றது திருநாமமிடக்கப் தென்பது மிகப் பொருத்தம். எல்லாந் துதி பெய்தும் இவ்வாறுமொக்கும் வர்த்துக்கிற அல்லது திருநாமங்களுள் இத்தனை வரம்புறத்தி நிற்றம்.

இனி, ராமாநுஜனென்ற திருநாமம் எவ்வாறானதுக்குப்பொனவே கண்ணிரா னுக்குப் பொருத்தியதே. “ராமாநுஜுண்டாய தம்மி” என்னும் காரணத்தினால் கண்ணிராண்ட ராமாநுஜனென்கக் குறையிட்டிய வரவரு. ஆனதுபற்றியே ஐதத்தாயி பெண்கும் உலகத்திக்கு விதோத்திரத்திக்கு “தே ராமாநுஜே துத்திய ப்ரியா! தே ருண் கிடாடி கான் தே பெய் துத்திய மன” என்ற ராமாநுஜனென்ற திருநாமத்திற்குமேயே கண்ணிராண் அளவுக்கெட்டுகின்றார். ஆகவே கண்ணிரா னுண்டாயதன் அந்தத் திருநாமமே என்னவி உடையார்க்குச் சாத்திரப்பெட்டென்ற கொண்குறிக் கண்ணிராபயுள் ஒன்றாகு. ஸ்ரீதேவமத்த தென்கன் பணத்தி

யதிராஜ ஸப்ததிரிசு “**ஹோதய சங்காதின: சிண்பத் உத்தத நதநாபா:; அமோ
தேனத் திரோனாந்தாத் தந ராணாஜத் ௨ ௪௧ மூ:.**” என்ற சீரோகம் இதற்கு ஆதார
மாக அவதரித்ததாகும்.

கண்ணிரோஜுக்கும் உடையவர்க்கும் பல படிகளாலும் ஸாம்பலாண்டு.
கண்ணிரோகத் தோன்றின பகவான் செய்த செயல்களும் திராமாநாயகர் செய்
தருகின் செயல்களும் ஒத்திருக்கையாழிற் ஒற்றணையபம் என்று திருபிக்கப்படு
கிறது. மேலேயே பெருத்துக்காட்டிய “**ஹோதய சங்காதின:**” இத்தய தியான யதிராஜ
ஸப்ததிரிசோகரத்தினத்தும் கண்ணாளுக்கும் உடையவர்க்கும் ஸாம்பம் சீரோகை.
யினும் நிவரணிக்கப்பட்டிருநா. அது உடையோழிக்கடின் ஆகுத்தனவ்க்கே ரணிக்கக்
கடியது. அதைப்பற்றிப் பிறகு விவரணையப்போம்; இப்போது இங்கு நாம் திருபிக்
கும் ஒற்றணை சரித்திரப்போக்கில் ஸம்பந்தப்பட்டதாகும். கண்ணின் :—

கண்ணாளுக்கும் திராமாநாயகர்க்கும் 16 வகையான ஒற்றணைகள்.

1. கண்ணிரோன் திருவவதாரஞ் செய்த இடம் சிறந்தகடும் என்பது
உகமமறித்தது. திராமாநாயகர் அவதரித்த இடமும் சிறந்தகடும். ஸப்பகுவெனின்;
“**அமரோடு உயர்விற சென்று அருவாதம் பிறவி யழுகிறையே*** [திருவாய்மொழி
1—8—11]” என்ற நம்மாழ்வார் திருவாய்க்கிண்படி. இந்த ஸம்ஸார மண்டலமே ஒரு
சிறந்தகடம்க்கே. இஃது “**இருத்தருள ஸாமவாதாரம் இருச் மறித்தவிடத்தே**
வந்து பிறந்தான் ஆசாரியர்.” கண்ணாளும் “**இருச் தான் பிறத்த வம்மான்***” என்ற
திருமங்கையாழ்வார் பாசரத்திண்படியும் “**வேண்டத் தேவாரிக்க — விக்கிருள்**
வாய் வந்தது பிறத்ததம்*” என்ற நம்மாழ்வார் பாசரத்திண்படியும் இருச் மறித்த
பொழிந்தரு வந்து பிறத்தது.

2. கண்ணிரோன் அவதரித்தபோது “**ஹோதய தேனதேன! சங்காதிதயா!**”
என்றபடியே சங்கோடு சக்கரமெடுத்துத் தடக்கையாறுகளே கடக்கினக்கத்தோடு
திருவவதரித்தான். ஆசாரியர் அவதரிக்கும்போதும் நம்போலியணையப்போலே
அழகம் அரற்றுகச் செய்யாதே மிக்க ஞான வெள்ளச் கடற் சினக்கத்தையே
காட்டிக்கொண்டு அநீனஞ்ச் விப்பபுறமாறு அவதரித்தார். கண்ணிரோன் பிறத்த
விடம் ஒன்று; இன்னமய்க் வளர்த்தவிடம் வேறொன்று; பிறகு வளர்த்தவிடம்
மற்றொன்று. (அதாவது) உடமதுணையிலே பிறத்தது; திருவாய்க்காடியிலே இன
னமய்க் வளர்த்தது; பிறகு றுதுணையின் தவாராகக் குதவானவிடங்களின் வளர்த்
தது. ஆசாரியரும் பிறத்தது திரீபெரும்புதுளம்; இன்னமய்க் வளர்த்தது
வாஞ்சிபுரிசீர்; பிறகு வளர்த்தது திரீசும், திருநாராயணபுரம் குதவானவிடம்
கலிக். [மற்றொரு வகையுமுண்டு;] “**திருமத்திரத்திலே பிறந்து தவவத்திலே**
வளர்த்த*” என்ற நம் முன்கோர்க்கின் குதமொழிவின்படியே திருவாய்க்காடா
மறைய மறித்ததிருக் கவையுபயாசைச் செருதமாதிரி பிறவிவளப்பெற்றது, தவயம்
என்ற மறித்ததின அதுவந்தாரைத்தையும் அதன்படி அனுப்பாரைத்தையும்
செய்வவாழ்ச்சியாகக் கொண்டிருப்பவரென்க. பிறத்தவிடம் திருமத்திரம்; வளரு
விடம் தவயம் — அதுவாய்க்கே இதனால் கண்ணனோடு ஒப்பணை.

3. கண்ணிரோன் பிறத்த வளிற்றிம் திரவெருகலே பிறக்கலிசீயே;
* மக்களாறுகைக் கலிவிடை யோத இறுக்கவன் தன் வளிற்றிம், சிக்கன எந்து
பிறத்த தினரும்” [பெரிபாழ்வார் திருமொழி 3—8—1.] என்றபடியே மற்றும் பல
மக்கள் பிறத்தாருண்டு; ஆனால் அத்தப் பிள்ளைகளினும் உவருக்கு யாதொரு உதவி
யும் தேடித்ததினீயே; அவர்கள் பிறத்ததும் பிறத்ததமே தெரிபவருகின்றது. இது

போன, ஆசாரியர் திருவவதரித்த இவ்வகத்தில் ஈழம் பஸாரிகளும் ஒக்கப் பிரக்கின்றனவெனினும் அவர்களை உடன்கொரு தன்மைவழிகளெய்வார்த்து. அவர்களில் பிறப்புப் இறுதியெதான் உலகுக்குத் தெரியும்.

4. உண்ணாரோன் வடகதாராரின் நின்றுத் திருவாரம்பாடிக்கு எழுந்தரு ள்ளபோது “கனாநென வந்து கருணை நாமுமாயிதேவ மனெ” என்னும்படி போதமையே பெருமையென்றும் முருகானந்தன் உருப்பிப்பெய்திற்றென்று தெரிய வருகிறது. அதுபோல, ஆசாரியர் சிறிது நாளுக்குத் தொடங்கும்போதே “நெனியென்றுக் கூடும் வந்திப் பெரும்பதமாகின்றதாம்” என்ற பெரியவார்பார் திரு வாகக்கிண்டியே எண்ணாரமாகித் பெரும் கூடும் வந்ததத் தொடக்கித்தென்க.

5. பாத்தபாதுன பெருமான் கனது பெருமையின் செல்லாம் மறைந்து அடக்கிக்கொண்டு நிறுபுகத் தெருப்பிரிபேயார் இடக்கை வளக்கை வறிபாத ஆய்கையே தே கலத்து மறிகினார். அதுபோல ஆசாரியரும் விதநாள் சிறுதமய் பாய்த் தமது ஞான சக்திப்பெருமையின்பெருமையின் மறைந்துக்கொண்டு அதிவிமய மனாரோடே கலத்து மறிகிற்றுத்தாம். உண்ணன் இடைவர்களை முத்தியும் கலத்துமறிகி விருந்தானவகம்; தக்கை வகைக்க வறிவர்க்கிருக்க ஆனார்புக் குதிகளோடு கலத்திருந்து காலம் கழித்தனக். ஆசாரியரும் தம்மை மாய்க்க வேண்டின” பாதவாரகார்போலவாசிட்டத்திலும் உலகத்திருத்து காலம் கழித்ததுண்டே.

6. வளர்க்கருணமிடத்தில்* தீவாத்திக் கஞ்சனும் ஏவப்பட்ட பூதனை தாய் வேளும் பூண்டுவந்து கஞ்ச தீந்திய முறைப உண்ணக் கொடுத்துக் கண்ணனைக் கொல்ல முயன்ற தானே முடித்து போனார். இக்கப் பூதனையே வரணந்தைப் போகின்ற தேசிக் பாதவாரபூதவதிக் “தேவபூதா 15 கார் ஞான உண்து மானப் பெய்கிற சொல்லாக் கூறினார். மானப் பெய்து ஆகப்பாக்குதிக்குப்பெயர். அது உண்ணையில் விளும் போன்றதாவிருக்கச் சொத்தோம் உண்டிடத்தில் போய்ப்பாது புகத்திய உண்டு பண்ணிக்கொண்டு தன் பக்கமீறே மீடுபடுத்தி நம்நோய்வான முடிக்கப் பார்த்திருது இப்படியே ஆசாரியனாரார் முடிக்கப் பார்த்தகையில் அவனார் முடிக்கமாட்டாமல் அவாது அளவற்ற பெருமையினும் தானே முடிந்து நின்றுது.

7. *கன்னி சகடக் கைக்கழியக் கையோச்சி * (திருப்பாவை — 6) என்ற படி அனாராயேயம் பெற்றவொரு சகடத்தைக் கண்ணன் திருவடிவாச்சத்தாம் கொழுகி முறித்து முடித்தனன் கன்பது பார்த்தம். ஆசாரியரும் தமது திருவடி வார்பத்தினும் சகடமங்கம் செய்தவரே. (சப்படியென்கிறீர்) ஓட்டத்திலிருந்து கந்தெருட்டத்திற்குக் கொண்டுபோனும் னாதனம் சகடமென்பவருவது. இக்கிருந்து நாம் அப்பால் செல்லப் பல வழிகளுண்டு; நாமக் கவர்க்கம் முதலானவற்றின் வழிகளில் கொண்டு செல்லுவது கன்னி சகடமாகும்; ஆசாரியருடைய திருவடி னம்பத்தத்தினும் அது தொலைத் தொட்க்கோளாம். அச்சிராத மாரக்கொகிய தீவார்பிற் செல்லும் னாதனமே மேம்பட்டுத் தீவார்புகளில் செல்லும் னாதனம் ஈதத்தத் தொழிவும்க.

8. கலித்தினும் சட்டி ஒழாவினே குனித்துவிடப்பெற்ற கண்ணன் அங்வு ரவேழிழுத்துக்கொண்டு தவழ்த்து ஓட்டை மருத மரக்களின் தடுவே வெழுத் தருளியபெழுது அவ்வாள் குறக்காய் நின்று இழக்கப்பட்டபடியினாலே அந்த இரட்டைமரக்களினாண்டுக் குறித்துவிழுந்தனவாக உயனாரினுள் பங்க விடுத்தனத் முன்னது. இரண்டிரியமே நின்ற இரட்டை மருத மரக்களெனவ இரண்டிரியது

நின்ற நம்மை நவியுமவை பகவுண்டு. பகவத்கைதவின் நான்மவது ஆத்பாவத் தம் * துத்தனாநோ கந்தனா* என்றும், ஏழாவது ஆதிபாவத்தில் *துத்தனாநோநோ யாத்* என்றும் பதிலைத் தாமதப்பாவத்தில் * துத்தனா திருத்தாநோ* நூங்குமாற்றித்து; * என்றும் இப்படி பகவீடங்களைத் தவத்தவர் (இரட்டை) என்று பக சொல்லப் பட்டுகிறது; இப்படி நூல்பு, அறங்கார மமவரம், காமக்கோதம், புண்ணிய பாயம்...என்னுமவைபகவரம் இரட்டைகளாம். இவைபகவீடாக ஆசாரியர் திருவடி ஸம்பத்தம் பெற்ற வசனிலே இரெழுந்தனவென்க.

9. * கவையேறவுக் கண்டாகப் பிம்பி வாயின * என்றும் கவாயுத் தவவ கங்கண்ட மடதவன் * என்றும் சொன்னுமிருபடியே கண்ணபிரான் தனது திரு வாயில் ஏழுவகங்களைவும் அன்பிக்குக்குக் காட்டினான். அதுபோல ஆசாரியரும் 1. சீருதிகள், 2. கீழிருதிகள், 3. இதினாஸங்கம், 4 புராணங்கள் 5. பாஞ்சராத்தாங்கம், 6. ஆழ்வாரருளில் சொல்கள், 7. ஆசாரிய தீவ்ய ஸாந்திகன் ஆகிய ஏழையும் தவது திருவசக்கில் அன்புக்குக் காட்டுவர்.

10. பழநிவாற்றில் ஓர் மரையில் திருத்தகொண்டு அம்மடு முழுமையைத் தன் விஜாத்திரினுள் கொதிப்படைத்த திருத்ததாக்கிப் பெருங்கோடு விதைத் தாளியவென்னுள் கொடிய நாத்ததைக் கண்ணபிரான் கொழுப்படைக்கினான். இங் வானத்தை வாதவப்படியாக காலியத்தில் தேசிகர் கூறாட்டத்து (4 - 125) மூரான நஞர் செவந்தருளின செவாரியே கண்ணவாகக் காட்டியபருளினர், ஐத்திரிவாய் நாடனாகிய காலியன் பழநிவாற்றைத் தனக்கிக் கொடுத்தது — வினவாக்குக்களான புறமத்தவர்கன் மனம் போனபடியெல்லாம் கூறும் தவறான பொருள்களாயே வேதங்களைக் கொடுத்தபடியாம். அத்தக் கொடுத்தியக் கண்ணபிரான் தீக்கி பழநிவையை எல்லாகும் இவையெல்லாம் பருநுப்படி செவந்தது — ஆசாரியர் தவறான பொருள்களை தீக்கி தன் பொருள்களை வெளிவிட்டு வேதத்தை ஸத்துக்களுக்கு உபநிஷயமாக ஆக்கியபடியாம். பழநிவையில் ஸ்தானத்திற் வேதம்; காலியன் ஸ்தானத்தில் குறிக்கவாதிகை; கண்ணன் ஸ்தானத்திற் ஆசாரியர். * தூயபெரு தீ பழநித் துறைவனை * என்னும்படி பழநிவாறு இனவபுத்த பகவத் ஸம்பத் தத்தை வடிவவதாபிசுத்ததுபோல வேதமும் பகவத் ஸம்பத்தத்தை நிவதனாக வடைத்தாவிடுத்தம்.

காலியன் ஐட்டி தனிகளானார் நஞரை புதித்தது நாம் வினைவித்ததுபோலா புறமத்ததவர்கன் ஐதிதுவிதமான தூவாதங்களாயே நாத்ததை வினைவிக்கின் றனர்; (எப்படியென்னில்) 1. சர்வானே விக்கிவென்னுதல், 2. சர்வான் உண்டெனினும் அவன் அமுறுமானத்தால் எரித்திப்பவையெனவன்றி சான்றாததால் எரித்திப்பவையெனவன் என்னுதல்; 3. சாந்துதல்களிக்கொண்டே, சர்வானே வயக்கிரித்தல் அவனுக்குக் குணங்களும் விசாரணவும் இவ்வீடு வென்னுதல், 4. சர்வான் ஒருவனே வெளிநிதினே, பக சர்வார்கன் உண்டென்னுதல், 5. பிறபஞ்சவேத்கிலே — ஸர்வம் சூல்வம் என்னுதல் ஆக இப்படியப்பட்ட ஐவனை யான அளர்த்ததங்களினுள் புறமத்ததவர்கன் வேதங்களைக் கொடுக்க, அத்தக் கொடு தல்களை ஆசாரியர் போக்கியபருளினர். காலியன் தலைநிலே கண்ணபிரான் அடிக்கிட்டு நடனம் புரித்தவாய்போகவே * நானவிட்டுநீத்தருகிற் சேரும் நான் தன் தலைகன்மீதே * (திருமாரீ — 1) என்ற வணக்கிலே கூத்தாடப் பெறுதலுக்கான்க.

11. குகிறை வடிவங்கொண்டு மறாபடியங்காணுகவந்த தேசர் வென்று மறாபிரைக் கண்ணபிரான் தொனைத்தருளினான்; அதுபோல நம்மோர்சிரிப் * இத்திவாணி னமநாது* என்ற உபநிஷத்தின்படியே சூதிரைகளாகச் சொல்லப்

பட்ட இத்திரிவங்கனின் வஸிஸை உடக்கி துறந்தவராய் "வயாநிதாஸ்தா மாதாஸாஸிஸ்தா" என்றும் "மதகததன் ந க்கிவந்தித மதிவாஸம்ஸா" என்றும் சொல்லும்படி வசூத்தவன்.

12. கண்ணன் எவப்பட்ட அரசர்களின் ஓரசர்கள் விளாமரத்தின் வடிவ மாய், தன் கீழே கண்ணன் வகுப்போது மேல்வீழ்ந்து கொள்வதாக கண்ணன் வந்து நிற்கவும், மற்றோரர்கள் கண்ணனை ருட்டிக் கொள்ளும்பொழுட்டுக் கண்ணன் வடிவப்போன்று நிற்கவும் இவற்றையறித்த கண்ணரோன் "விளவிகாய் கன்றி னுள் வீழ்த்தவனே" "கன்ற கொன்று விளங்கலியெய்திது" என்கிறாடியே கண்ணன்சுழற்றி விளவின் கீழேயிற்று இரண்டையும் ஒரு சேர முடித்தருளினான் என்ற வரலாறு முக்கியக்கொண்டிருக்கிக் கண்ணன்வடிவைக் காட்டுகின்றது. இதுபோலவே கண்ணன் பூர்பாஷ்வகாரர் புறநகங்களைக் கண்டித்துவிடத்து அவை பரம்பரையுடையவர்களாகியிருக்கும்படியை தன்கு திருத்திக்கட்டி அவைகளைக் கொண்டிரு அவற்றை மறுத்தொழிவான்.

13. இரண்டாம் வகுக்கப்பட்ட இத்திராஸ்தாநம் பூணது சொகம் பற்பல வண்டுகளால்சோதும், தவிரும், தெய்வம், காய்கறிகளும் சோகரிப்பதைக் கண்டு கண்ணன் அப்பூரணியானத்தையும் கொல்க்தவையெக்கே இருவாடி உட்டனை விட்டுத் தானே ஒரு தேவதா னுள்கொண்டு அவற்றை முற்றம் அறுதுசெய்தருள, இத்திரன் பரிக்கோபத்தினால் மேகங்களை எவிக் கரோயாசை கலாமழைய ஏழுதான் பெய்விக்க, அதனால் பார்க்கும் பாடுதொரு தீயும் தெரிபாடபடி கண்ணன் அம் மலைவாயை இரண்டாம் வெருத்துப்பிடித்து தின்றான் என்பது பரமசித்தமனை கதை. தேவதாநத்தாத்தித்து வடிவாடு செய்வதைப் பொருது கண்ணனும் ஆத்த வடிவாடுகளைவல்லாம் தானே ஏற்றுக்கொடனுத்தவனாவான். அதனால் எதிரி என்ன தீயு செய்வ நிலைத்தாலும் அதற்றால் பிரதிபாகத் தீய்க்கிறாக்க நிலையாத பெருத்தகவும், தன்னையடுத்தவர்களைத் தான் எதிர்த்துக்கொண்டு நிரந்தரமாகிய விஷுவங்கம் இவ்விதினாஸத்திலி் கிடைக்கின்றன. "மதத்தன் புறந்கொராஸாக்கி" என்பதிருக்குமாகிரிவர் தேவதாத்தா பனுதகதை சிறிதும்எனவியார். "சிறுவினதை தேவனாத தேரேயின் தேவு" என்று துணித்து உபயேதகிரிர் "காங்காத நாமவிது தேவ கதூதா எரியவரம் தழம், பக்காழத்தாதே சொவத் கருங்காத் எத்திராவிது" என்றும் "மீதகவாஸைப் சோனாந் பிரமதருவாக் கத்து" எனதது சொல்லுபொடியே எம்பெருமாவே ஆசாரியானது வந்து நிறத்தகுதுக் ஆராதனைகளைகொண் ஆசாரியனுக்கே சோரும் "குத்தருசெய்தவர்க்க் பக்கம் பொறையும் கருவையும் சிரிப்புப் உட்கும் உபகாஸாஸாருதான் நடக்கவேணும்" [ஸ்ரீராமபுருஷணம் 303] என்பதிருப்பவல் ஆசாரியானகவாமே தீய்க்கிறுப்பவர் நிறத்திலும் பிரதிபாகத் தீய்க்கிறுக்க நிலையார். பெருமையாக் நின்றும் கண்ணன் காத்தருகின்றபொல "அவினக வந்த தீயருகே பனாநா எத்ததாக்காவின - பனாநிதி" [சந்தோதாத்தம்- 41] என்னப்பட்ட பெருமையாக் நின்றும் "அவாத, மைணாத் துவப்பிடுரு னையாமின்றார்" காத்தருகினர். கண்ணன் ஏழுதான் காத்தவன். ஆசிரியர் காப்பது ஏழே நேயிக்கும்.

14. கண்ணன் தப்பென்றேப் சோட்டையை மணமுசெய்து கொள்ளுதற்காக, அவனது தந்தை கற்பாசைகமராகக் குறித்தபடி ஆஸாராவேசம்பெற்ற ஏழு எருது களை வண்டிக்கி அப்பிராட்டையை மணமுசெய்து கொண்டான். நம் பரமசாஸிவர் "எட்டிணையாய் முன்று சோடாஸிஸ்பந்தாசு மங்கன ஸங்காரப்போலே திருமத்திரம்" [முருகாஸ்யடி 113] என்கிறபடியே திருமத்திரமாநே திருமங்கலியத்தை சோதப்

கனகத்தும் அட்டி விவாதமும் நடத்துவதைக்கு அங்கமாக, காமம், மூரோதம், மோபம், மோதமம், மதம், மாத்ளாவம், அளவையம் என்பிற ஏழு வினோதிகளையும் தொலைத் தருளினர்.

15. கண்ணன் இராமாநு மன்னர் களை மடித்ததுபோல ஆசிரியர் *நீதிம தென்றிவை வேள்முதல் மாய்த்து* என்கிறபடியே அணங்கா மமகாரங்களை அடி யறுத்தவர். கண்ணன் குலவையாட்டி வென்றிற் மதமாவையை முடித்தாப்போலே *மதக்களிறுத்தினைவும் கோரி திரியாமல் சாத்திரி* என்கிற செய்கையார் மகாத்திரிபடியே மதகளிறுகிய இத்திரியத்தின் துஷ்டத்தன்மையைத் தொலைத் தவர். கண்ணன் மகாமகாரி திருமாளிகைக் கெழுத்தருள் அவர் தந்த பூனைப் பெற்று உகந்ததுபோல நம் ஆசிரியர் *அணிர்ணா மீதமர் ஏஞல் ஏஞல்நீதிர நீதிரை; னிஞதுவா ஏஞல் கடிவா ஏஞல் கீரேகை; துஷ்டம் ஏஞல் தப; ஏஞல் துஷ்டம் ஏஞல் துஷ்ட 9. ஏதவாடி. மீதர் ஏஞல் கீழிது; மீதிரே மீத* எனப்பட்ட எண்டல் பூனைமார் சிவமரிகை பக்களிரே செழுத்து வளரக் காணப்பெற்றுக் களித்ததுமாறிக.

16. கண்ணிரோல் கம்மா சிசுபால கொளவ ப்ரபுதிக்கினை முடித்துப் பற்ச பாண்டலா திகை வாழ்வித்ததுபோல நம் பரமாராசுவர் *தற்கர் சமனறும் சாக்கியப்பேய்க்கும் தாழ்ஸடையோன் சொத்தற சோம்பரும் குணியவாதரும் மார்மணரையும் தற்கர் குறும்பு செய்தீசரும் மாண்டனரென்னும்படியாக *நாட்டிய தீசர் சவாங்களை மான்றித்து அர்த்த பற்சகம் முதலிய விசேஷார்த்தங்களை எங்கும் விளங்கச் செய்தனர். இவ்வனை மன்றும் பனவுக்காண்ட.... .. *

27. இராமாநுஜர் அன்னமும் வண்டுமாவர்

மணவாளமாணிக்கர் வதிராதலீட்சதிலிச் இரண்டாவது சீவோகத்தில் எம்பெருமானுரை ஸம்ஸமாகவும் வண்டாகவும் அருளிச்செய்துள்ளார். *நூங்காடி ஈனுப்பாடி ஸனுப்பாடி* என்றும் *நூங்காடி ஸனுப்பாடி ஸனுப்பாடி* என்றும். (அதாவது) நூங்காடி ஸனுப்பாடி திருவடித்தாமரைகளினே ஈதுதம்மணையிருப்பவர்; நம்மாழ்வாருடைய திருவடித்தாமரைகளினே சிறந்த வண்டாக இருப்பவர் என்கு கூறியவாறு. எம்பெருமானார் *தென்னத்திலுர் கடினினைக்கீழ்ப் பூண்டவன்பானக்* [இராமாநுசு தூற்றிதாதி - 81] என்கிறபடியே தேவப்பெருமான் திருவடிவாரத் திலே பேரன்பு பூண்டவராயிருக்கும் நூங்காடியானது கீரிசேஷுவராகவும் செய் தருளப்பெற்றுத் தென் திருவாரங்கம் சென்று சேர்ந்து *வண்டிராமர் ஏதவா நூங்கி ஸ்மாரிங்* [இவ்வுடல் விழுந்ததையும் இந்தத் திருவாரங்கம் பெரிய கோல்கேயே இனிது காழ்க்குடளி - ஈரணாகதிகதம் - 18.] என்று திருவாரங்கச் செவ்வாரை அதுவாழ்க்கப்பட்டு அப்பெருமானுடைய திருவடிவாரத்தின் கீழேயே இனிது *காழ்த்தாடியினில் * நூங்காடி ஈனுப்பாடி ஸனுப்பாடி* என்றருளிச் செய்ய வாயிற்று. இனி *நூங்காடி ஸனுப்பாடி ஸனுப்பாடி* என்றவிசேஷணத்தினால் - ஸ்மாரி திரையாவது திருவடித்தாமரைகளினே வண்டுபோல் மடித்திருப்பவ் சென்றது.

ஆகவிப்படி எவாங்கிய ஸம்ஸமாகவும் வண்டாகவும் கூறினதிருந்து தேவகிவர ஸ்வாமிவந்து சிவ பெருமன்களை ஸ்வாபிதேசார்த்தாநுபவப்ரணுள் யாடே வெளிக்குகிறபடி ஆடிவார்கன் தமது திவ்யரபத்தங்களினே அன்சங் களையும் வண்டுகளையும் தூதுவிடுவதாக அருளிச்செய்ததுண்டே; அங்கு எம்பெரு னானார் பேசுகின்றான மனசாடையர்களியே தூதுவிடுவதாக உண்ணுரை பெரு

காண்கையாலே அனைத்து நிருவுகள்என்பற்றி உவாயிவைபடுங்கு அன்னமகவுந் வண்டா கவுபுறமுள்ளென்பது மிகப்பொருத்தம். அனைத்தின் படிக்கும் வண்டின் படிக்கும் என்பாள் பக்கவிலே நிருவிக்கப்படுகிறபடிமைப் காணீர்! —

தரம்பாத்திருந்தன தன்னமகன் என்பாள் பக்கவிலே நுண்ணயற்றிருக்கின்றன. எப்போதென்பென்னும்; (1.) தீரையன் பக்கவின் கைத்துணைவந்தால் அவற்றையப் பிரிக்கவாய்மை யுடையது தரம்பாம் என்று (2.) நுண்ணயற்றிருக்கின்றேன்; “தரம்பா யா கீரயின் அப்ப மீரம்” என்பது நுண்ணயன் பக்கவின் கைநக. இதனால் தரம்பாமானது ஸாராணாரவிலேகத்தில் வித்த வகையையுடையது என்பதுமேலும். அவ்வாள் தாலும் * அனாயம்பங்காது * என்ற ஸாரதம் தாமிருத், மீரத் ஸாரதம் காத்தீர்” என்பது. ஸாராணாரவிராமாயிருத்த சாந்திரங்கன்கே அனாயாமாய் அகம்பாரை நாயுறன்வயற்றது பெருத்துத் தன்னி மிகவுந் ஸாரமாவதென்றவெ ஸக்கொண்டவர். பாண்டமதங்கனையும் நுக்குங்க மதங்கனையும் திரைத்து ஸுமத்தெய்தமாய்க்க மாதிரிப்பாநாசாய உபயோகமாதத்தெய்வாத் துப்பாவினா; பெருங்கருவிருந்து தரம்பாய்த்தங்கனின் பற்றியானை அத்தங்கனாதத்தகனி ஆத்தங்கனான அத்தங்கனக் கொண்டருவின! என்பது இங்கு விவையுமி.

அப்படியப்பட்ட அத்தங்கனின் ஒன்று இங்கு எடுத்துக்காட்டுவோம்; —

திருவாய்மொழி விபக்கமொன்றத்தில் பகலிடங்கனின் எம்பெருமானுருடைய திரிபுறமென்று விவையுமொரு அத்தங்கன் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று வேண்டின்; * உயர்வருடியார்மகம்” என்பது முக்கியபடியுள்ளியில் * துறாறுபடிசு என்னுள்ளிடத்திற்கு — “அடியார்மகமுடைய முக்கங்கனெய்க்காமர் அறுக்கீர் [அதாவது போக்கியுக்கீர்] திருவடி” என்று எம்பெருமானுரிக்கு முன்புள்ள ஆராயிவர்கள் அருளில் செய்தார்களாகவுந், எம்பெருமானுர் அப்படியார் மீர்கே [அதாவது, துறாறுக்குரு கடவுடி மென்று கொள்ளும்] “துவாரம் உடய” வேன்றுகொண்டு தனக்குள்ளே நுண்ணுத்தான் தனித்துக்கொண்டுத் திருவடி வேன்று பொருளருளில் செய்ததாகவுந் விவாக்கியானுள்ளது. முதுவர்கள் மனத்த அத்தத்திரிகாட்டிலும் உள்ளாள் மனத்த அத்தத்திரிக் மன்னா ற்படி” என்பவரை ஆராய்த்து அறிவவேணும். எம்பெருமான் அடியார்கம் படுத்தவரைத் தீக்கீரு நெய்ப்பது இத்திதாஸபுராணுரிகளின் பேரன் அத்தமே; அது மறுக்கத்தக்கதன்று. எம்பெருமானுர் அவைத்தகனியெழு பொருள் மனத்ததானது அப்பொருள் அளபுத்தம் என்கிற திருவுள்ளத்திருக்கின்ற; அத்தங்கனியுந் மீதக்க கனாராய் மம் பெற்று தெருவையுருக்கும்படியான அத்தம் இது என்பதில் உவாயின் திருவுள்ளம். அடியாரர்கள் துறாறுக்காகத்தில் எம்பெருமான் தானும் துறாறுக்குருபதாக இத்திதாஸங்கன்குறையின்றும். துயருறவது என்பது நெய்யருணையா யிற்றே; எமன்கை கையான குணம்மக்குள எம்பெருமானிடத்தில் இந்த நெய்யருணையருபதாக இவையானோ வென்று சங்கீப்பாருடைய சங்கையையிளேகிக்க கொண்ட உயர்வீடு பகல்கள் ஸாரமாவதைத்தி அடியார்பா காண்டத்தில் நாயுற னுள்க்கத் துறாயிராணுடைய திருக்குணங்களைப் புகழ்த்து அதுவாக இட எந்தியுத்தில் வண்டித் துற! கன்னன துற: வுள்ளன அத்தீரே” என்று திருக்கையான குணங்கனியே தான்கன் தராத கங்காவித்தியிடம் எடுத்துக் கூறப் பெய்வதாக பரத்திருந்து சம்பவதை முன்னம் காட்டியிருந், மேலே “வண்டிதே” பழங்காலம் கடிம் மயி புகட்டாக என்று [மனதிகள் துயருறவிடத்து இராமரோன் தான்கி மிகத் துயருறவதாக] சொல்லி இவையொரு கையான குணமாக காட்டி வைத்தார். அடியாரின் படுத்துவனை அறுக்கின்றும் பகலான் என்பது இங்கு கட்டுந்; அடியாரர்கள் துயர் திருக்கையின் தானும் துயர்மனனுக்கெய்க்கு

அவர்கள் துவர்த்த பீரிகே தாலும் துவர்த்தவங்குதகை என்னுமிப்பொருள் பகவத் குணதூயவரானீகரகுணபவ நெருதையருத்தனாதகை இச்சிந்த பொருளை எப்பெருமானார் திருவுயிசம்பற்றினுமென்க. இத்திருத்தனாதகை வாய்மீகியவனார் ஸ்ரீராமபண்டிதன் ஓரிடத்தினின்ற, பகவதிவகனிதும் குறைய்க்கிரபடி கனனிர். சுருபத்திரை எவ்வாயம் பாடினோத்தாம் கிழகனார், கந்தருத்தனாதகை மனோ கீழை: பரமேசுதனார் (என்கோடிபுர - 185.) என்ற சீனோகத்தில் கீழை: என்னெபதம் உயிரானது. கிழைனுத்தனார் துயர் தீர்த்து முடிசூடுமெனையிசெ பெருநான் தாம் துவருத்திருக்க தாகவும் அவனை முடிசூட்டியே தாம் துயர் தீர்ப்பெற்றதாகவும் தனது கண்க்குக்கின்ற தவையு கீழை: என்னுமிப்பதம். இவ்வுயிசம்பட்ட ஸாரப்பொருள் கண்க கிழைந்தது வெளியிடுவதையும் சிவனார் தமன்மன்மனத்தாகத்தவார்.

2. இன்னும், சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் ஐதர்ஆதின் உபாக்கியான வெண்ட ஓதப்பட்டிருக்கிறது. ஐதர்ஆதின் கந்திர கந்தியின் திக்க பெருஞ்செல்வம் பண்டத்தவனுடையாவே அனைதானம்முதலியவற்றை ஐதர்ஆதின் செல்வமென்கருத்தான். ஆனால் அவனுக்குப் பற்றாத்தொனமென்பது சிறிதுமில்லை மிகுந்து **மஹிமாவா** சென்ற இரண்டு மஹிமாவின் அவன்மீட்டத்தின் இரக்கம் கொண்டு இவனுக்குப் பற்றாத்தொனத்தை புண்டாக்கவேண்டுமென்றெண்ணி இரண்டு தானங்களுக்காவே அவன்மீட்டே பற்றத்தொனண்டு போகையில் ஐதர் சென்ற தானம் **மஹிமாவா** சென்ற தானத்தைப்பார்க்குது "ஐதர்ஆதின்மஹிமாவின்மீட்டே திறம் பட்டபடி கவனித்திரியோ" என்று சொல்கிறது. அதமீட்டே அந்த தானம், "இவன்மீட்டே திறம் பட்டாவென்ன? அதனுமென்ன செஞ்சு? இவன் ஐதர்வனாவியோம் பற்றாத்தொனமோ என்று? அனைத்திரதனுடையவன் தான் கெளரவியாவேண்டு" என்று அவரீதுகானவன் செல்கிறது. அதமீட்டே ஐதர்ஆதின் துக்கங்கொண்டவனும் அந்த ஐதர்வனாத் தேடிச்சென்று அருமன்மீட்டித்து பற்றாத்தொனமைய உபநிஷத்திலேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவன்மீட்டில் பரமதொன் பெற்றுமென்பது அன்புடையவனத்தின் ஐதர். இக்கவனத்தின்படி பற்றாத்தொன் பரமதீக்து தானம் மஹிமாவனுடையவன் எப்பெருமனுள் தானம் சிவகவனத்தின் தத்திரோன் என்பது அறியத்தக்கது. "பாருமவியாவையுடையோக்கெல்லாம் ஆய்வாகல். ஆறுமென்று வாயி வான்மறுத்தான் மீன்" என்று உபநிஷத்திலேயாவேயுதன் செல்வபடி லோகி நியமன் தத்திரதனுடையவன்மீட்டே பற்றாத்தொன்பராதத்தித்து ஐதர்மீட்டேயாவையவன்மீட்டே.

3. எம்பெருமான் வேதசாஸ்திரங்களை வெளியிடத் திருவுள்ளப்பற்றிய பொது ஐயங்களுக்குப் பரிசுரமித்தருளினதாக சாஸ்திரங்களினுமிக்கிறோம்; + அன்னையம் நூல் படித்தான் + என்று + அன்னமதாசிறுந்து அங்கு அரந்நாதுரைத்த + என்று ஆழ்வார்களுமருளிச் செய்திருக்க, சாஸ்திரோபபிதசத் திருநாற்றையாசிறுத்தல் அடிப்படையையுடையன சாஸ்திரங்களை அபிதேசித்தவர் எனில் தவிர்ப்பான எம்பெருமானுரை ஐயம்மென்றது பொருத்தமே.

[illegible]

4. வண்டு எந்த ஸமயத்தில் எங்கும் செல்லவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் தட்டுத் தடங்கலின்றியே புதுத்து ரவிக்கும்; என்னிடிலும், கசிப்பெருமலைகளினும் எம்பெருமான் திருமுடிக்கும் தாராளமாகப் புகக் காணுநின்றேன். அதன்போல, "சென்னிட்ட சண்டபாணஸ் பிரமணாதித்திரணம் துன்னிட்டுப் புகவிய" என்னும்படி திருவாசகங்களிலே ஸோபாபரானவாகத் திறந்து தலை துணைக்கவொண்ணுதபடி தெருக்க, "மன்னிய தென்னாங்குபுரி ஸாமலை மதமுழவத்திருநாள்" என்னும்படி பம்பதரித்தருளின எம்பெருமானார் கோயில் திருமலை பெருமாள்களோடு நுதலான எந்த தீயவதொங்கலினும் தடைபடும் சங்ககலியொன்று மி = மிக்கே அதிகாசச் செல்வத்துடனே உச்சே புதுத்து கழலினில் காலமெல்லா ஓடாதுமன்னி கருவின வடிவம் செந்து வாழ்த்தவர் ஸன்னிதம்.

5. வண்டு சோலைகளிலே கழலவிடும், எம்பெருமானார்களும் "ஆராமற்குழந்தவாங்கம்" உசித்து நுமகிழுத்திருவேங்கடம் * கவிசுரபாசெழில் வேங்கடம் * என்னும்படியாகச் சோலைகளிலே தலங்களிலேயே கழலவிட்டவர். இப்படி மற்றும்கூடப் பொருத்தங்களும் காண்க.....

28. இராமாநுஜம் ஆண்டாளும்

நாடு தரவும் தங்கிய எங்கும் ஆளுதத்திக்கப்பட்டு வருகின்ற ஆண்டாள் வாழித்திருநாமத்தில் "பெருங்குழர் மாமுனிக்குப் பிள்ளைகள் வாழியே" என்றும் னது. இதனும், பெரியாழ்வார் திருமகனான ஆடிக்கோருத்த தாட்சியர் எம்பெருமானார்க்குத் திருத்தங்கையொன்று தெரியவருகின்றது. பெரியாழ்வாருடைய காலத்திற்குள் எம்பெருமானார் காலத்திற்கும் இடையே எவ்வளவோ காலகாலமுதா ந முள்ளதென்பதை உண்மையில். ஆண்டாளுக்குமுன்பு ஆரீரக்கணக்கான வருஷங்கள் கடந்தபிறகு அவதரித்தவரான எம்பெருமானார் ஆய்வண்டாளுக்குத் திருத்தெழுத்துரை எப்படியிருக்கலாயும்? என்கிற சங்கை ஸம்பந்தம் இத்தனை எரிசொழ மயிதா தவர்களுக்குத் தோன்றக்கூடியது. ஆய்வித்தறாஸமர்த்தவர்களுக்கு இந்த சங்கை தோன்ற நியாயமில்லை. ஆய்வித்தறாஸத்தை இங்குச் சுருக்கமாக வரலுக்கிறோம்; — எம்பெருமானார் திருவாங்கம் பெரிய கோயிலில் உடயவிவதாத்த க்ரந்த காலகோஷம் நிவர்த்தித்தருளுகிற தாளிலே தாட்சியர் திருமயாரி கால கோஷம் நடவரந்தே, அதில் * நாறு தரும் பொழில் மானிருஞ் சோலை நம்பிக்கு தான், நூறுதடையில் வெண்ணெய் வாய் நேர்ந்து பாவிவைத்தேன், நூறுதடா திறந்தே அக்கார வுச்சிச் சொன்னேன், ஏறுதிருவடிபடலான் தின்று வந்தியை பொங்குக் கொண்டு * [9 — 6] என்கிற மகாததின் பொருளை விவரித்தருளு ளவரில் "திருமனிருஞ் சோலைமுகர்க்கு நூறு தடா திறந்த வெண்ணெயும் அக்காரவடிதும் ஸைப்பிக்க ஆண்டாள் மனோரத்தும் பாசாம் மடினாள்! அதை தாம் ஆளுட்பாதங்களையெல்லாம் திறந்தென்றி ஸைப்பெயம்" என்ற கோஷுடியிலே வருமிச்செய்து உடனே ஸாக் சிங்கங்களையும உட்குக்கொண்டு மறுகைக் கெழுத்தருளி அங்கே ஸம்பரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு தருவானிருந் சோலைக்கெழுத்தருளிய பாசாங்குடைய நிறவேந்தர் ஸைத்து அழாருடைய பொருளைப் பெற்று மகிழ்ந்து, அங்குநின்றும் ஸ்ரீ விக்கிபுத்தாசியே ஆண்டாளைப் பங்காளாணனது செய்துவருவதாகத் திருவுய்எம்பத்தி அங்கேற வொழந்தருளி என்னிடில்க்குச் செல்லுமையின் ஆண்டாள் ஆனந்தம் ஸ்ரீத்த அச்சாவதார ஸாமதியை உடத்து எதிர்வென்று வந்து "என் னுன்னோ 61" என்று சோதியவர் திறந்தருளிச் செய்து ஆத் தருவியருளினான். தான் மனோரத்திற் ஸச்சிகமாக

சொல்லி வைத்ததை எவ்வாறு அறியுதற்கு நிறைவேற்றிவைத்தபடியினால், நம்மை மனோரத்தித்ததைத் தன்மையுள்ள நிறைவேற்றிவைத்திருக்கின்றோம் என நாம் கொண்டு ஆண்டால் இங்ஙனம் கூறியது மிகவும் பொருத்தமானது. அன்று முதலாக எம்பெருமானுக்கு அண்ணலென்கிற ப்ரஸித்தியும் ஆண்டாளுக்குப் "பெரும்புதூர் மாளுனிக்குப் பின்னாளுனென்கிற ப்ரஸித்தியுண்டாகலிற்று.

இங்ஙனையும் ஆண்டாளுடைய ஆளுநிசையாலும் தனது தாட்டப்படு வின்றது திருப்பாவையிலும் தாட்சியார் திருமொழியிலும் பல பாசுரங்களில் ஆண்டான் எம்பெருமானுளுடைய பெருமையினை உன்னுறைப்பொருள்வனவளில் ஆச்சரியமாக வெளிவிட்டிருப்பிருக்கின்றனமையே காரணம் திருப்பாவையும், மேலே விவரித்த இதிறாறு விசேஷத்தினால் ஆண்டான் எம்பெருமானுக்குப் பின்னா ளாக ஆய்விட்டாலும் உண்மையில் நெடுநாள்வந்து முன்னே அவதரித்திருந்து, எம்பெருமானுருடைய விஷயமொன்றையும் அறியாதிருந்தவனான அந்த ஆண்டா ளுடைய திருவாக்கில் மிகவும் சிறப்புவரான சம்பவியினுடைய விஷயங்கள் எட்டி வரமுடியும்? இது எம்பாவீதமாக இருக்கையே; ஏனோ அறிவினென்கிறார் எதிர்நீர் சொல்லுகிறதாக இருக்குமென்கிறது உண்மையாய் ஆண்டான் திருவுள்ளம்பற்றிப் பேசினதாக விருக்குமோ? என்று சிலர் எங்கிக்கொண்டும், இதற்கு இங்கு யுத்தமான பரிதாபமளிக்கின்றோம். அறிவினென தமக்கும் அறிவிற் சிறந்த பெரியார்க்குமுள்ள நெடுவாசியை மறக்கலாகாது; இன்று நேற்ற நடுத்த விஷயங்களைக்கூட நாம் உள்வாங்கியிருந்து உலுக்க சக்தியற்றவர்களா விடுகின்றோமே. அதுகுறையும் அந்நாடாளுடையதும் எம்மையுள்ள மறப்பெயர் ஸூ யெடுத்திருக்கிற தமக்கு இது ஸாதுநீரம், அச்சிற்சிறந்த முன்னோர்களையும் நம்மையெனவோ நினைந்துவிடலாமா? அகீர்த்தியங்களை விஷயங்களையும் பகலாயிரமாண்டுமென்கிறார் பிறகு திருப்பாவையும் விஷயங்களையும் அகலிசைந்து நெய்விடக் கவிவாகக் கண்டறிந்து உறுமாற்றம் சேர்மெனவென்கின்ற ஆண்டான் போகலாம். இதனை பழநிமஹாகவி உத்தராரம் சரித நாடகத்தில் "செவ்வியாநம் ஸி அதுநாம் அத்தம் வாயுயித்தி, சிவனு லுநாயுயிதம் ஸாம் அத்தோயுநாயி" என்கிற சீமோகத்தினால் தெளிவாயுத்தார். [இதன் கருத்தாவது— ஏதாவ கொரு விஷயம் நடந்துவிட்டதெனாலும் அப்படி நடந்ததைச் சொல்வவர்களுக்கம் மொத்தம் ஸாதுக்கள்; மஹாவிஷயங்களான முன்னோர்கள் தங்கள் வாய்க்கினால் எது சொல்லி வைத்தாலும் அது பிறகாவதில் அப்படியே நடந்து திருமென்தாயர்.] முறாசி மறுகையியும் அதுக்காரகை நாடகத்தில் "ததுநாய ததுக்காயத் ததுத்த காயுந் திராங்கே", ததுகே" அதுக்காயம் வாயுந் தது: காயுந்" என்று சொல்லி வைத்தார். ததுநாதருக்காயப்பாய முன்வள்களின் புத்தியெனது எந்த தேசத் தினம் எந்த காலத்தினம் நடக்கக்கூடிய எட்டியுண்ட விஷயங்களையும் கருதிக் கலவறு — என்பது இந்த சீமோகத்தின் தாட்பியம். இவற்றுக்கெல்லாம் சிவமாக அனந்ததாராலும் எந்த ப்ரீ ஸூக்கி ரத்தம் — "திராந் வதுநாதம் ததுந் வயி ரதுந் வாயுந்" என்பது இந்த ஸ்ரீஸூகத்தின் அரிய பெரிய பொருளை விவரக் கினைக்கலிற் கண்டு கொள்ள. ஆகவே பிறகாவத்தனவான விஷயங்கள் முன் னமே ஆண்டாளுக்கு எட்டித் தெரியும்? என்பது என்னக்கு அவகாச மொழி மிக்க சொல்லு.

இனி ப்ரக்குக விஷயத்தில் சொல்லுவோம் ஆண்டான் திருப்பாவையின் பாசுரத்தோறும் தம் அன்னமான எம்பெருமானுளுடைய பெருமையினை வெளித் திருக்கின்றனமையே நாம் விளக்கு அஞ்சாமல் வெளிவிட்டிருக்கின்றோம். இப்போது அதிம தான்வாயு பகலானது + ஸூரியனுக்கினது + என்கிற பாசுரத்தை கொடுத்துக் கொண்டு திருபுணம் செய்கின்றோம்.

இப்பாசரார் ஸர்வஜி தீரட்ட. தேவன்பு தேவநகரப் புத்தக ஆஸ்சிகன் மஹத் தெய்வத்தை தேவச்சி மஹ பெயராக் கட்டினாயிடுவதாக அமைக்கப்பட்டது. இது மேலெழுத்த பொருள். ஏனென்கிற: முதற்பாட்டில் "தீரட்டப் போதுவி! போது மீனோ தேரீனுவி!" என்று அழைத்தவர்களுக்கு மெய்யாக தீரட்டப் போகவே உத்தேசப்பாணாது இவர் கிளையினாகுகடி ஒரு பொய்க்கை கணக்குச் சென்றிருக்க வேண்டுமல்லவா? அப்படி ஒரு தீர் தீரேக்குச் சொந்தமாக் காணவில்லையே; எவ்வாறுத் தீரண்டு கண்ணபிரானைய ஸன்னிதானத்திற்குச் சென்று நித்ய கைவல்யத்தை வேண்டி அம்மையோடு தங்கள் தேவன்பு தலைகட்டினதாகக் கூறி முடித்திருப்பதால் உதீரட்டப் போதுவி! என்றும் *தாக்கஸம் மரிகழி தீரட்ட உம்கினிப் பெய்திடாய்* என்றும் அப்படியேதாமாகவே சொல்லப்பட்டதாயி. இவற்றின் தாற்பரியம் அதுவன்றி, உகிருரை பொருள் வேறுதான் என்று கவிதில் நினைவிக்கத்தட்டும்பிப் பெரியவாச்சாசியின்னை முதலான பூருவாச்சாசியைக் கச்சுரை பொருளைக் குருகுல வாலம்பண்ணியே செட்டுணை வேணுமென்கிற திருவள்ளத்தினால் பெரும்பாலும் அதைத் தொடர்பிலே மெய்மெய்த்த பொருளையே இனிமையப்படுத்தி விபாக்கியானித் தருவிப்புகளாகக். நாளும் அப்படி மறைத்து வைக்க முடியாமல், குரிகுற அகத்திசுக்களுக்கு குரிகுறே வெளியே ப்ராப்த மாகிறது. ப்ராபாமணம் கதைப்போக்கில் ஒருவிதமான பொருளைக் கொண்ட தாயிடுக்கச் செப்தொம் ஸக்கல் ஸர்வபோதயத்தில் தேசிகன் *தாயோநப் தாயோநப்.....* இப்பாதி சீவோகத்தினால் சிறத்ததொரு தக்கவரித்தத்தை கச்சுரை பொருளாகக் கூறிவிடுக்கிறான்குறு. அதுகொண்டு தாம் கதைப் போக்கான பொருளைத் தள்ளிவிடுவதில்லையே. கதைப்பொருளையே ப்ராபாமண அறுபயிற்று தத்துவப்பொருளை ப்ராபாமண அறுபயித்திரும். அதுபோலவே இத்திருப்பாவையினால் இரண்டுமையான அறுபயலும் தயாய்ப்பாறும். *ஆழி மஹக்கண்ணு* *என்கிற இப்பாசரத்தினால் எப்பெருமாளார வினித்து, தேவரீர் உபய வேதாத்த ப்ராபுக்கிளையும் ஸர்வமோயோதுவீவனமாப்படி வர்ஷிக்க கோணுமென்று ப்ராப்த தீப்பதோ தீயவியதோ சொல்லப்படுகிறதென்று உணர்க. இ த ந் குச் சாப்பன விவரணம் காணீர்; -

[ஆழிமஹக் கண்ணு! =] ஆழிமஹக்கு அண்ணு! எனது பிரித்துக்கொள்க, பெரும்புதர் மாறுவிக்குப் பிள்ளையவளான ஆண்டாள் தனது திருத்தனையுணர. அண்ணுவென்று விளிக்கப்பாத்தமே யன்றே. ஆழிமஹக்கு அண்ணு! இன்னும் ககையே - உகலி மஹப்பாஷை அறுகலமாகவும் காணப்படுகிறது, பிரதிகமமாகவும் காணப்படுகிறது. அதுபோல இரண்டு மையான மஹ வேதாத்த நூல்களினால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரதிகமமான மஹயான ஆளவந்தார் அருளிச் செய்துள்ளார்; அறுகலமான மஹயைத் திருக்கச்சிதம்பிகேளும் கரத்தாழ்வானும் கூறியுள்ளார்கள். எப்போதேயென்கிற: ஆளவந்தார் க்வேதாத்தா த் த் த் த் (40) *அகிலே உயுத்த தீயுக்கே ஸந்தா எத்ததாக்கனத்தி, மஹ மஹத்தி* என்று அருளிச் செய்தது பிரதிகமமான மஹயைப்பற்றி. [-அகிலேவகமத்தி மப் புது இருநாடுகிடக்கிற ஸகலகிளையுடையதும், பவந்தாமக இடையிடாமல் பெருகு கின்ற துக்கவகளை வர்ஷித்துக் கொண்டிருப்பதுமான ஸம்ஸாரமாகிற வர்ஷா காவல்விய தாய் எழுகிவிழுவதாகக் கூறியுள்ளார்.] இனி அறுகலமான மஹயைப் பற்றித் திருக்கச்சிதம்பிகேள் தேவாராஜாஷ்டகத்தில் *தேவாராஜாவிதோ! தேவ தேவ! இலத்திரே, த்ருவிகுணாதுவித்து கி விஷயமோ, உருவிய பாபாந்தை: சித்திரிஷித் து 110* என்று கூறினார். இத்தனும் பகவத் உபாஷாபுருத வர்ஷதாரணாஸிச் சொன்ன

படி. கூட திரைப்படங்களும் கலா தராதரமேயுடையதில்லி. * நாமதுமியங்கதானத் தறியாநம்.....
மாண்பு : திருப்பங்குடி கங்கையம்மாபாளையம். * வங்கித் தீமோகத்திலும் அந்த அருளுணர்வு
 விரும்புகையாலேயே அருளின் செல்வமுண்டாக. ஆக இவ்வணன்விதிருக்கிடப்பட்டுவந்திருக்கி
 யிருந்திருக்கிறான் ஸாய்னாரதுக்க விரும்புகையணக்கி போகில் அருளுக்கிறான் பகிவந்தகடா
 களாமிருந்தவிரும்புகையணக்கி பெருவந்திரும் வந்தபாதினில் எம் அருண்ணரன் உடையவையேரே
 தி. நான்ருக்கக் கைகொள இவ்வருணன் வான்ருபுபு.

உத்தர வகுவரன்:—அம்மாதிரிகளாகும் என கொடுக்கவேண்டும், சார்லோசுவரனாகும் என கொடுக்கவேண்டும் என்றதாக அப்படிப்பட்டதெளிவாகும். "இதன்க்கு" என்ற ஆங்கிலாசிரியின்பெயர் கணக்கிலேயும் "மத்திய சந்தை போர்டு அந்நாட்டின் சந்தை போர்டு" என்ற மறுபெயரில் கூறிய கணக்கிலேயும் அம்மாதிரிகளாகும் என கொடுப்பது கூறலாம்; சார்லோசுவரனாகும் இவள் என கொடுக்கக்கூடியது எனச் சொன்னால்; இதன்க்கு தேரிகள் பதிராஜனாபத்தினிக்கு கொடுத்த ஆறுதல் அருளிச் செய்யுமா என்பதில்;—(கிடை 35) "குதற்க்கு குதற்க்கு தீதல்; மரணமே: கங்கு கங்கு இவ்வுதல் எங்குமேயுள் படுதல்" என்று. குதற்க்குக் கங்கு மரணமேயாதலாகக்கூடும் என்பதன்மேலே அவற்றைப் பரிதாபக் கூடலாம் ஆதலிதன்மையினாலே எங்கெழுமாம். அதாவது தானத்திலே விழுந்திட்டாலும்; அங்குமிட்டாலும் என இங்குமிட்டெடுத்தெடுத்தவரம் எங்கெழுமாம். ஆகவே, அம்மாதிரிகளாகும்போலே சார்லோசுவரனாகும் என கொடுக்கலாம் என்பதில்—என்னதான் கூடும் என்று.

ஆரம்பவுருக்களுக்குள் என்றது—மரபுமுறைக் கண்ணோட்டமுடையவரோ? என்றபடி யாம். “ஆதிதாத சீத தோபாயு:” என்றும், “வான்பொக்களிப் போது போக்கவருக் கண்ணாதி” கொண்டு ஆரம்பக்கோயிக்கு திருமுற்றம் நோநெய்தொடைட்”என்றுந் தொழுவிறப்படியே பகவத்குண சோஷுததக்களை நினைத்து கண்ணுக் கண்ணோ முடிவடையவரோ? என்றது. ஆரம்பவுருக்களுக்குள் என்றது மரபுநீதெய்வகவியி ல் [அதாவது மேகமேயி] என்றதேவாய் “ஆனந்ததிக்குக்கொண்டக் து:ம:நாச”என்ற துந்தரகாந்தி பாசவப்படியே உலகமறிந்த மேகமாய் எங்கிருமாயுணர்ச் சொன்ன தாகவுமாய், இக்கவாண்டானே தாக்கியாய் திருமொழியிற் மேகவிறிதுததாக அமைத் ததுமாய் “விண்ணைக் மேகம்பூ வித்ததாற்போக் மேகங்கலம்” என்ற பதிகத்திற் பரப்பிருமாயுணரையே மேகமாக விளக்த்ததாய் விஷைப் பொருத்தமாக அடுத்தபடி திருமெய்ய் போகதிருமோகலாக் இக்கு மேகமேயி என்றமறுப்பதாக வைத்து உரை செய் வதினும் குறையில்கிலம், எனினும் “ஆழிமரமுக்கு” அன்னா” என்ற முறிகித்த ஆனனாக உரைப்பதினும், எத்த லியானத்திற்கு உபநிதிநியாயம்.

ஆயிரம்! நீ ஒவ்வொரு வகையிலும்—உயர்த்து முற்றப்பட்ட ஆணைத்தான் முதலான ஆசை வந்தால் புகுவே! "இராவணவழியில் உயர்த்திவிடாதா? முற்றவில்லை" என்றுதப்புவது உயர்வாகவுமல்லாததா? பதனற்ற மனதை நம்பிப்போதாதா? நீர் ஆய்வுக்கு எண்ணிப்படுகிறாயா? "ஏராளத்திரவரிகின்றதுதான் பாலுயிரினத்தைப்போலவே" என்றுகூறும் ஆரியர்களால்! அவருடையோடு நீயே! வாய்ப்புறுத்தாதாயின்! "எண்ணிப்படுவதாக உயர்முறையாக" ஒன்றாகப் புகுவது நான்குநாள் தள்ளிவைத்து விளக்கத்தைச் சொல்லுகக் கீழே.

ஆரியன் புகுந் தருக்து கொடு—ஆரியன்வரது ஸ்ரூதம். * தீர்த்தம் சூதிராகாத *
 வன்வெட்டை வடமொழி வேறுபடுத்தவென்கண். * நன்னாறும் தூவித் தேத ஸ்ரீமம் *
 வன்வெட்டை நயிந்நினைத்துக்கடவென்கண்—ஆரிய வடமொழி ஸ்ரூதம் கடவுள் ஸ்ரூதம் இம்
 ஆவாந்நித்து ஆயந்நிதினும் அஃதது ஸ்ரீமென்கவகிவன் கொன்மிகொண்டு வன்வெட்டை.
 *ஆயந்நிதி புகுந் * வன்வெட்டை * ஆயந்நிதி வன் புகுந் * வன்வெட்டைவென்கண்—
 *ஆயந்நிதி சான்றாக் கடவுள்கண்மீ யென்கவகிவன் ஸ்ரூதம் வன்வெட்டைவென்கண்—ஆயந்நிதி

மோக்குடையவரார், கடனினுக்கினை புதுத்து மணிமாணிக்குக் கங்கனைக் கொண்டு வருவாணராய் மோவோ சரிய பொருளுக்கனைக் கொணர்ந்து வளவித்தவகொன்பது விளங்கும். மீது வளவுத்தினை முன்பின் "பாரச்சல வளவினாநாம் உபநிபுத் துக்கமீதி பதிவாத்தத்தாம்—மோவாய் மூத்து ஆதனம்" என்று வளவாய் தானே யருள் செங்குருக் கையாலே "ஆரிபுத்திபுத்தி" என்பதற்கு இங்கு விவரிக்கப்பட்ட பொருள் அவர் தர்மனுடைய திருவுள்ளத்தினு முறைத்ததே பென்று வெள்ளத்ததும்.

ஆதிபு — கிழித்து எந்தபடி. கிழிக்கும் கிழிக்குமாயினே கிழித்துக் கொண்டாடுது வளவாய் தாம் அடுத்தவர்களை வளவித்தது. ஏறி — * பழநி வதிபதென பதிராவேதம் திரிவேதம் * என்று வதிவாழ்வுண்பத்தினிற் பணித்தபடியே சரிய எவ்வா சனத்தினம்பிதேறி என்றபடி. அக்தியே, திருக்கோட்டாழர் தமர் பக்கனினே நிதி யாகப்பெற்ற அத்த விரோதங்களை அய்யுளினே கோணிக் கொடுத்ததனே ஏறி வளவித்தாரோ; அதுவர்களை எடுக்கிக்கின்றது என்னவாம்.

கவிபுத்தாழ்வுண்போம் மெல் கருத்து — இதுணும் வளவாயினுடைய அவதார வளவாய் எடுக்கிக்கப்படுகின்றது. வளவாய் தாம் திருவணந்தாழ்வானுடைய திருவணந்தாரணையாலே உறுத்தோதத்தவத் தவளவதாம் சுதத் வத்தவகருடும் மூம் வளவாய் வளவாய்தாரம் வள பணித்தாவதாம் * எங்கிறபடியே சரிய எவ்வா திருமேனினையுடையாராயிருப்பர். அப்படியிருக்கச்செய்தேயும் * தேவபிராணுடைக் கரிய கோவத் திருவருணைத் தம்முள்ளையக்கிவிடுக்கையாலே அந்த நிலே மென்கிள் திருவிட்டானே வளவாய் திருமேனினம் * முடிக்கிக்கொடுப்பதில் திரிமேனி மோவோ அதுவர்களுக்கு வேண்டவனிக்கவேணுமென்று சொல்லுகிறது. மட்டர் மூர்க்க விமானத்தை வளவாய்தாராயோது மூர்க்கவாழ்வத்தவத்திற் (45) அது பணிப்பதி பாவத் கபரம் அத்தச் சமாயோர் யாதவ ஸாதுவாரா எவ்வத்திற் மடிவனா, வளவளவாய் யாதவாரா திருவதனத்தாம் புலவாய் வினாந் பாவந் கோசரிக் தா * என்றருள் செய்தார். இந்த சமோகத்திற் அருத்தாவது — திருவணந்தாழ்வானே மூர்க்க விமானமாக வளவெடுத்திருப்பதனும் அத்திருவணந்தாழ்வானுடைய நிறம் வெணுத்ததானையெனவே இவ்விமானம் வெண்ணிறனுடையதேயவனினும் உகனே திருக்கண் வளர்ந்தருளா நின்ற காளமேகத்திருவுருவாரா பெரிய பெருமானுடைய திருமேனினிற் திருவிட்டானே அருத்துத் தோன்றுகின்றது என்ன. மோவாய்மடி வளகிற சமடி யாவனனத்திற் (பாவகாண்டம் — 28) * கவிபாம்போதேர் ஐடம் படுதா தேதவபாணம் படுரோணை; காளோர் கிளத் குலவயதானத்தவத் தாவாத வத்தாம் * என்று கூறுவதனும் இவ்விடத்திற்கு விவர்பொருத்தமாக நினைக்கத் தக்கது. ஆக. எம் ஆரணாரோ தி பகம்பென்ற திருமேனியோடு மெந்திருத்தானம் * முத்திரோணம் படைத்த எம்முளிக்கண்ணானான ஸாழ்முதல்வனது திருவுருவை உகனேயுடக்கிக்கொண்டு தத்தவாத்ரியத்தைப் பெற்றிருப்பர் என்றதாயிற்று.

பாழ்மீதுவானம் பற்பாணம் வளவிபுத்தோம் கிழித்தித்து — இதுணும் அவதாரவளவாயினே எடுத்தவனாகிறது. இராமாது துறந்ததாயினிற் (38) * அனுடமார்த்தவர்க்கமகன் பேழுவன் கைவாழி பெண்ணும் பண்டோடு * என்கிற பாசுத்தினுடும், வதிவாழ்வுண்பத்தினிற் * பிறவாய் விமதேன * நினை பாவம் * என்ற சமோகத்திற் வளவருதே பஞ்சபிராபுணத் முராரோ * என்றத னுடும் வளவாய் பஞ்சபுதாழ்வாய்க்கிள் திருவணந்தாழ்வுத் எப்பதும் மோப்படியிருக் கையாலே அய்விஷயமும் இங்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது, மேலே கூட்டிய துறந்ததாயிற் பாசுத்திற் "கைவாழி பெண்ணும் பண்டோடு" என்கிற திரு

வெள்ளை முட்டை கொடுக்கி "பண்டமாக்குபிரசங்கமும்" என்று திருச்சங்கை ஓடவென கொடுக்கிறதென்படிக்குச் சொல்லும் பரதவாணாசலமாய்தானே "கொல்லாழியென - வலம்புரியென" என்று அருகிற் செல்லப்பட்டதென்று கொள்க.

இதற்கு வந்தொருபடியாகவுள் கருத்துணக்களாம்; திருவாழியாழ்வான் விநோதகருவனவையெழுத்து சென்று விவரமித்து *கரையினோடி* (காந்திசை சதகம்) என்பது றதான சமோகங்கவிலும், *கீழவகிவகரகளைக் கிழங்கிருந்து வினாயே ஆரிகிடுத்து அவருடைய கருவழித்தவரிப்பல்* என்பது முத்தவன பரவாங்கவிலும் சொக்கிறபடியே விநோதி நோதங்களைப் பண்ணிவருவதுபோல ஸ்ரீமதியானும் பாண்டலாசனாக ஈழந் பெனத்தவாசனாதி பரங்குதினான பாண்டலும் குத்துக்கடகருவிகள விடங்கவெனவெழுத்து பெருந்தருளிக் கொடிய தர்க்காரம்விட்டு வென்ற வத்தபடியைச் சொல்லியிருந்தாக. *அருளாத்திருச் சக்கரத்தாக அகவ்வென்பும் நின்றுக் குருளாதினே வெடர் கொள்ளை நடவடிக்கை* (திருவிருத்தம்) என்கிறபடியே திருவாழியாழ்வான் உடைய விழுதி நிவாணாறு விழுப்பதுபோல ஸ்ரீமதியானும் *உடைய விழுதியையும் நம் கையெடுவெழுத்துவரும்" என்பதே சொல்லாக *சுவாமி* என்று திருநாமம் பெற்றிருக்கும் பரிசுக் இங்கு அருளாத்திக்கத்தரு.

வலம்புரியை நீற்ற அரித்து - பாடல் போன்ற தொடக்கத்தில் *பண்ட போர் புக்கு றுழங்குமி பாஞ்சு வன்னியம்* என்றபடியே சந்த முறங்க, அகம்பொலி கேட்ட எதிர்க்க வாவரும் *உயேயோ தாத்தாத்தாழும் துதவாதி சிவாயுத்* என்கிறபடியே குடம் குழிற் செத்ததுபோல ஸ்ரீமதியானே திருவிருத்தினோடு கேட்ட வாரே *தற்கச்சவனும் எக்கியப் பெய்களும் காஞ்சையோன் சொல்கிற சொம்பரும் குவியவாதும் நான்குறையும் தற்கக் குறியு சொல் தீரும் மாண்டன ராதலாக இப்பெருணையுத் தெரிவிக்கின்றதென்க அன்றிற் *உன்பது சொல்கிற் உட்கவந்தான் வாயமுதம், உன்பண்ட கொள்ளல் உட்கவண்ணை கைத்தலத்தே* என்று இவ்வாண்டால் தாமே அருளினசொம்புபடியே எம்பெரு காணுடைய திருக்கைத்தலத்தை ஒரு தொடிப்பொழுதில் விட்டு அகலாதேவிருந்து அருத னுனடுவன்கிஞர் சங்குபோலே *தவமர் அரித்தாழைத்தாதே நன்ன ஸதா ஸகல் வந்த வாயல் சரிபாதம் அத்தவ ஸ்ரீமதியே ஸுமாமாசை* என்று திருவ ரங்கர் சொல்வருகூடைய திருவருள் பெற்ற அகம்பொருள் பரிபாத்திரியே இன்ன விவாதிருந்து துவங்குறையப் பருகிப் பருகி வகித்தவா நம் ஸ்வாமி - என்பது நின்றுத் தெரிவிக்கப்பட்டதாயும்.

தாழியை வங்கவருத்த வளவெனே பெய்திடம், வாயு பெய்திடம் - என்று இரண்டு வாகவரி தவாகக் கொள்ளவேண்டும். பெய்யார் மறுபிறகுதே தன்மையார் விளவறுதலு, தவாயும் விளவறுதலு. சிவந்த தவமையாயும், சிவந்த தவமையாயும். *தவம் விழுதி பழ்தவ வினோதச்சிவ த்தவம், அகலாக வங்க கருவாயும் புளவத்தினை* என்பன என்பது பரிபித்தமான ஸம்பவந்தம். *நினைவத்து எழுக் கிணம்புறவினே மேல் விழுவெனே* என்று ஆண்டபதனாணுமுனிர் செய்தான். அதுபோல ஸ்வாமியின் தவம் ஸ்ரீமதியே வங்கவனாயே வாழ்த்துபொருளுண்டு. வாய்த்து பொவாருமுண்டு. *தாண்டலாக வட்டிய வேதம் வகிப் புந்தது, தென் குருணைவண்ண வட்டமீனவண்டகிற் வறவொழித்தது* என்று அருகொர் பனத்தையடியே உடம்பெருவதங்களுக் தத்துவின்களும் வளித்து போக, *நாட்டிய தீர்ச்சமங்கள்க வண்டன* என்றபடியே புரிவறவாதினின்ற பத்தொரு

சமணமெய்க்காரம்பரநிபொழித்தனவன்தோ, சர்க்கரூஉத்ததாரமனுபாசனது
 அனபா சாகுரூபிகளை ஆடியுநுத்தொழித்ததேயவ * அரக்காரர் லோகிவாரான
 பாதவ நுத்தாழ்க்கின லினவரின் பூர் ஸாத்திரவாகும் மரபித் தொழித்தது. * தம்
 தீர்தியா தீர்த்துதாரம் * சாருடலோ * மனாத்திரம ஈகாதலம் * என்னுயிரை
 திரொடிகன் விரித்தாச் சகிலவர்கன் னாழ்வாரத்தாமகையோ தீவிரம் அபவிரை
 புகம் தெரிவிக்கப்பட்டது. பூராவிய பரவாதறுகத்தாவை னீரோத் திரவனநூர்
 புகவாத் வினாது பரவாதறுகத்தாவை ஆர்த்த னாழ்வுதிவருநம் சேய்திரொடிகன்
 னாழ்க்குநிவருத்தனா தெரிவிக்கப்பட்டதாழிந்து.

(**பாப்பாபுரத்த ராமநாதர்**) சாமணராயனது சார்க்கனில்கில் நின்றுப் போகிறது. வறு இயல்பு, பாக்குத்தந்தில் ஐன்றியே செலுத்துக் காட்டியது. அனாதைகள் மனம் பாராட்டியே விவாகித்தாயே சார்க்கனில்கிலாகக் கூறப்பட்டதென்றவரைக். அந்த நூற்றாண்டில் பாசாத்தில் ***தூய்மையில்கிறும்*** என்னிற சொல்லாகக் கவனாரியே சார்க்கனில்கிலாகக் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவாய். பரிபுத்தத்தோ, அன்றற்கோ, *தன்னைக்* சார்க்கனில்கிலையோப் புருவமென்றமையில்கிறும் *என்று அனாதைந்தாமனே அருள் சொப்பிருத்தகையே சார்க்கனில்கிலை புருவமென்றமையு, புருவமாதத்த சாமணராயனது — ஸ்மாரிதம் ஆற்றவையுள்ளான் போனவானே போக்கில் புருவம் நெறித்துவிட்டால் உடனே அனாதை சாமணராயனது வாத்தகிலைச் செய்து நின்றுகொண், அதைச் சொன்னது பாசாக்கனில்கிலை.

[illegible][illegible]

ஆண்டின் அடுத்த பிரபந்தமாக நமக்கவர் திருவிழாநிலை * கொட்டி வருவதை நமக்கவர்களிடம் அனுமதிச் செய்து கொடுத்து, நமக்கு விருத்தியை பெருக்கியிரு* என்று மகிழ்க்கிறார்கள். * தஞ்சையின் தேயு* மகனாகிய தம்பையர், செக்கிர் பெயர் சிறுமகனிடம் வந்த நமக்கவருக்கு * அக்கிரமத்தை விட்டு சிறித்கு தஞ்சை தேயுரை, மகனாகிய வறுமையினால் அது காலநிலை * என்று மகிழ்க்கிறார்கள் உடையவர்களை நமக்கவர் அபிமானமாக ஆரம்பிப்பார்கள்.

தினையே தனக்கு நிஷ்டையுள்ளதென்பதை எப்படிமாறக் கூறியிருக்கையானே *நங்கலும் எப்போதும்* என்றதற்கும் உமாங்குறித் திங்கள் திரைப் போதலில் * என்றதற்கும் இதிலே உக்குறை பொருளாகும். மேலே பெருந்தும் உட்குடி ஆண்டவர் ஸ்காங்குகில் முத்திய பாகரத்தில் *நாணும் நிறந்தனம் பொய் வளிறே* என்றதன் உட்கருத்தைப் பெரிவார் பங்கம் பணிந்து வேட்டறிவது.... ஆண்டவர் தனக்குண்டான ஆசாய் வைத்தம் ஸ்ரீராமபுரதென்பதுபரமார்த்தம்.”

29. இராமாநுசரும் யதிராஜ ஸப்ததியும்

ஸ்ரீமத்தகோத்த மறாநுரு ஸப்தத்த யதிராஜ ஸப்ததியில் முதல் ஒன்பது ச்வேகங்கள் குருபரம்பராதுபயத்தில் சென்றன. 1. பெரிய பொருளாக 2. பெரிய பிராட்டியார், 3. மேலான முதலியார், 4. நம்மாழ்வார், 5. ஸ்ரீமத்தாத்மனிகள், 6. உயர்க்கொண்டார், 7. மணக்கால் நம்பி, 8. ஆனவந்தார், 9. பெரியதம்பி-ஆக, இப்படி குருபரம்பராதுபயம் செய்த தங்கக்கடையின் *பொருளும் அந்நாணும்* என்கிற ச்வேகம் முதலாக எப்பெருமானுண்டைய குணநுபவத்திலே இரங்கி யுள்ளார். மேற்கூறிய ஆரம்ப ச்வேகத்தில் உய்யுணவுத் என்று உவாயியின் திருதாமத்தை வடிவதிகரித்தபடியினால், உவாயிக்கு ஆமைத்த ராமாநுஜம் என்றுத் திருதாமம், தாதாத்மனான ஸ்ரீராமனுண்டைய தம்பியாகிய இரையபெருமானைக் குறிக்கொண்டதாகமென்ற கிளக்கப்பட்டதாயிற்று. ராமாநுஜனென்கிற திருதாமம். ‘செம்பொற் கடினஞ் செவ்வா பனேதவா!’ என்னப்பட்ட நம்பிறுத்ததோனென் னும் பரமராமனுடைய தம்பியான கண்ணனையும் சொல்லக்கூடா தென்பது முருத்த மாரியின் *ஹேராமாநுஜ ஜே சுகுத்தராயுஜே ஜேஷ்டபிஷ்ட* என்கிற ஸுப்ர சீர்த்தமான ச்வேகத்தினால் அனைவருமறித்ததேபார். ஆகவே உவாயிக்கு ஆமைத்த ராமாநுஜனென்றுத் திருதாமம் உண்ணதிரானைக் குறிக்கொண்டதாகவும் வொக்கதற்கு இடமிருப்பதால், உண்ணதிரானுக்கும் ஸ்ரீராமாநுஜக்குமுள்ள ஒற்று மையை முன்னம் ஒரு வயானத்தில் நாம் பதினாறு வகையாக விவரித்து திருமிக் திருக்கிளேனும். ஆறு, சரிதாப்போகலில் உன்னுறை பொருள்வகை வெண்கிற உவாயபீதசார்த்த முறைமில் திருமிக்கப்பட்ட ஸாயம், வேதாத்த தேசிகள் யதிராஜ ஸப்ததியில் சப்த ச்வேக வகையினால் திருமிக்ருகின ஸாயம் என்பது விவரிக்கப்படுகிறது. ஆக ச்வேகம் ஐருமாறு : —

“ஹேநாந உவாய் கிவ: உவாயத் தத்தருதாநம்ஸா:;

அவியாநிவத் த்ருதோயித்தாத் த்ரு ராமாநுஜம் அருமாய”

இந்த ச்வேகத்தில் ஸுன்று வகையினால் கண்ணதிரானுக்கும் எப்பெரு மானுக்கும் ஸாயம், வடமொழி வல்லுபிக்கு மிகவும் ரஸிக்கக்கூடிய ச்வேகங்கள் ஸா மீசாததைனாலும் [ச்வேகம் உவாயில்] அருளிச்செய்யப்பட்டுள்ளது. பக பொருள்கூடச் சொல்லுவது *சோஷம்* [ச்வேகம்] எனப்படுகிறது. ஆறு அங்க ச்வேக மென்றும் ஸபங்க ச்வேகம் மென்றும் இருவகைப்படுகின்றன. பதங்களை வொடித்துப் பொருள்கொண்டு வேண்டாமல் தாதார்த்த பதங்களைப்பட்டுப் பக பொருள்களைப் பெறுகிறதானது அங்க ச்வேகமெனப்படும். அங்குடியல்லாமல், பதங்களை வொடித்துப் பக பொருள்கொள்ளுவதாறு ப்ருபேகம் செல்வதானது ஸபங்க ச்வேக மெனப்படும். இப்போது தாமெடுத்துக்கொண்ட *ஹேநாந* என்னும் யதிராஜ ஸப்தச் ச்வேக சரத்தத்தில் முதலானது பாதகன்கில் அங்க ச்வேகம்; ஸுன்று வது பாதத்தில் ஸாதிரம் ஸபங்க ச்வேகம்.

இனி, சீவோகத்தின் கருத்து விவரிக்கப்படுகிறது. [1. சமீபநேரம் சங்கராதி கம்:] இது கண்ணனுக்கும் உடைபலுக்கும் பொதுவான விசேஷணம். 'சங்கரன் முதலானவருடைய செருக்கை உடக்கினவர்' என்பது இதன் பொருள். கண்ணரோன்புறாகப் பொருள்பொருள்பொது சங்கரன் என்பதற்குச் சிவரோ எனென்று அர்த்தம். ஆதிபதத்தினால் அப்பிராணின் சேர்த்த காந்தினை உடன் கரிமத்தான் முதலானவை [ஸுப்ரஹ்மணிய விதாயகாதிகளை] கொள்வது. கண்ணரோன் பாணனா; எத்தத்தில் சங்கரன் முதலானவருடைய செருக்கை உடக்கினது இதனான புராண ப்ரஸித்தம். உடைபலு + சங்கர பாக்கர யாதவபாட்ட ப்ரபாகர் தங்கள் மதஞ் சாம்பலு" என்றும் உடைபலு சங்கராதி: " என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஆதிசங்கரனது ப்ரபுருதிமான புறவத்த தவர்களை செருக்கைப் போக்கினவர் என்பது சரிதா ப்ரஸித்தம். ஆகவே இந்த விசேஷணம் கண்ணனுக்கும் உடைபலுக்கும் ஸாம்பத்தான திருநீத்ததாயிற்று.

கண்ணரோன் சங்கராதிவின் செருக்கை உடக்கின வரனது இங்குக் கருக்க எழுதப்படுகின்றது. பரிசுரவர்த்தியின் கருத்தினைப் பிறந்த பாணனா எனென்பன் ஒருவன் துரானுண சிவபெருமானுடைய நடனத்திற்குப் பொருத்த மாகத் தானம் போட்டான்; அதுனால் மிகக் மகிழ்ச்சிவெண்ட சிவபெருமான் அந்த கருத்தோடாசியத்தினால் அத்தப் பாணனானுக்கு ஆயிரக் கைகளை வர்ப்பானவ மாகத் தந்து, தானும் தன் பரிவாரங்களும் அவனது மட்டணத்தைக் காவல் செய்துகொண்டிருக்கும்படியான அதுங்கரனும் செய்தருளினான். அத்தப் பாணனானுக்கு உடைபலென்று ஒரு மகன் இருந்தான். அவன் ஒரு நாள் ஒரு பரமஸூர்தானது புறங்குறேரு தான் கூடியிருந்ததாகக் கருக்கினாடு, தன் உயிர் தோழியான சித்ரவேணைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தான். அவன் உடைபலுள்ள பன் ஸூர்தா புறங்குகளின் வடிவங்களைச் சித்தத்தில் எழுதிக்காட்ட, கருக்கின னுடைய பெண்தானும் ப்ரத்யுமனனது புத்தனானகிய அந்ருத்தனை தன்மேற் கூடியிருத்தனது உடைபலு உடக்காட்டி, அவனைப் பெறுவதற்கு உபாயஞ் செய்த வேண்டுமென்று அத்தோழியை வேண்டினான். அவன் தன் வேட்கைத்தைய மறந்தம யினும் தவிரைக்கஞ்ச் சென்று அந்ருத்தனைத் துக்கிக்கொண்டு வந்து அத்தப் புரத்திலேயிட, உடைபலு அவனோடு போகக்கூட வறுமலித்து வந்தான். இச்செய்தியைக் காவலாளராய்விட்ட அத்தப் பாணன் தன் சோணபுடன் அந்ருத்தனை டொதித்து மானவலிஞல் பொருது தகைத்தாத்தினால் உட்புப் போட்டிருந்தான். தவிரைக்கமே அந்ருத்தனைக் கருக்கம் யாதவர்களைகளால் கருக்கிருத்த யோத, தாம முனிவனும் செய்திருப்பெற்று ஸ்ரீ கருக்கன பவான், கருடா ருடனும் பவரான் முதலானவரோடுங்கூட பாணபுறாகிய சோணபுரத்திற் செருத்தருக்கும்போதே, அங்கு அருகில் உடைபலு காத்திருக்கொண்டிருந்த சிவரோ னது ப்ரவத கணங்கன் எதிர்ந்துவா, அவர்களை வெல்வா மறித்து, பின்பு சிவபெருமானு வேண்டியபொருது தவிரதேவதை மூன்று கருக்கன மூன்று தலை கருக்கனதாய் வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுப் போர்புரிய, அத்தபலு தூத்தி பாணனானது கோட்டையைச் சூழித்துக்கொண்டு காத்திருந்த சிவரோ னது அதுசூரிகளான அத்திரேயன் கன் னுவனாரபுரி நகரஞ் செய்து, பாணனானுமேற் போர் செய்தல் தொடங்குகலாகி, அவனுக்குப் பக்கபலமாகச் சிவபெருமானு ஸுப்ரஹ்மணியன் முதலான பரிவாரங்களும் வந்து எதிர்ந்துப் போராட்ட, கண்ணன் தான் துரும்புமூலத்தானது ப்ரபோகித்துச் சிவன் ஒன்றுஞ் செய்ய மாட்டான் கொட்டான் மீட்டுக்கொண்டு சோர்வடைந்து போய்ப்பு செய்து, ஸுப்ரஹ்மணியனையும் கணபதியையும் தூங்காரங்களால் ஒருத்து ஒட்டி, பின்னர்

சக்ரவர்த்திக்குப் பெரித்துப் பிரவேசித்து அப்பாணனது ஆயிரத் தோள்களையும் தாண்டாண்டாய் உதிர் கொளுக்க அருத்து அவணுமிதையும் சிதைப்பதாக விளக்கமாக, அமரிகன் அருகில் வந்து வணங்கி பவவாறு ப்ரார்த்தித்ததனாலும் சிவ பணுஷத் செய்தார்க்குப் பண்டைமேல் கண்டதாக இருக்கப்பட்டு வென்றெண்ணிய கண்ணிரோன் தானு கைகளோடும் உலிரோடும் அவனை வட்டமுள்ளன் என்பதாம். எம்பெருமானார் சக்ரவர்த்தி கர்வமறும் பண்ணினது, ஸ்ரீபாஷ்வதி கீர்த்த ரசனையினாலும், அக்ஷவதி ப்ரபஞ்சிகளை வாதப்போரில் வென்று ஆட்படுத்திக் கொண்டதனாலும் என்பதனாக. இவ்விஷயம் மேலே குறிப்பிடுவது மாதத்தில் விவரணத்தினாலும் விளங்கும். [2. கர்வமனத் தத்தத்தவாதவாதகா:] கண்ணிரோன் பரமன் அர்த்தத்தில், மாதவர்களைப் ப்ரகாசம் மயாதி சாபத்தினால் மயங்கி விடக்கொண்டும், “போலனை ஸ்தனம் கர்வம் ப்ரபஞ்சித்திவ்ய” என்கிறபடியே அந்தப் ப்ரகாசத்தைத் தனது வலிமையினால் புரளுத்தாராய் செய்தவன் என்று சொன்னக்கூடவது. யதுகுளித்திலே மீறத்து மாதவர்களை விளக்கமுறச் செய்கருவினவன் கண்ணிரோன் என்க. உடைபயிர்மரமன் அர்த்தத்தில், “மாதவர்காச” என்ற முறையிலேயேயாகக்கொண்டு, அப்பெயர்ப்புண்ட மரமவாதி குருணவன் தம்முடைய க்ருகாசமத்தினால் உதரப்பிபித்தனன் என்று கொள்க. குருணை தமக்கு உபாத்தியாயவாருக்குத் மாதவர்காசனாவும் தமக்கு அடிமைப்படுத்திக்கொள்ளும் படியான ப்ரபாவமுடைபயர் எம்பெருமானார் என்க இவ்வாறான உடைபயர் சக்ரவர்த்தி என்கொள்க என்பதற்கு. [3. அவயோபிதாந் ச்ருதே: அபார்த்தாந்] ‘அபார்த்தாந் ச்ருதே: அவயோபிதாந்’ என்று அந்தவகை. இதில் அபங்க ச்ருதே: குளித்து. அபார்த்தாந் என்றும் பதம், (அபார்த்தாந், என்றும் (அப+அர்த்தாந்) என்றும் பிரிவும், பார்த்த என்கு அர்த்தனை” சொல்லி, பார்த்த என்கொள்க [அர்த்தாந் விபேதினான] துர்யோதனரின் அபார்த்தாந்என்கு சொல்லுவதாகக் கண்ணிரோன் அர்த்தத்தில் சொன்னபேய்களும், ச்ருதி பென்று கீர்த்திக்கும்பெயர்; வேதத்திற்கும் பெயர். கண்ணிரோன் அர்த்தத்தானான துர்யோதனராகவே கீர்த்திப்பெற்று ச்ருதிபெறக்கூடாது; பண்டல பண்பாதினாலிருந்து கமலியுறாதோன் மன்னனாகும் மாததும் மற்றும் பங்கு குறிப்ப நூற்றுமையும் பட்டிபயர்செய்து அவர்களைக் கீர்த்திமீறத்தவர்களாகச் செய்தானென்கவு. கர்வாதி என்னுறவோ வெண்கலம்; [ச்ருதி: அபார்த்தாந் அவயோபிதாந்] இது மதம் துர்க்க வேதங்களுக்குச் செய்க அபார்த்தம்களை ஸமீர்த்தபர்த்த ப்ரகாசத்தினால் நிரூபித்தருளினவர். ஆனதுபற்றியே “ச்ருதிநாந் சக்ரவர்த்திவாக் மாதத்தில் கூறப்பட்டபொன்று என்பது.

இனி, ச்ருதியின் அபார்த்தம்களை எம்பெருமானார் நிரூபித்தருளின விதம் விவரிக்கப்படுகிறது:— “அவயோபிதாந் ச்ருதே: அபார்த்தாந்” என்கிற முன்னுறவு மாதத்தினால் நிரூபித்தருள் வேதத்திற்கும் இதில் கூறிய அபார்த்தம்களைத் தரிசி உண்ணும் பொருள்வகை மூலாததனானதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. “எந்த ச்ருதி வாக்கியத்திற்கு எவ்விதமாகப்பிறர் உரை பொருளைக் கூறினா? அந்த எம்பெருமானார் எவ்விதமான அர்த்தம் கூறி யருளினார்?” என்பதைத் தெரிவிக்க, கண்டு ஒரு விஷயத்தை பெரித்துக்கொண்டு விவரிக்கப்பெறும்:—

உபநிஷத்துக்களில் சிவ வாக்யங்களில் ஒரு ததவமே உள்ளதாகவுண்டததவங்கள் இவ்வகை வெண்பதாகவும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. “ச்ருதே: நாநாந் ச்ருதே:” என்பது ஒரு ச்ருதி வாக்கியம். “ச்ருதே: நாநாந் அந் ச்ருதே:” என்று பதம் பிரிவும். ச்ருதே: நாநாந் ச்ருதே: நாந் — இவ்வுவகை பனவென்று சொன்னக்கூடியது எதுவுமில்லை என்பது இந்த ச்ருதி வாக்கியத்தின் பொருள். “சக்ரவர்த்திவாக்” என்கிறபற்றினது

சூத்திர வாக்யமும் மேற்கூறிய பொருளை (அதாவது பன தத்வங்களை கிடைப்பது; ஒரே தத்வத்தினால்) என்னும் பொருளைத் திட்டப்படுத்தியுள்ளது. இங்குப் பன வாக்யங்கள் உபநிஷத்துக்களில் உள்ளவையென்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

அந்த உபநிஷத்துக்களிலேயே மற்றும்கூறியவற்றில் பன தத்வங்கள் உள்ளவென்று காட்டுகின்ற வாக்யங்களையும் காணுகின்றோம்; அங்குப்பட்ட வாக்யங்களில் சிலவற்றை கண்டெடுத்துக் காட்டுவோம்:—

(1) * ஷாஸ் மதாயம் ஷாந்நாயாம் ஸா: ஷாந்நாயேவ காலே தேவக: * இது ஒரு சூத்திர வாக்யம். இதனால் அநாதாயி பொருளும் தோதாயி பொருளும் இவ்விரண்டுக்கும் இறைவனான ஒரு பகவானும் ஆக மூன்று தத்வங்களுக்கெனவாகச் சொல்லப்படுகிறது. (2) சந்தாந்நிதேச த்வஸூ மி தீரோ*— இதனால் ஒரு சூத்திர வாக்யம். இதனாலும் ஒரே தத்வமேன, வெவ்வேறுபட்ட தத்வங்களுக்கென்பது காட்டப்படுகிறது. (3) * தா ஸாய்ஸு ஸஸா ஸாயம் கிதஷம் கிதஷஸூநித, தீரோய: மீஸஸ கிதஷ ஆத் ஷாந்நதீரோ ஷாந்நதீ. *— இதுவும் அங்குப்பட்ட மற்றொரு சூத்திர வாக்யம். இரண்டு பக்கங்கள் ஒன்றேயிதேயும் இணங்கிக்கொண்டு ஒரு கருவத்திலும் (அநாதமாத சீரத்தல்) அனைத்துக்கின்றன வென்றும், அவ்விரண்டு பதவைகளும் ஒரு பதவைவாஸது (தீரோதம்) புண்ட பரபுரம் கிய பகவந்தீர இவ்வாக உண்டு கவிக்கின்றதென்றும், மற்றொரு பதவைவாஸது (சாந்தமோ) ஒன்றும் உண்டென்றும் மிக விளங்குகின்றதென்றும் இதன் சூத்திர வாக்யத்தினால் கூறப்படுகின்றது. இதனால் தோத - அநாத கண்ணிகளாகிற மூன்று தத்வங்களுக்கெனவென்பது தெளிவாக விளங்கிறது. இங்குப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களும் உபநிஷத்துக்களில் பனவுள்ளவையென்று வைத்துக்கொள்கோம்.

பன தத்வங்கள் கிடைப்பது; ஒரே தத்வத்தினாலென்று கூறுவதாக முதலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களானவை ஆகவே சூத்திர என வழங்கப்படும்; அத்தவைய சூத்திர வெண்பதும் மறு பெயர். மேலும், பன தத்வங்களுக்கென வெவ்வேறு கூறுவதாக எடுத்துக் காட்டப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களானவை பன தத்வ அல்லது தத்வ சூத்திரமென்று வழங்கப்படும். இவை ஒன்றோடு மற்ற மூன்றோடு வார்த்தைகளாக இருக்கின்றன. ‘பன தத்வங்கள் கிடைப்பது; ஒன்றேயாக’ என்று ஓரீடத்திற் சொல்லுவதும், பன தத்வங்களுக்கென்று பிரித்தோடுத்தில் விவரித்துக் காட்டக் கூறுவதும் பரஸ்பரம் முரண்பட்டதே யான்றோ? ஒன்றுதான் தத்வம் என்று சொல்லிவிட்டால், பன தத்வங்களுக்கெனவாகச் சொல்வது கூடாது; பன தத்வங்கள் என்னென்றும் ஒன்றே தத்வமென்பது பொருத்தது; ஆயினும் முன்போடு முதலிக்கப்பட்டதாயிற்று.

“வேதநாம் ஒதுமின்றதுண்ணமய்களத்திலே மற்றுணர்க்கியே” என்று திருமழிசையார்வர் திருவாக்கியங்கு யதார்த்தமே ஸ்ரோக்ஷணம் உபநிஷத்துக்கள் மூலம் விடுத்துமாதமே அளங்குமாதமே சொல்லுபட்டவாதமும், மேலே பொருத்துக்காட்டின சூத்திர வாக்யங்களை முன்னோடு சிவனுரிசியே ஸங்கமமாகப்பொருத்த விடுகிற வழி என்ன? என்பது ஆராயப்படவேண்டும். முன்போடு சொல்லியவர்கள், ஒரு தத்வமே உள்ளதென்று ஒதுமின்ற (அத்தவைய சூத்திரவாக்யம்) மீறே எடுத்துக்காட்டிய அப்போத சூத்திரவாக்யங்களைக் கொண்டு ஒன்றே தான் தத்வமென்று நினைந்தார்கள். பன தத்வங்களுக்கென்றேயுமின்ற (த்வைய சூத்திரவாக்யம்) மேலே பொருத்துக்காட்டிய) மேல சூத்திரவாக்யம் ஒருவாறு ஓளபாசியமாக நினைந்திருக்காமென்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். மேலும் மேலும் கூறும் அநாதாயி பொருத்தங்களுக்கெனவாகத் தோன்றுவது மானவகித தோதமே

பாதாளம், அப்படிப்பட்ட தோற்றத்தை தோக்காக்கொண்டு பேத சூதிகள் அவதரித்ததாக நீர் வழித்துவிடலாமென்பது இப்புவன்வதிகளின் கருத்து. ஆகவே தலையடி சீருதிப்பைத் தள்ளி அத்தலையடி சீருதிக்காயே முடிவாகக் கொள்ளப்படாமல், இவர்கள் அத்தலையடிவென்ற வழங்கப்படுகிறார்கள். பேதம் மரணப்பேதேந்தம் என்கிறார்களாதலால் அவர்கள் மரணவாதிகளென்றும் வழங்கப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீமத் ஆனந்த தீர்த்த மஹாபிஷத் தலைவரே ச்ருதிமேவ பிதே ச்ருதிமேவ முக்யமாகக்கொண்டு அத்தலைவரே ச்ருதிமேவ ஓபபாசனமேவ தீர்வறுதிக்கொடுப்பென்று கருதுகின்றார் காரணமாக, அவர்கள் (மதவாசாய எம்பெரதாயனர்கள்) தலைமேவ என வரங்கொடுக்கிறார்கள்.

[illegible][illegible]

உடைத்திற் ஒரு வஸ்துவைப் பல வெள்ளும் ஒன்றே எள்ளும் சொல்வதற் றுப் பொருத்தமுண்டு. உதாஹரணமாக, ஒரு கடிவாரத்தை வெடுத்ததற்கொன் னோம்; அஃது ஒன்று பலவா? என்று கேட்டால், ஊரில் ஒரு கடிவாரமே உள்ள தாய்வயல் ஒன்றே என்று சொல்வோம் ஆனால் ஊரது தாம் ஊர்திப் பரீக் தும்பால், அதில் பலவா வஸ்துக்கள் அடங்கியனவா (உறுப்பினராக) கேள் திருப்பது புலப்படாமற் போகாது. பல அடங்கியவையோடுங்கூடிய அடங்கியவைய ல்லது ஒன்றே என்று ஏற்றுக்கொள்ளுவோம், ஒரு வஸ்துவிற்கு மேல் மேலொரு வஸ்து வாய் இதில் கிடையாதின்று சொல்வதாக ஒருவரால் ஏற்படாது. இப்படி கடிவா ரத்தில் ஒரு வஸ்துவை வளம்; உயரில் காணும் எந்த வஸ்துவை வெடுத்ததற் கொண்டு பார்த்தாலும், இப்படி ஒரு விதத்தில் ஐக்கியம் ஏற்படுவது விதத்தில் அபேதகமையும் போன்றியை நீரும், படுக்கை, தலைவிலை, கண்ணா, வீடு முதலிய ஒவ்வொரு வஸ்துவும் ஊராக திருத்தியில் ஒரே வஸ்துவாகவரும், உறுப்பினரின் உறுத்த காண்புரித்துப் பல வஸ்துக்களாகவும் கொள்ளப்படுவது அபவையித்தம்.

தமிழ்நாட்டில் பெருதிருக்கின்றவோடும், “சாமாநுதனென்பவன் ஒருவன்” என்று சொல்லிற்றோம். ‘செவிலியாப் பண் ழுக்கு ழுதனான பூந் துழைப்போடு கூடின ஆதனாவாயிவ் ஆதித ஸ்வசுதி ஒருவன்’ என்று சொன்னதைத் தேவையெய்வத்து, அயனிடத்திலும் பவ னுத்துக்கள் இவ்வீய் என்று சொன்னதாகத் தேவையுடையவர்களோர் இன்னொரு மொழிக்குப் பாதாக்கினர். சாமாநுதன் சிவப்பாசுரிக்குத்தினன்” என்றும்

‘ராமாநுஜன் மெதையியாவிருக்கிறான்’ என்று வறங்கி வருகிறேன். இவ்வென்றோ
வார்த்தையினாலும் ‘ராமாநுஜன்’ என்கிற சொல் உண்டது. சிவப்பாவிருக்கிற வேள்
னுமியோ ராமாநுஜன் என்கிற சொல் உண்டது. சரீரத்தை நோக்கியது; மேதையியா
விருக்கிற வேள்னுமியோ அந்தச் சொல் ஆத்மாவை நோக்கியது. ஏன்? சிவப்பா
நிதர் சரீரத்திற்கு ஏற்குமேயல்லது ஆத்மாவிற்கு ஏனாது மேதையினம் (அதாவது:
ஆதிவயுடைய) ஆத்மாவிற்கு ஏற்குமேயல்லது, சரீரத்திற்கு ஏனாது. அதன்கி, ஒரே
பயம் சில ஸ்தலங்களில் ஆத்மாவைக் குறிப்பதாயும் சிவ அமைப்புகளில் உறுதியாக
குறிப்பதாயும் தெரவிக்கத் தன்மையது தெற்றென விளங்கிற்று.

இனி, நாம் முன்னே காட்டிய போத சூத்திரமையார் அபேத சூத்திரமையா
மெடுத்தல் க்காக்கவேண்டும். சித்த அர்த்த சர்வசென ஸ்ரீர நத்வங்களுள்ளன
யாகச் சொல்லுகிற சூத்திர வாக்யங்கள் (போத சூத்திரவாசனாவை), உண்மையாக
அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீர நப் பொருள்களிருப்பனவாகச் சொல்லுகின்றவாகக் கூறிக்
கொடுத்தும், ஒன்றையுள்ளது என்று சொல்லுகிற சூத்திர வாக்யங்கள் (அபேத சூத்திர
வாசனாவை), சேத அசேதம் பொருள்களை சரீரவாகக் கொண்டு பரம்பொருள்
ஒன்றே என்ற உண்மையைக் காட்டுகின்றவையாக இவைகள் பொருத்தும்,
இப்படி ஸமத்தவ்யமெடுத்திக் காட்டுவதற்குத் துணையாகும் சூத்திர வாக்யங்கள்,
‘பரிவர்த்தித சரீரம்.....ஸம் ஆதர சரீரம்’ இப்படிப்பட்ட உண்மையாகும். இவை
சரீர சரீரபாவத்தை விளக்கவல்ல வாக்யங்களாகும். போதனையுள் அபேதத்தை
யும் பொருத்த விடுகிற வாக்யங்களாகவாம் கூட சூத்திர வாக்யம் வறங்கியொ
யினவ, இப்படிப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களில் தன்மையினதும் அந்நவையினதும் கண்
கொணுதலாயவெனினமே, அவர்கள் ஸ்வ சூத்திர வாக்யமையாம் ஸ்வாஸம்பாதித
அவகாசமிக்க வரகிறது. நம்முடைய ஸம்பரதாயத்திற்கு இந்த வாக்யமில் பதம்
பரவர்த்தகவான நம்மாத்மன் தமது திருவாய்மொழியில் ‘உட்கணிய ஸ்ரீரெக் வர்த
நெய்தல்’ என்கிற அருமையுடைய ப்ரீர வாக்யத்தினால் சரீரத்தாய்வதை நினைக்கக்
காட்டி வருகின்றபடியால், ப்ரீரத்தாய்வதற்கு ஆவதற்குப் பரம்பொருளும் ஸ்வ
மான நம் ஆசான் சிவமணிகள் அந்தத் திவ்ய ப்ரீரவாக்யமையின் பற்றி ஸ்வ
சூத்திர வாக்யமையுள் ஸ்வாஸனாக நிவர்த்தி வக்யவக்ய மான, அந் கூட்ட
ஆசான்களில் தரிசுவரான வணக்கிய ராமாநுஜனார்ப் பற்றி ‘அவ்வர்த்துத் த்ரீர
அவர்த்துத்’ என்ற உத்திய மிகப் பொருத்தமானதென்று உணர்த்துகிறது. ஆக,
இந்த வாக்யத்தினால் விசேஷாத்மாவைக் கொண்டவைய விளக்கவாக விவரித்தோ
மாடுகிற, துறவர் க்கவக்யமேயெல்லாம் ஸ்வாமாவும் கருக்கவாகவும் தெரிகிற ப்ரீர
வாக்யத்திவக்ய தெரிகிற துறவரவக்யமையெல்லாம் துறவரத்திவக்யமேயெல்லாம்,

“பேதா நெய் த்ரீரவக்யத்தி
கித்தவக்யத் துறவரத்தி
துறவர்த்துத நெய்தல் த்ரீரவக்யத் துறவர
த்ரீர வக்யம்: த்ரீரவக்யம்: பரிவர்த்தி” என்பதாம்.

அம்முடைய விசேஷத்திற்கு சரீரத்தையின்மே கவியானவென்றும்,
அவாகத் திவ்யவாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பெறிக் எத்தமதாத்மாவை அகியவார் என்கிற
வென்று விடவென்று அவர் தாமே த்ரீரவக்யம் ஸ்வாஸனாகத்

“வ்ரீரவக்யம் வ்ரீரவக்யவக்யத்தி
வ்ரீரவக்யம் வ்ரீரவக்யவக்யத்தி
வ்ரீரவக்யம் வ்ரீரவக்யவக்யத்தி
வ்ரீரவக்யம் வ்ரீரவக்யவக்யத்தி” என்பதாம்.

தமிழகநிலநீதி

— എന്നും, അതും —

இரண்டவதாரங்களின் ஒற்றுமையடிப்படம்

(இராமலிபா ஷக்ரம் கண்ணலிபா ஷக்ரம் ஒற்றுமையை ஒரு கவிதைத்திரும் கூ.தி
விவாக்விபா ஷக்ரம் சேவாபிபிஷக்ரம்)

[illegible]

(இந்த சீலோகத்தினுள்ள பத்து விசேஷணங்களும் விவரிக்கப்படுகின்றன.)

1. **நீதி:** க.நீ. அமரீசிவன் — இராமரென் ஸ்தலத்திலிருந்தும் கண்டா ரென் ஸ்தலத்திலிருந்தும் அவதரித்தவர்கள்.

[illegible]

பெண்² ஸ்ரீராம வெற்றி கல்விச் சிணைத்திருப்பதாகவென்று சொல்வி கீழ்க்கண்டவழக்கிற்கும், இது சம்பந்தமாக சந்தானமத்தனை, சந்தவர்த்தி கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இதுதான் தீர்மானமாகவென்றும், ஆக, இராமன் ஸ்ரீராமத்தின் அனுதரித்தவசெய்யு மட்டுமே என்பதென்று விளக்கப்பட்டது. கண்ணன்களும் வறுமையின்கண்டவர்களும் பற்றிப் போல் புகுந்தாலோ வர்ஷுதம் பேசினாலும் போதாது.

[illegible][illegible]

மேலே [வழுவை ஈயா: தாழ்த்துவை:] காட்டுவதும் பச்சிசை பழக்கம் அடர்ந்து இருந்
 துடிக்கின்றது. [தத்தம் மீது: ஈயம்] கண்ணனே அருங்கித்தவரே அச்சம் குடி
 புத்தகிறப்பவன். [இவையிம் அடியேனுடைய சிறுவன்:] * தொத்தம் முற்றும்
 கண்ணிவொருத்தியைச் சொன்ன தடங்கொண்டு புத்த, றுத்தம் பெருக்கை முணர்ந்து
 இராமாழ்வார் குறையே சொன்றான் யந்தாய் * என்று யசோதை சொன்னதாக
 பெரியாழ்வார் ஊறிக்கிறார்; * தத்தம்மீது: ஈயம் * என்று தத்தமேயச் சொன்னதாக
 ஐயமேயச் சொன்னார். இவற்றில் மது உண்ணாமலோ அரிவேள். [தே எதோ தத்
 தம் தம்பென்க்குணம் மரணம்] = அம்மா சாதாமே! ஆணையினால் இவனை நீயே
 மரணம் பெண்படுமேயம் சொந்தனாகி. [தத்தம் தத்தமேயத் தத்தம்: ஈயாத
 மரணம்] இப்படி தத்தமேயத் தாமே கட்டினாவிட, சான்றபும் கண்ணனுமாய்ப் புத்த
 மட்டார்கள். ஈயமேயு மனை சொந்தமாகவென்னில், அது தெரியாது; [வழுவை
 தாழ்த்துத்தத்தம் (தம்ப): ஈயமே: ஈயத்தி] பெருந்தாவணத்தில் மோனாருளு
 மென்று ஈட்டினார்; அந்த இவனுக்கும் ஈரவதிதமாகவுள்ளது. யமுனைக்கரை
 வழியிலுள்ள குறுஞ்செவ்வோரும் சாண்கேவிகளின் நடத்ததாக ஐயமேயச் அருமயிக்
 கிறார். பரமபுக்தமணியான இவன் இதை உட்கண்ணனால் காணும்படி எழுதிவிடுக்க
 முடியாத வறுதா கூவுத்திற்று காய்த்த பரமபுக்தமனத்தோன்றுக. ஈரவதித்திற்று
 இவ்வளவு ஒரு விசேஷம் ஏதெனும் கேட்டதுண்டோ? * உபமையேயம் பனிக்
 கதவெய்திக் கூசுநடுங்கி யமுனைமன்றில், களர்மணம் குன்றில் புராதனமேயச்
 காசுதேவா வுள்வரவு ஸத்திதே * (பெருமான் திருமொழி 6-1) என்னும்படி
 ஏமாந்தமனத்தின்ற பாக்விதந்த ஈரவதிக்கும் ஈரவதிக்கும் உண்டோ? * திருத்தவ
 மோழியேயே போய் எழுநிலைக் கணாக்கெனவே வய்த்திருநிலை * என்றும், * காசியானுச்
 சீரில் நடப்பவய்து போர்க்களமான கிருத்தம்மொழிப் பெயர்மணக்கணாக்கென்க
 வய்த்திருநிலை * என்றும் ஆண்டவன் சொன்னதுபோல சாரபுக்தகணாக்கென்க
 வய்த்திருநிலை * என்று சொன்னாருண்டோ? * பாதித்தாழ்வார் * என்பது தவறாத
 ன்கோது மூளாகித்தி. * யாழ்வானாழிக் மெனதம் ஈயாதம் * என்பது கோபாலமய்ச்சி
 மூளாகித்தி. கண்ணன் திருவாய்ப்பாடியில் யமுனைக் கணாக்கென்க காலத்தி
 மெனவன் குடியுபகாமேயுக்க, இவனுடைய மெனவனத்திற்று யமுனை எட்டடி ஈரவதி
 யாருமென்று சிலர் சங்கிப்பார்கள்; கண்ணனுடைய சைவ பால்ப மெனா
 மெனவனங்கள் ஏககாலத்தினே திருமேனியில் கலந்து பரிமாறுகின்றும். இங்கு
 மாதில் * பொன்னோய் மஞ்சளமட்டி யமுனாட்டிப் போனென் வழுமனையிடல்,
 வான்மார் சட்டகிறச்சடி கூக்கிவகம் புக்கிருத்த, மின்மேல் துண்ணிடைவா
 மொகு கண்ணிவை வேற்றருவம் சொத்துவகத்த, அன்பா வுண்ண யற்றி
 கொண்டேன் உணக்கவுகவன் அம்மந்தாவே * என்ற யசோதையின் பாசுரமாக
 சிலிபாழ்வார் அருளச்செய்தது மொருத்தமே. சக மிற் சாடியது ஒரு பிராவத்திற்
 குசியே; கண்ண! உணக்கு தான் உதவம் கொடுக்க அஞ்சாதியேவென்று
 சொல்லுகிற பரிசுவாசைவையே மூலப்பாணன்பதமானது பருகினிப்பித்திடைத்தேறு
 கிண்கி. அப்போது * உதக்கிவகம் புக்கிருத்த மின்மேல் துண்ணிடைவா மொரு
 கண்ணிவை வேற்றருவம் சொத்துவகத்தாநென்றும் சைவ பால்ப மெனவனங்கள்
 மூப்புகூட்டின திருமேனியென்னவாவது தனி யோருண்டோ? ஆக, இராமனவ
 தரித்தரிமையான ஈரவதித்தித்தனட்டிலும் கண்ணனவதரித்தரிமையான யமுனா
 தரி பரமவையான மெனப்பட்டதென்று மூலமீக்கப்பட்டதாயிற்று. ... .. *

2. மீது மாத் மீதுமென — * மீதுள் வாதநித்தேசாத் * இத்தவதிப்படியே இராம
 ன்கான் பித்தருகைவயிர்பாசைவென்பது ப்ரஸித்தம்; கண்ணனும் * உபமனத்தா

விசுவாதாமம்! ஸூரியமதத் சதுர்ப்புஜம் * என்விற வித்ருவாங்கலத்தை உடனே பரிபாதித்தவான்.

எம்பெருமான் திருவந்தாரங்கன் சொந்தருஜன்மோது தன்னுடைய கவனத்திலியம் முதலான மந்தைகளைத்திக குணங்களை அறியேனிடப்பட்டு ஸர்க்கைத்தயா மரத்திலியத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு வந்து நிற்கின்றாளுகையே “மாத்ருகேயேன பக, மீதருகேயேன பக,” இத்தயாதிகளான உபநிஷதுமீதேசங்களுக்குக் கட்டும் மட்டும் மீதருவாங்கலையிப்பாணனத்திலி குணத்தைக் கொண்டிருக்குத்தனனம் பூரீராம க்ருஷ்ணாக்ஷிநுலங்கிது மொக்கும், ராம க்ஷ்ணமான அத சத்துக்களின் தானவரின் அவதாரத்திற்கு ராமோபதேயத்தை நிகழிக்கப் புத்தத் பரி ஆசாரியங்கள், நாயகரும் தான்குவிதமான தரும்ங்களை யனுபுத்திதக் காட்ட அவதரித்தார்களென்று உண்மையைக்கு வெளிவிடுகின்றார்கள். * உண்ணியுயி சிவத்தாப்பி விவாக்கியான பரமேசுவரத்தில் இது கணத்தத்தக்கு இளம்பெருமான் முதலான குவருடைய தரு வங்கள் கிடக்க; இராமபிரான் கைக்கொண்ட தரும் எதுவென்றுத் “பெய்வார் சொக்சிற்றைச் சிறியார் பெய்யக்கடவர்கள்” என்விறு ஸாமயகிய தருமமுண்டே. அதுதான், இராமன் செய்த களியங்களுக்கு மேலது சொத்துகின்ற வாசகிகி முனிலின் “விசுவாமிதர்ஸ்ய சாணநாத” “பாத்வாஜஸ்ய சாணநாத” “அகஸ்தாவச நாத” “பிறர் வாதரிதேராத” என்நிப்படி சொக்சிற்றுகக் காண்கிறோம். மதனக்கணுடைய வாங்கலையினைம் ஒரு கட்டும் மீதருவாங்கல பரிபாணன் ஒரு தட்டுவாங்கலுக்கு இராமபிராணுடைய சொய்கைகளின், இனி கண்ணபிராணுடைய சொய்கைகளை பெருத்துக் கொள்வோம்; இராமன் மீதா முகலியவர்களின் கணத்த கைப் பரிபாணன். பண்ணினது மகவாண மீதரு; (அதாவது) மனவிரண்டாய்க்கு களுக்குமேல், கண்ணெடுவென்களில் அவகரித்த கண்ணம் தொடங்கியே. இக்கிளர் சிறிது விவரிக்கிறேன். கண்ணன் அவதரித்தார்போது சங்க சங்க கதாதரணம் அவதரித்தானென்பது ப்ரஸித்தம் உடனே தத்தையுள் தாயான வணுதேவ தேவகிகள் ஆத் திக்கையுதங்களை மனமுத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றார்கள். * ஸூரோவி தேவியோ! ஸங்காயதாது!, த்னாபார்த்த தேவி! மனாதே உபகம்ஜா * என்பது வணுதேவி வசனம். * உபகம்ஜா கிவந்த! ஸுமேதே ஸுப்பிஜம் * என்பது தேவகியின் வசனம். இவையுடைய சொக்சியும் கட்டா க்ருவாததேயே பெண்ணை கண்ணபிரான் திக்கையுதங்களை மனமுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகைத்தரு இவையுக் ஒரேயகிமான காரணமே கூறோர் தீர் அவகரித்ததை ஆனார பூங்குரியான கண்ணன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமென்று; இதைக் கண்ணன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அகஸ்தவியிலே; நான் அவதரித்தேனென்பதைக் கண்ணன் தராமையாகத் தெரிந்து கொள்ளட்டும்; அதுதான் நமக்கு என்ன தரான்கினைத் திரும்? வினாக நீங்கள் அஞ்சவது அதுசியம்” என்று சொக்சி, அவர்களுக்கு வானத்தை மருத்துவிட்டான். அதுதான் “மீதர்க்ஷியோகே தந்தைதயார் சொக்சியே பெண்ணை பெருமை தமக்கு இருக்கவேண்டும்” உபசொன்னவின் சொன்னபடி கேட்டான். அன்றே திருவாங்கலையாக சென்று செத்த கண்ணபிரான் மதுபயதும் அஞ்சுர சாங் கதுணக்கு அஞ்சுத்துவாய்ப்பட்டுக் கண்ணபிரான் மீதரு, மாதா மீதா க்களைத் தெண்ட விட்டு திரை, அரிலானது தேவகியானகன் கண்ணனை தேவகி.

தும்பிதும் துல கித்தும் கைத்துவன கைத்துவன் துமாரிம் *
கெற்றுகி விசுவேந்திரம் காரி களியம் தீர மீத்தும் ஏதா *
மெத்தேன் மீதன் தக்கியாபட்ட மீதத்தும் ஏய்க்கெத்துக்கருத்து *
ஒக்கங்கையுப் பெற்றேனெடுவின் கதுவாதிரியாகி விசத்தன்.

[illegible]

3. **பிரேமகம்போகம்** — இராமபிரசாத் "மதுரைத் தந்தைநிலை தாயா நிற்பவர் பூங்குழி ஸாஸ்பந்தை" என்றும்படி, பிரேமகம்போகம் பக்கத்திலே பிரேமகம்போகம், கண்ண பிரேமகம்போகம் ஆணியாப்பிரேமகம்போகம் திருமணம் முதலாக.

[illegible]

[illegible]

திறந்து போன பாகமாவிய அடியைத் தண்ணீராக வெண்ணுக்கிறேன். அகநானூறு என்றது உயிரான வாழ்க்கை. "தானே தான் மண்ணுமட்டே கிடையாது; மண்ணுமட்டாக நீ ஆரோதித்துப்பிடித்ததும் அடித்ததும் அகநானூறு; அகநானூறு கட்டியதும் அகநானூறு. நானு பிள்ளையின் வயிற்றிலே வைப்பெழுமிருப்பதை எம்மாலும் காணவெண்ணென்று அன்பு கொண்டு மூக்கியாளுமனாரும் கூப்பிட்டு என் வாழைப் பார்க்கச் செய்தாய்; அதனாக இவை * அகப்பாண்ட பரிசுண்டத் தொகுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு நூற்றுண்டுகண்டான் என்று அவரவர்கள் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்தாய்; 'இப்படிப்பட்ட பார்த்தாய் இவ்வொருத்திக்குக் கைவழி மண்ணுமிகுக்கிறதே! இது என்ன ஆச்சரியம்!' என்று அவரவர்கள் உன்னைக் கொண்டாளுவதற்காகக் கட்டியது தரவத்தனை; அம்மா! நீ செய்ததெல்லாம் பிறை கார்வத்தான் - என்னுடைய தண்ணீர். "கைவழிப் பிடித்துக் கறை புரிகாடென்களைக் காணவே கட்டித்திரியே" என்பதும் கண்ணனுடைய வாழ்க்கையே. இதில் (காண) என்றது - என்னுடைய கைவழிப்பதனை வெல்லாகும் காண என்றவுட. இதுவும் பிறைத்தாள் கட்டி வைத்தைய கட்டடவற்று. ... 8

4. ஆரம்பத் தவிர்த்துப் புறப்போன - இராமரோன் * தவிர்த்திய நிவர்த்ததே * என்றும்படி இராமரோனேயை வைக்கிற பொருள் வெற்றிப்பற்றவை. கண்ணிரோன் தொடங்கியுடைய பிடித்துத் தீர்ப்புக்குகடப் படிமூக்கியவை.

இராமை தொடங்கியே இரோதிவர்க்குக்களைக் கிட்டுக்கொடுத்துத்தண்ணீரில் ஸ்ரீராமக்குண்கண்ணிரோனாகும் எனப்படும். இராமரோன் இராமரோனாவரோன் கமறு கோக்கியைப் காக்கும் பொருட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பொது இராமனுக்குப் பிராயம் பன்னிரண்டென்று திருவிளக்கம் பட்டுள்ளது. தராத சேவையிற்றிவிடவந்தே முனிவரை நோக்கிச் சொன்ன வாழ்க்கையின் "தவிர்த்துடையதோமே ராவோ ராஜீவமோதா" என்று 'பதிற்று பிராயம் திரும்பாதவன் இராமன்' என்றிருக்கையாலே பதினாறு பதினைந்து பிராயங்குக்குமப்போது என்று கிளர் திரைக்கணையிருத்தாலும் அந்த கணைகத்தில் விவாக்கியானத்தல் செய்யவாக்காய் பின்னை ஆர ஆர விவாக்கியைச் செய்து பன்னிரண்டு பிராயமென்று எடுத்ததற்குச் செய்துபிரியும்படி காண்க. ஆக, பெருமான் தாடக தாடவேயாதி நிரந்தரம் பண்ணத் தொடங்கினது பன்னிரண்டாவது பிராயத்தினெனும், சாவண எம் தாரம் பண்ணித் தலைக்கட்டினது முப்பத்தொட்டாவது பிராயத்தினெனும் நினைந்தாக வந்தது. காதுகொண்டிருந்ததில் "அகநானூறு!" என்றிருந்தும் பெற்றான் பெருமான். அகநிய லாதிசிறித் திருவவதரித்த பெருமான் சத்திராவணன் களை எவ்வளவு செய்திருத்தாலும் அது விவாக்கத்தக்கதன்று; இராமப்பற்றி விவாக்க எழுதவேண்டிய ஆவண்களையெல்லாம், கண்ணிரோனுடைய சத்திராவண படுத்தவன் இதிரகட்டிலும் மிக விவாக்கணமாயிருக்கும். பெருமான் செய்த சத்திராவணம் பன்னிரண்டு; கண்ணிரோன் தொடங்கிய பருவமே பிடித்து; இது செய்து போந்ததும் அதிலும் இராமச்சாதிரியே நோன்றிக் கோமலமென்களும் ஆவண்களையென்களும் மேற்பெற்றவைத்து இது செய்ததும் இவனுக்குத் தவிர்த்தல்.

பாவத்தினதெனில் அவதாரப்பிரயோஜனத்தைச் சோதிவாய் திறந்து தானே பணிக்ருமிடத்து "பரிதராணுய னாதுதாம் பிராசய ச துஷ்கிருதாம். தர்மமன்ஸ் தாபுராததாய ஸம்பவாமி வுபிஷ்யகே" என்றருளிணும். இவற்றில் ஸாத பரிதராணத்தான் மூக்கியமென்று எம்பெருமானு! திருவுள்ளம்பற்றினார். அது

அந்தரங்கமான ஸ்ரீ பரஹ்யத்தில் விசுவம் ஸ்ரீவசுவதி பரமபுருஷனுக்கு சரீரமாயித் தம் கிடையாதென்று ஒரு வார்த்தையைக் கிடைப்பது, அதைக் கண்டிக்கவெழுந்த பரஹ்யகாரி விடையவதையங்களில் எவ்விதமானும் இச்சாரக்குறியிடையோடு தொடர்பு பெற்றுவிடையது என்று நினைத்துக்கொள்ளும் கம்பீரமானவன் என்று நாம் நினைக்கிறோம் என்பதை வெடுத்துக்கொண்டது. “ஸாதுபரித்ராணமேவ உத்தேதர்யம்” என்றுள்ளவன் ஒரு துஷ்கிருதன் விசுவம்; எங்கெங்குபாசத்தோடு நுழைந்ததோ” என்றதனால் பெய்தது. இத்தகைய ஸாதுபரித்ராணம் ஸம்மதம் பற்றாதால் அவன் ஸாதுபரித்ராணத்தோடுள்ளவன் என்று நினைப்பதில் திருஷ்டாங்கம் தெருவின்றது. ஆகவே, ஸ்ரீவாசஸூருணத்தின் நஞ்சீர்புருஷன் திருவாக்காக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதாயது. (18) “கர்ணன் அவதரிப்பது பண்ணின் ஆதரத் தொழிக்கவெள்ளன் பாகவதாபாரம் பொருண்பெய்து ஸ்ரீபாருதிச் செய்தல்” என்றது. இங்கு மண்களான மாறுகளின் விசுவகர்ணன் தீவகர்ணன் — “எங்கெங்குபாசத்தானே என்வந்தவன் திருவாக்கவன்” என்பவர்க்கிடையான என்வந்தவன் தன்னை வாய்வாழி இவா ஸாதுபரித்ராணம் அவதரித்துக் கடைபிடிக்கும் தன்மை தெரிவிக்கவாய்ந்தது. இவாதுபுருஷரிதோடு கருத்துக்களையெல்லாம் பற்றினதால் மறுக்கவின் தொடக்கமான அங்கியோ பாகவத விசுவங்களில் அங்கவன் பண்ணின் ஆபாரம் ஸாதுபரித்ராணமே பெய்தது. ஆதரம் என்ற நஞ்சீர்புருதிச் செய்தவர்களை” என்பதாம். இத்தகைய ஸாதுபரித்ராணம் எப்படி எங்கெங்குபாசத்தவனாகியே அப்படியே துஷ்கிருத விசுவத்தும் எங்கெங்குபாசத்தவன் ஒரு என்றதற்குத் தேவம். இது அந்தரங்கமான ஸ்ரீ பரஹ்யஸாரங்கத்தியோடு விசுவத்தோடுபெய்து எப்பெய்த வேண்டாம். சாதுபரித்ராணத்தின் விசுவம் சாதிப்பதற்கு, ஆதிபரஹ்யோதபுருஷன் அங்குள்ளவன் திருவம் பிறந்தது” என்றும் “பண்ணின் பாரம் திருத்தற்கு உடமதனும் பிறந்தது” என்றும் நம்மாழ்வாரதுதிச் செய்த பாகவர்களில் தோக்காக இப்படியும் திருவாக்கவனாகியிருத்தது. இத்தகைய சத்துரிதானத்ததை ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு காட்டும் பெயர்க்குச் செய்தது ஸ்ரீ கிருஷ்ணாதாரத்திற்கேயாம். கர்ணன் பிறந்தவன் ஒரு தொழிக்கச் செய்துவிசுவத்தது கர்ணன் துஷ்கிருதன்.

5. **மீராந்தகாந்தராயத்தினி** — தூரமேரான் தண்டகாரணிய பாத்நினி செவ்வமணி, தண்டமேரான் விகித்தகாரணிய பாத்நினி செவ்வமணி.

வணங்காளர் செய்ததில் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் கவிஞராகிற்றுள்ள ஸாயப்பந்த நான்னம் திருபித்து, இந்நிக் கண்ணனுக்கினை ஏற்றம் பிறகு திருபிச்செய்துபெற்றது. இராமரீரின் தந்தையின் கரோதபட்டினம் & இராமோதரி மதராஸநாமம் & குடிரிப் மதராஸம், கபிசுறு மதராசு ஸாந்தம் ராமம் சேத்துங்குதாதகம் & கன்னிப் பன்னாடுகளின் குதுறாத்ததில்பட்டினம் முடிபுரினத்து நாட்டிவாசனவெண்ணிபெருக்க ஆதிதருவாசனமேகாம் பரதமோசனம் & கோபித், தாதிதருவாசன கந்தாக்கித் தாக்கித்தருவாசனமேகான்ரு, பூரிவெங்கான நன்னிப் புண்ணிவாசனமேகான்ரு, ஏரிசெங்கான்ரு & காவெண்ணு & கைகெலிவிட்ட கட்டிசெயிப்படி பதினாசனரு வணாசனரீரின் செவ்வாநேர்த்துபட்டினம் & பார்ப்பு காந்தரா ஸாந்தாவம் இராமரீர னுக்கு & பரவரித்தாசனது. இனி கண்ணரீரான்பாடு சென்னியாம். "மதரா நாட் தாக் புண்ணிவா பரபாணர் கபா. கண்ணம் ஜாதோ னுக்குத்தாத:" என்னிதபடியே "கை வெட்டித்தவமாட மதுவாசனதாந்தரீரின் பிறத்துவவத்தாம், தருவாசனத்ததை வெறுத்து வணவாசனம் பண்ணவோணுமிக்கிற குதுறாவுக்கெகான்ரு ஆயாப்படி கணரீரின்ககாதி & கந்தத்துரீர்புண வெட்டகானிக்கு கந்தரீரின், ஏரடுக்கெக

மெய்யைப் போக்கினால் எங்கே பாவமே?" "உண்டாய் அடியைப்பூண்டு வெம்புந்திருந்துக் கடியெடுக்காவிடக் காணுமோவாக் கண்ணின், கொடியே சொல்பிக்கொண்டப் போக்கினாலெங்கே பாவமே" என்று தாய் வளர்பெற்றிருந்திருப்பதுபடி வானகம்படியுடையவனானான் கண்ணன். ஆக, வளர்ப்பத்தினால் ஞானமிகுந்துக் கவிஞன் ஒருவன் மொத்திருக்கும்படியாக் காட்டினான். இனி வளர்ப்பத்தினால்க் கண்ணியோனாக் காண ஏற்றத்தைக் காட்டுவோம், இராமரோன் சொல் தண்டகாரன்யானது "பொருத்தர் கையெடுத்துக்கொள் பாய்ப்பய மெய்க்குக்கள் குருதியோர், விருப்பத காண்" என்று தவரதன் தான் புலம்பிய ஆப் புலம்பியபதித்ததின்கையு மிகக் கொடியாகவே விருத்தது; கண்ணிரோன் சொல் விருத்தாவையோவென்கினி; தெரிந்திக் காடாவிருத்தவது, ஸ்ரீ விண்ணு புராணத்தில் (3 - 6-85) "புத்தாவணம் பவதா க்ருத்தினா நக் கித்தித் தாமனா, கபேத மதவா த்வாதம் கவாந் புத்ததினப்பிவதா," என்று கருவையுடைய கண்ணிரோன் ஐய நிருவுன்னத்தினால் நினைத்தமாத் தித்தித் மாதாபயிதாவயுத்தின மாதிரியென்னும்படி [உத்தபந்த தவரதபாட்டம்] பகம்புத்தாடாக விளங்கிற்று. இவ் வளர்ப்பையே புத்ததாவணத்தின் கிறப்பு? "ஆனாமரிதா சாஸ்திரோனாவுகாந் அந்நம் க்வாய் புத்ததாவதே கிவரீ கும்மகென்குத்திதம், யா: தும்க்வதம் க்வதம் ஆய்வதஞ்ச ஸ்ரீதவா பெஜாந் குத்ததாவதம் ச்ருதிந் கிம்ருக்காயம்." என்றும் "புத்த ப்ராஜாந் அந்ந்வாயம் ப்ருதாய் வந் காமயே, அந்நம் கதம்போ புயாணம் குத்திதா வந் யுத்தாதே." என்றும் உத்தகாந்மோவாய் புத்ததாவணத்தினே ஏதேனாவான்றாக ஐக்கிப்பெய்தவேனென்கின்றாய்க்; இங்கு தண்டகாவணத்தில் முதலிய ஆரம்பத்தவர்களுக்கோ? [மேலே சொடுத்த இராமரோ கவோக்கினிப் பொருளாவது - வேதக்கணம் தேடத்தே க்ருத்தினன் போன வுதியை யாவர் சில பெண்கள் குருத்தன்கவோவாறுத்தத்கிநிப் சிந்தெடத்தத்க் கவோ, அவர்களுடைய பாதபேணுகோட்டை கவோன்கவனாய் புத்ததாவணத்தில்கவனவாந் சிறு சொடிகள் கொடிகள் ஐக்கிக் குத்த ஏதேனாவான்றாகப் பிறக்கவேணும். (8) ப்ராஜாநி பகபதினினுடைய ஸ்ரீவாயத்ததவம் வேண்டேன்; "புத்ததிக் கடம்பேழி வேண்டன்" புத்தகுத்ததெந் புத்தகியென்னும் சொல் ஐக்கியையே யுருக்கினால்க் அவன் திருவககாந் கித்தித்திரதன் கடம்பதம் குருத்ததாம் மோப்பினுக்கவோவென்கின்க. இவ்வகவோன்றிக் காதத்தாவனாஐம் "புத்ததாவதே க்ருத்திராததம் கீடதர்வா ம்யதத் துத்திராயி மத! பேததாதிக், கைகாந்மாதிரி ஸ்ரீந் துத்தகாந் த ஏதே பாரா பகம் தவ கதா புத்தாந்மாயம்." என்று திரிவிண்ணாய்க் பெரிஹி, இத்தகவா கெருமமவாய்த் தவத்தியசிரே கண்ணிரோன் பாத்திரா சொந்தது. இராமன் சொல்லவன் இத்தகவத்தோ?... ..

6. மோகனக் கவிரிதேவ - இராமரோன் பெரியவனாய் க்ருமோனாவுகவாய்வகித்த வன்; கண்ணிரோன் ததிபயைடாதின்குக்கித்தவன். மோகனாவதிர ஸ்ரீவாய் மொக்கிந் சொரும் தவிர, மோகனும் ஸ்ரீவாய்மொகென்கிந் சொருந் ததும். இராமன் ஸ்ரீவாய்வின்குந் துக்கு கித்தித்ததத்க்வாய் கவனாக் கவாய் திகன் அகித்தவன், கண்ணன் குமோநிதிகுக்கு "தத்தெனம் கித்தேதாதம்"

"மோகனக் கவிரிதேவ" எக்கிந் கித்தேனம் மோகனாவதிர ஸ்ரீவாய் யத்தத [முத்திச் சொல்யத்தத] அகிப்பவன் என்றும், மோகனத்ததவும் ஸ்ரீவாய் ததவும் அகிப்பவன் என்றும் பொருத்ததும். இதுமொருமாயம் அண்டவே விவரிக் கிறேன். இராமரோன் பெரிய வுடையவாந்மொகிந் ஐடாய் மதாராஜிக்கு சரம

என்பதுவரும் பண்ணுதவருந் நுண்ணே “உய கதி” யற்றுநீயானும் ஆனநொக்கிநெச்
சையா கதி; ஆராய்ந்திதனம் யா சயா சபூமிநதாயினும், மயா தவம் மயது
ஐந்துதொ கச்சு மோகாத் ஆதத்தனாத்.” என்று சொக்சி யுமத்தமிழிவதொப்
பாட்டுக்கு விடை தந்தருளினான். “அன்று சராசரங்களை வைத்துத்தந்தெடுத்தி”
“கண்ணியோன் செவ்வருளின மோகப்பதானத்திற்று
அனையோ கிடைபாது. “சித்தவந்தி ஐகந்தை”தில் பரப்பாண்மையுதிர்ணம், திருச்
ச்சுணைவா நுக்கிற் கதா ஆதவா கோபகந்தவா” (முனிக்குறுப்பு.) என்று விக்காண
வைக்கையுண்டத்திடுபாடு உபயமமாக விடுகொடுக்கப் பெற்றுள் சித்தவந்தி;
“தாபெடுத்த சிறுகொழுகு ககாந்தொடுமனவினே தயிர் ததாழிவினுள்ளே தன்னை
மனதத்திட்டுவைத்து “மோகம் தாசா விட கி காட்டிக் கொடுப்பின” என்று
காப்பெடுத்த விடு பெற்றுள் ததிகாண்டன், “இதற்கும் மோகம் தாபெனுள்” என்று
அவன் தீர்ப்பத்திக்கு மோகம் கொடுக்கப் பெற்றது அபாணுடைய தயிர் ததாழிமும்.
“கேண்டபுச்சிணுள்ளுள்போது கெடுவன பாத்திக்குறு கெடுவொகத்துக் கொள்ளும்
பத்த வினோகனத்திலி பத்திபுணர்வரமாக ஆக்சிடுகொண்டு வந்திட்ட ரிஷிபத்தினி
கனியே ஐத்துத்தியை “தந்தனா வித்தா பத்தா பகவத்தம் யதாச்சுதம்,
ந்ருதொபகந்தய விதுதொன தேதறம் காமதபத்தனம்.” என்று தன்னைவிட
பாவணயத்தானே அப்பிரதே விடுபெறுவித்தனன், திருப்பின கண்ணனுடைய
மோகப்பதானத்தையும் பன்னியுணர்ந்துக்காள் யாதமாம், ஆணும் இதிலி கொடு
காசியுண்டு; திராமவினே செவ்வ மோகப்பதானத்திலி ஆகெகடி மனதான
கன் தடைபெற்றிருக்கின்றன, ““ஆதமாதம் மாணும் மந்திய” என்றிருத்த
பெருமான் செவியவுடையாக்கு கெப்பின மோகம் கொடுக்கத்தனம்?” என்று
கெடுவன, பரமபுருஷத்தவாயுத்தான பெருமையினும் கொடுக்ககிலி கீடு,
“கந்தபொ யேகாத ஐகிற் செவ் பெருமையினும் கொடுக்கதென்கிற மனதான
மும் அவதரித்துள்ளது, இதன் விருவை நம்பினனை வைப்பத்திலி கண்ணபுது.
கண்ணியான் செவ்வ மோகப்பதானக்கினைப் பத்தி சகணையோ பரிவாரமோ
யதும் கத்திக்கினை, கரத்தாழினாள் ஆதிமா நுணர் தவத்திரை “புருசோரி
கிஞ்சத கதா கை ராகவத்தோ மாயாந்ருகைய வாகோ மறுதன மெனத்தயாத்,
விதாவினோகனியோ” தா கத்தத்திற்றுப் பாதாசு ததா பகவதிற் றி கதம் கதாவி”
என்று திராகவனை தோக்கி கெடுவன கேட்டாரெயொழி, கண்ணனை தோக்கி
தொடுவன கேட்டவனோ, ஆக ராமனுடைய மோகப்பதானத்திற்காட்டினும்
கண்ணனுடைய மோகப்பதானம் விதபெற்றதாதென்று.

இனி ஐங்குறு நூற்றாண்டை வெகுத்துக்கொள்வோம். இராசசிரேஸன்
“கொப்பகவன் கனிரொடுகொண்டு குவையத்துக்கக் கரிபும் பரிபுரிரசிரேஸமும்
எக்கும் பாதற்குள்” என்றிருபடியே அபேசத்தைவச்சுவத்தை குழுவும் பாதாந்
வைத்துக் கொண்டு வருகின்றன். ஸாக்ரீய மறுராஜாக்குக் கிங்கிந்தைவச்சுவத்தைக்
கொடுத்தருளினன். விபிஷணனுடையாளுக்கு “என்னியங்கு நாமத்தவய யதும்”
என்று சொக்சி ஓருநாளுழிபாத பெருந் செவ்வத்தை வரித்தனன், கண்ண
யினான் ஐக்கவயவிப்பதற்குரிய கூத்திரியருகத்திரே பிறவாநிருக்கச் செவ்வெயும்
“தா காணுவுருசோ குடுவன ஐதயே தத்தென்கன வித்தொதாம்” என்னுடைய குடுவன
ருவினைய பூமோக குடுவாருக ஆகியவருகின்றன், இதிலும் பரமநிகாட்டினும்
கண்ணனுக்கு வந்தருள்கு. பாதாந்ருவாளுக்குக் கொடுத்த செவ்வம் பிறகு
தனக்கியொழிந்து, ஸாக்ரீய விபிஷணர்களுக்குக் கொடுத்தது அவர்கள் தனக்கு
உறுதுணையாகவிரித்தன ரென்தருவோ? குடுவன ஐதா க்குக் கண்ணனைவித்தது
நிர்வோதுவாததெனியே, ...

காண்பதன்று; ஏதோ சமீபமாகியதாக விஞ்ஞாபித்தபடி” என்றும் சொன்னேன்; வேட்ட ஆணவரும் “இஃது இன்னவையினைப் பொருளே; பெரியவார்களிடமிருள் வேட்ட நுனியுள் திருவுள்ள முகத்தருள்வரே பொழிய வர்வையிதா கருவுறு பென்று கருதார்” என்று காலோசனத்தால் கூறினார். ஒருவர் மட்டும் “ஆழ்வார்க்கு கண்ணனை யாதவனென்கிற சொல்லுள் ஓரிடத்தினும் சொக்கிரிஞ்சுப்பதாகத் தெரிய விக்கியோ?” என்றார். உடனே புகுத்தாழ்வார்க் இரண்டாம் நினைத்தாதிபி (50) “ஆயவனே யாதவனே பெண்டுவனை யார் முகமும்” என்றருளிச் செய்திருப்பதை பெருத்துக் கூறினேன்; ஸமாதிக்ரதாஜர்.

1. அழகியை—அழகியப் பரவித்தி இருவர்க்குமொக்கும்.

இராமமோனாண்டிய அழகையுள் கண்ணமோனாண்டிய அழகையுள் மோ வேணுமொனாண்டியதனை புலம் பேசினாலும் மோதாது. அளவுகடந்து பேசியுமிருக் கிறேன். இங்கு மிகச் சுவைக்கமாக வருவதுகிறேன். இராமனுக்கு புலமொது மட்டா சிவோகம்செய்ய நினைத்த தவறதவன்னைவன் இராமனைத் தன்விடம் வரவணுக்தான்; வந்து கொண்டிருக்கிற அவனை மன்னவன் தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது அவனற்றனுள்ளம் பூரித்தபடியை வானத்தி யென்கிறார்—“சத்தானத்தாததம் ஈயம் அதிவப்ரிவதச்சம், நுபென்ததர்பதூரின: புலமாம் திருவுறு சித்தாபணாரினம்... ததர்ப்ப ஸமாவாததம் பாயமாதோ தாதிய” என்றார். இங்கு (நுபென்தர்ப்ய ரூபினா) என்பதற்கு “நுபென்கண், ஓனதர்ப்ய மென்கண், கற்றழகன் னுணங்குகென்கண் இவற்றையே—என்று பொருள் கூறுவர் சிவ; ஆசாரியர்கள் உகத்தும் பொருள் இது வன்று. திருவாய்மொழி (சேகி—சே) கூடிய “(நுபென்தர்ப்ய ரூபின:) நுபென்கிறது வடிவமுடை; ஓனதர்ப்யமென்கிறது அந்தை என்னாருணமுமித்தமடி ஸர்வஸ்வ தானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கை” என்றருளிச் செய்திருப்பது கண்டக ரூப திதின் ஓனதர்ப்யமென்கிறதார்த்தம். இவற்றையென [புலமாம் திருவுறு சித்தாபணாரினம்] என்றது வேறு அற்புதம். “ஈர்வென்தாம்” என்று சொல்வோண்டிருக்க (புலமாம் என்று) ஆடவர்களைத் திருவுறு சித்தாபணாரம் பண்ணுவது மென்கை யானே (பெண்களை மயக்கும் வடிவமுடிக்வாதவன் இராமன்” என்று சிவ ஆசாரிக் கள் பொருள் கூறுவர். மேலாயின், ஆண்களினமுடைக் கண்டு ஆண்கள் மோதரிப் பதும், பெண்களினமுடைக் கண்டு பெண்கள் மோதரிப்பதும் மேட்டுமொடை; [அளவியாதிதம்.] இராமனுடைக் கண்டு ஆண்கள் மோதரிக்கின்றார்களென்ற பொதே பெண்கள் பழம்பாடு தண்டாபூசிகாத்யபாஸித்தம். ஈரமட கதர்த்தித் திரொபதினேழுகைக் கண்ட கிறீரிகன் “புலமாம் கதா வய:” என்று திறுக்கண். இவ்வண்ணமாயே கம்பராமாயணத்திற் “ஆடவன் பெண்ணையை அவாவத் தோஷிஜய!” என்று இராமனது தோளமுடைக் கண்ட புலம்கள் பெண்ணையை னிரும்புமடியிருத்ததெனப்பட்டது. வானி இராமனெய்த அம்புபட்டு காலுத் தருகாயித் சித்திரமோது தக்கிக்கிறுன்கரு; அரிமோது “ஓவியத்தெழுத வொண்ணு வுருவத்தாயி!” என்று இராமமோனனை விளக்கினார். அறித்ததித் தெழுதப்படுகிற சித்திரத்தினார் இராமனுடையவருடைக் கண்டபடி வருத வொண் ணுத கென்று தெரிவித்தபடி. பக சொக்கி என்? காலும் முக்கு கறுவுண்டு கதரி யாறுத மென்கேட காலுவுண்கருகும் கூடப்பணைக் “தருவென னுபணம்புகிற ஸாருமாதொ கதர்ப்பமொன, புண்டரீகவிசாலாகென சித்திருக்குறு சித்தாப்பொன, கத்தர்வராலும் திமொன பார்த்திவங்குறுதாநிவிதென.....” என்று பெருமொனைய வடிவமுடைய சொக்கிச் சொக்கிப் புலம்பினென்கின்றும் இன்னறும் சொக்கிவெனாமோ?” “நுபென்கிறதும் கண்டிரி மென்குமாயம் ஸுமேஷதாம்,

ஒன்றை சமயவியாசனாக * என்று கொண்டாடிப்பொடியாழ்வாரும், * உலாத்தி
தம்பாடப்பர்மூர்த்தியை திரையுஞ்சோதி ஸுலாசயதாம் * என்று ஸுலாசியவியும் கூறின
படியே இராமரோசன் செய்த சேஷபத்தனம் துணையின்றிக்கே அடங்குதன்று. ஸுலாச
னீரர் களைத் துணைகொண்டு செய்ததாகப் ப்ரஸித்தியவந்து விட்டபடியால் ஸுலாசனாவ
க்ருத்யமென்று குறைபடை இடமாகிற்று. இனி கண்ணனுடைய சேஷபுதங்களை
பெடுத்துக்கொண்டாலோ அநிமாநுஷம் அநிதைதவம் என்னுன்படியான சேஷபு
தங்களுதாம் அபரிமிதம்; அவற்றில் ஒன்றுகூடப் பிறர் துணைகொண்டு செய்ததன்று.
ஏழுநாள் குண்ணைக் குடையாகவேடுத்து நின்று, ஸாத்தீபதி புத்திரனை வீட்டுக்
கொடுத்தது, வைதிகன் பிண்டிகளைக் கொணர்ந்து நத்தது, மருமகன்றன் சந்த
தியை உயிரிவீட்டுக் கொடுத்தது ஆகிய இவை அநிமாநுஷம் அநிதைதவம் என்பதே
யல்வாயில் ஒரு துணைபுரிந்திக்கே செய்தனவையுமாம்.

ஆக, தந்தை கூறவைத்தினை” என்று தொடங்கி “அநிமாநுஷத்தி”
என்னுமளவாகவுள்ள பத்து விசேஷணங்களாலும் நிறுதிக்கப்பட்ட துரியம்குருஷணர்
களின் பரஸ்பரணாமம் பத்து உயர்வானங்களாக அருமனிக்கத்தக்கது. இதில்
ஒவ்வொன்றிலும் இராமரோசனுக்குக் குறைகூட்டிக் கண்ணரோசனுக்கு ஏற்றங்
கூட்டியிருப்பது ரசோத்திராகக் கொணரத்தக்கது. ... *

‘இ’ என்னுமெழுத்தை மூற்கொண்டு, ஸ்வாமியின் ‘அபூர்வார்த்த ரதன
நிதி’ வீத வெளியிட்டுள்ள உயர்வானங்கள் - 4.

1. இக்கீர வெணக்கெதிரிப்பீர வெணக்கெதி.
2. இன்னார் தாதனை நின்றும்.
3. இன்றுளம் வந்தேடபிரங்கு.
4. இப்பொழுதெம்மேனாஸியம்புதத்தெனெதோ.